

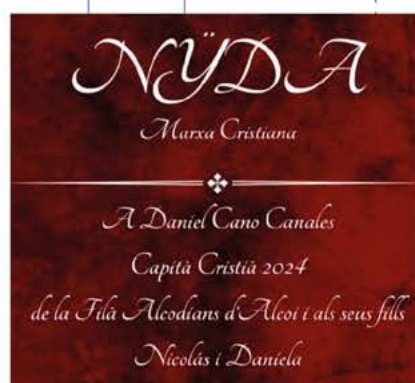
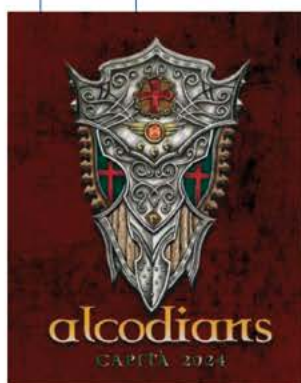
16 ANYS DE

FESTA

FILÀ ALCODIANOS

2009-2024

MECANIZADOS DANY, S.L.

Felicita a la Filà Alcodians pels seus 16 anys de Festa

PER ESTE ANY DE CAPITANIA, DANIELA, NICOLÁS, JUDITH I DANI
AGRAÏM A LA NOSTRA FILÀ TOT EL SUPORT I ESTIMA REBUTS.
MOLTES GRÀCIES. VISCA LA FILÀ ALCODIANS!

La xicona es jubila

per **Jordi Tendero**

Els que ja comenceu a pintar canes recordeu aquell anunci de colònia dels anys 80 que deia “Tenemos chica nueva en la oficina, que se llama Farala y es divina”. Si ho has llegit cantant és que ja comences a tindre una edat. El temps passa. Aquella Farala, que entrava de becària en l'oficina en 1984, acaba de fer 65 anys i es jubila en gener. La nostra benivolguda Filà Alcodianos, refundada l'any 1960, també en fa 65 enguany.

El temps passa. En 2009 començàvem un nou cicle fester, de capità a capità. Arrancàvem una nova etapa amb la grandíssima il·lusió de celebrar el 50 aniversari. Voliem fer un concert, per recordar les músiques de 50 anys. Voliem fer una exposició, per recopilar imatges, records i *merchandising* de tot tipus. Voliem fer una gala, per reunir els nostres fundadors a l'escenari del teatre, historia viva de la Festa. Voliem fer-ho, i ho vam fer. Vam fer també una esquadra especial de 50 aniversari: *un alcodiano mudat*. Vam fer, fins i tot, d'acompanyants del Rei Negre. No va quedar res pendent.

Rodava el cicle fester i passava el temps sense treva. L'any 2015 un grup de joves alcodians van gaudir d'una esquadra del mig inoblidable. Un d'ells ens va deixar en el pitjor moment, en la flor de la vida. El seu record ens va acompanyar aquell matí baixant Sant Nicolau amb els sons de *Fill del Sinc*. L'esquadrer número 13.

Abans d'arribar els càrrecs, no perdem l'oportunitat de celebrar sempre que siga possible: 25 anys

de compromís amb la SMC Penàguila i 25 anys de relació amb la colla “La Degollà”. Dues noces d'argent celebrades amb sengles concerts, immortalitzats amb un doble CD commemoratiu.

Arribat el tercer acte d'esta alegre comèdia, ens cau al damunt com una llosa el tràgic gir argumental, el drama: en març de 2020 s'atura el món. La pandèmia de covid es va emportar per davant moltes vides i ens va ofegar les il·lusions. Dos anys sense Festa, i gràcies. Cal recordar aquells que vam perdre pel camí.

Ja en 2022 era molt difícil alçar els ànims, tornar a il·lusionar a la gent, però som festers, som alcodians i som valents, cabuts i una mica bojós. Alferes i Capità,

Miquel i Dani, ho van fer possible. Les esquadres especials hi van estar a l'alçada: sumant i multiplicant esforços. L'espenta del mossén, Omar, i el full de

ruta marcat amb decisió pel Primer Tro, Ismael, van guiar al poble alcodià a través de la deserta i depriement pandèmia cap a l'èxit i l'alegria dels anys de càrrec 2023-2024. Un temps de moltíssima activitat festiva i festeria, cultural, musical, solidària i reivindicativa, on la Filà Alcodianos s'ha descobert com una família gran i forta, capaç, diversa, valenta i feliç.

El temps passa i, passat el temps, només queden els records: imatges, paraules, música. Emocions gravades a foc al nostre cor i l'esperança d'haver inspirat les noves generacions amb el nostre exemple d'alcodianaia.

Si la Festa és preparar, gaudir i recordar, ací teniu el record de 16 anys de Festa.

El temps passa i,
passat el temps, només
queden els records

A tots i cadascun dels membres de la Filà Alcodianos
d'Alcoi, homes i dones incansables en la Festa.
Aquesta és la vostra història.

**Gràcies a tots els que heu participat en la redacció
d'esta revista aportant dels vostres textos i
imatges. Gràcies a tots els col·laboradors.**

Il·lustració portada:

José Borrell

Fotografia portada:

Lola Mondéjar Fotografía

Edita:

Filà Alcodianos
Col·legi Sant Vicent Ferrer - Salesianos
Plaça Mossèn Josep, 1
Alcoi (Alacant)

Tel. [965 54 82 76](tel:965548276)

www.alcodianos.org

Comissió gestora:

Jordi Tendero
Carlos Gisbert
Ismael Gisbert
Javier Hilario
Javier Pereda
José Luis Boronat

Coodinadors:

Jordi Tendero
Carlos Gisbert

Revisió de textos:

Óscar Sempere
Jordi Tendero

Maquetació i impressió:

www.icsgrafico.com

CONTINGUTS

- 4 QUADRE D'HONOR
- 6 "IN MEMORIAM"
- 8 50 ANIVERSARI

50 ANIVERSARI

- 9 50 ANIVERSARI: CONCERT
- 10 50 ANIVERSARI: EXPOSICIÓ
- 11 50 ANIVERSARI: GALA
- 12 50 ANIVERSARI: ESQUADRA ESPECIAL 2010
- 14 50 ANIVERSARI: REI MAG

CÀRRECS I ESQUADRES

- 16 ESQUADRA DEL MIG 2015
- 18 ALFERES 2023
- 24 LA MÚSICA EN LA FESTA
- 26 MOSSÉN TORREGROSSA 2023
- 28 ESQUADRA ALFERES 2023
- 32 CAPITÀ 2024
- 38 ESQUADRA CAPITÀ 2024
- 40 EL DISSENY EN LA FESTA

INSTITUCIONAL

- 44 CONCURS DE PINTURA INFANTIL
- 46 CONCURS LITERARI
- 48 25 ANYS SMC PENÀGUILA

- 50 25 ANYS "LA DEGOLLÀ"
- 52 VETERANS FESTERS

CÀRRECS I ESQUADRES

- 54 SERGENT CRISTIÀ 2004-2008
- 55 SERGENT MORO 2011-2014
- 56 SERGENT CRISTIÀ 2023-2026
- 57 GLORIERS 1960-2024
- 58 SERGENTS INFANTILS
- 60 50 ANYS DE LLIURAMENT DE CLAUS

FILÀ ALCODIANOS

- 64 SANT VICENT, 47
- 65 LA "ROPONÀ"
- 66 LA PANDEMIA
- 67 EL PÒRTIC
- 68 LA LOTERIA
- 69 CAMPIONAT DE COTOS MEMORIAL MENTA
- 70 TROFEU FILAES
- 71 EL MIG ANY
- 72 LA "DINÀ"
- 74 ELS "ENSAIOS"
- 75 SALUDA DEL PRIMER TRO
- 76 SALUDA DEL PRESIDENT DE LA ASSOCIACIÓ DE SANT JORDI
- 77 PÀGINES PUBLICITÀRIES

Primer tro i distincions:

TRADICIÓ, RESPONSABILITAT I HONOR

Ser primer tro d'una filà a Alcoi és molt més que un títol; és un símbol de lideratge, dedicació i amor per unes Festes que són l'ànima de la ciutat.

per **Carlos Gisbert Pérez**

El primer tro no només representa la seua filà, sinó que també és la cara visible d'una tradició que uneix generacions al voltant de les Festes de Moros i Cristians. És el fil conductor entre els membres de la filà i la comunitat festera, una figura que, amb orgull i responsabilitat, guia i treballa per mantindre viu el llegat festiu.

Aquesta tradició pren un caràcter encara més especial quan es parla dels reconeixements de Primer Tro d'Honor i Alcodians d'Honor, títols que van més enllà del càrrec habitual i posen en valor l'excel·lència i el compromís amb la Festa. Aquests honors són un recordatori del que significa ser part d'una història col·lectiva

que transcendeix el pas del temps. Es tracta d'un homenatge a aquelles persones que han treballat incansablement perquè la Festa continue sent el que és: una expressió cultural única que atrau gent d'arreu del món.

L'any 2009 va marcar una fita amb el nomenament de Jaume R. Segura com a Primer Tro d'Honor, un reconeixement que celebrava la seua contribució excepcional a la Festa, portant al capdavant dos cicles de càrrecs de llegenda. Eixe mateix any, es van nomenar tres Alcodians d'Honor: Juan Llopis (Primer Tro 1977-1980), José Luis Boronat i Enrique Galbis, noms que ressonen amb força en el panorama festiu alcoià per la seua dedicació i estima per forjar les nostres tradicions de Filà.

Quinze anys després, en 2024, la història es torna a escriure amb nous noms que deixaran empremta. Ismael J. Gisbert ha sigut designat com a Primer Tro d'Honor, un reconeixement merescut per la seua trajectòria i compromís. Uns càrrecs espectaculars i dirigir la filà durant la pandèmia han sigut una tasca que qualsevol no haguera afrontat amb el bon fer que ha tingut este gran alcodià. A més, Jorge J. Molina (Primer Tro 2014-2018) i Jordi Pascual (Primer Tro 2008-2014) han rebut el títol d'Alcodians d'Honor, consolidant el seu lloc com a figures clau en la història recent de les nostres Festes.

Entre 2008 i 2024, la Filà ha tingut la sort de comptar amb quatre Primers Trons que han sabut portar amb orgull i il·lusió la responsabilitat del càrrec: Jordi Pascual, Jorge J. Molina, Ismael J. Gisbert i Carlos Gisbert. Cadascun d'ells ha aportat la seua personalitat, força i dedicació, deixant una petjada única que ha enriquit la Nostra Festa i el nostre sentiment de filà.

Ser Primer Tro, Primer Tro d'Honor o Alcodiano d'Honor no és només un reconeixement, sinó una manera de viure les Festes en honor a Sant Jordi. És portar Alcoi al cor, defensar les nostres arrels i treballar incansablement per mantindre viva una tradició que ens defineix com a poble. És el record viu que una festa és més que música i pólvora; és identitat, és germanor i és vida. Un càrrec que no només s'exerceix, sinó que s'estima profundament.

Alcodians d'Honor.

PRIMERS TRONS

2008-2024

CARLOS GISBERT

ISMAEL GISBERT

JORDI MOLINA

JORDI PASCUAL

ESTAN AMB SANT JORDI

Necrològiques 2009-2024

per **Jose Luis Boronat**

En esta revista resumen de 16 anys d'història de la nostra Filà Alcodiana, és fonamental retre homenatge a aquells que han sigut part del nostre viatge i que, lamentablement, ens han deixat en els últims 16 anys. Cadascun d'ells va deixar el seu gra inesborrable en la nostra Filà, i el seu llegat continua viu.

Recordem amb carinyo als nostres amics i companys, el seu esperit festiu continua il·luminant les nostres tradicions. En cada desfilada, en cada esdeveniment, sentim la seua presència i l'amor que van aportar a la nostra família festera.

També ens han deixat algunes persones que encara que feia temps no estaven vinculades a la

Filà, és un honor recordar i retre homenatge a aquells valents fundadors i altres persones que, amb la seua visió i esforç, van fer possible la creació d'esta meravellosa Filà. La seua passió per la Festa i la seua dedicació indestructible van establir les bases del que som hui.

Descansen en pau, benvolguts amics. Sempre seran part de la nostra història i de la Nostra Festa.

Rafael Abad Vilaplana

**Francisco J. Agudo
Valdés**
Capità 1980

Antonio Alós Segura
Fundador
Alcodiano d'Honor

**José Vicente Blanquer
Juliá "Ikki"**

**Rafael Carbonell Carbonell
"Felo"**
Fundador, Fester d'Honor de
l'ASJ, Primer Tro d'Honor
(1961-63, 1966-67, 1980-84)

José Crespo Colomer
Alcodiano d'Honor

**Alberto Domínguez
Borrell**

**J. Ignacio Domínguez
Gómez**
Primer Tro (2000-02,
2004-06)

**F. Javier Jiménez
Rodríguez**

Adolfo Laliga Calbo
Primer Tro (1997-2000)

Pedro A. Linares Molina

**Francisco Miralles
Gisbert**

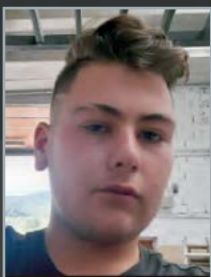
Javier Morales Ferri
Alcodiano d'Honor

Marcos Muñoz Trelis

Javier Pardo Cantó
Primer Tro (1995-97)

Raül Pascual Calatayud

**Rafael Pascual
Gisbert "Maero"**
Fundador

Pau Pérez Amargós

Miguel Pérez Monllor

Miguel Pérez Peidro

Josep Xavier Ripoll Mira

Cleto Rodríguez Rios

**Jacinto Santacreu
Llorens**
Primer Tro (1988-91)

Jordi Seguí Ripoll
"Quaranta"
Fundador
Fester d'Honor de l'ASJ

**José Ant. Sirvent
Brotons**
Fundador

Ant. Juan Vicedo Fierro
"Antuán"

Antonio Vilaplana
Alcaraz

Juan José Ugeda Pérez

ACTE DE CLOENDA DEL 50 ANIVERSARI DE LA FILÀ ALCODIANOS

LOGO DEL 50 ANIVERSARI

Autor: Màrius Gomar

CARTELL ANUNCIADOR DEL 50 ANIVERSARI

Autor: Màrius Gomar

Concert 50 Aniversari refundació Filà Alcodianos

per **Silvano Verdú Navarro**

El propòsit inicial va ser que tots els presents en este concert i els propis membres de la Filà Alcodianos identificaren la música com a pròpia de la Filà, amb pasdobles i marxes cristianes interpretades per als nostres càrrecs i esquadres especials.

Mans a l'obra. El primer que es va fer va ser estructurar el concert en dues parts. Es va consultar amb els nostres veterans. Felo Carbonell va indicar que en la primera Diana de la Filà es va interpretar el pasdoble *Suspiros del Serpis*. Ja teníem la primera part, però faltava la resta. Adolfo Seguí també ens va fer saber de l'existència d'una marxa escrita per Amado Blanquer dedicada a la capitania de Paco Agudo, *Capità i els cavallers* (1980), totalment inèdita, tota una troballa per al nostre repertori. En aquells inicis no s'interpretaven les marxes cristianes sinó pasdobles, i un dels interpretats en aquella època era *El fusteret*, pasdoble que, segons ens va indicar Enrique Galbis, va ser

interpretat en la primera esquadra especial. Les següents interpretacions serien marxes o pasdobles que durant molts anys van acompanyar a la nostra esquadra de blancs (*Alcodianos, Bonus Christianus...*).

La idea era que sonaren marxes que hagueren acompanyat al llarg de la nostra història tant a càrrecs com a esquadres especials. Per este motiu es van interpretar marxes cristianes com: *Cid, L'ambaixador cristià, Signum, Un moble més, La penya de l'Alba* i, com no, *Cruïlla de cors*, i va quedar per al final com a gran sorpresa d'este concert, amenitzat amb gran mestria per la Banda Primitiva d'Alcoi que sota la batuta del seu director Àngel Lluís Ferrando, van realitzar un gran concert que va quedar gravat en un CD.

Arribem al final tan esperat: la interpretació del pasdoble *De fusta a metall* del compositor contestà Francisco Valor. És un pasdoble "dianer sentat" —com es denomina a estos pasdobles— i està dedicat a este cinquantenari de la refundació dels

Alcodianos. No podem sentir-nos més orgullosos de saber que, quan arranca la Diana, tot Alcoi sap quina filà és. Tot un assoliment, més per ser el primer pasdoble que este compositor realitzava, i que va ser dirigit pel mateix autor. Va causar el goig en tots els assistents, i va ser molt aplaudit pel públic i per tots els presents en el concert.

Audiovisual
projectat durant
el concert.

Tot el concert va estar acompanyat per un audiovisual de fotografies que, amb el seu bon fer, van elaborar nostres companys Carlos Martínez i José Luis Boronat, i que va fer que en cada peça interpretada es solaparen fotografies molt encertades en cada moment, coincidint amb els temps de cada obra interpretada.

Este concert quedarà en la retina de molts components de la nostra benvolguda filà. Eixa era la nostra intenció en tot moment: fer arribar al cor de tots la música festera, escollida per a este fi.

Records d'una exposició

per **Jordi Reig**

Exposició 50
Aniversari de la
Filà Alcodianes.

Normalment quan ens disposem a visitar una exposició retrospectiva esperem trobar una sèrie de fotografies que ens fan recordar moments viscuts per qui organitza aquesta exposició.

Però des de les primeres reunions de la comissió que s'havia d'encarregar d'organitzar l'exposició del 50 Aniversari, tots teníem clar que havia de ser una cosa diferent. No podia ser només una exposició de fotografies, sinó que també havia de ser una exposició on es pogués mostrar tota la història de la nostra Filà, que tot i ser la segona més jove del bàndol cristià, ja atresorava un important bagatge de 50 anys dins de la Festa.

I ací va començar el camí. Havia de ser una exposició on, a més de les fotografies, es pogueren mostrar tots aquells records materials que, al llarg de 50 anys, havien anat creant aquesta història de la Filà. I per aconseguir això es va demanar la col·laboració de tots els seus components, fins i tot antics membres. Tots podien aportar aquest granet de sorra i col·laborar perquè aquesta exposició fora una cosa diferent, no només de fotografies.

I així va ser com van començar a arribar una gran quantitat de records que, de segur, molts dels alcodians tindrien fins i tot oblidats al fons d'algun calaix de casa. També coses importants que aportava la pròpia Filà, com

podien ser actes i documents, a més d'altres detalls com clauers, peluixos...

Però, és clar, una exposició no podia estar exempta de tot aquest material gràfic, de les fotografies. També amb això havíem d'intentar fer alguna cosa diferent. No volíem que foren només unes fotografies amb el seu "peu de foto" explicant el que es veia.

Ja es coneixia on es realitzaria l'exposició: al Centre Comercial Alzamora

—als passadissos de la primera planta—, de manera que parets per penjar fotografies no teníem.

I va sorgir la idea: plasmar la història de la nostra Filà en uns grans panells, combinant fotografies i textos explicatius del que es veia. I així, a poc a poc, els panells anaven prenent forma.

La quantitat de fotografies de què es disposava era molt gran, tant les que procedien l'arxiu fotogràfic de la pròpia Filà Alcodianes com de les fotografies que ens feien arribar: no podien quedar-se en un calaix sense poder-les ensenyar a tothom.

En el disseny dels panells fotogràfics s'inclou un senyal inconfusible del nostre vestit: els castells de cuir. Així que s'inclou a la part baixa dels panells un rivet fent un trosset d'ells. Doncs ja ho teníem, ajuntar els panells i les fotografies. D'aquesta manera podíem compartir amb tots aquesta gran quantitat de fotografies, la majoria fruit de l'aportació personal dels membres de la Filà.

Però una exposició es munta, s'exposa al públic i després es desmunta i només queda al record. No saltres, els alcodians, tenim la sort de recordar cada any aquesta exposició: quan arriben les Festes, aquests panells fotogràfics decoren les parets del pati del Col·legi, convertit per uns dies en la nostra Filà.

Alguns dels articles aportats a l'exposició.

Gala commemorativa

del 50 aniversari de la refundació de La Filà Alcodianos

per **Jordi Ponsoda Nadal**

La celebració del 50 aniversari de la refundació de la Filà Alcodianos va ser un esdeveniment ple d'alegria i nostàlgia, records que han forjat la nostra història.

Va ser un 16 de gener de 2010 en el teatre del col·legi salesià Sant Vicent Ferrer. Just un dia després, 17 de gener de l'any 1960, l'Assemblea General de l'Associació de Sant Jordi va aprovar el disseny i la participació de la Filà Alcodianos en les nostres Festes.

Des dels fundadors, els qui amb la seua visió i esforç van donar vida a esta entitat, fins als nous membres que han arribat amb entusiasme, tots es van unir per a retre homenatge als llaços que ens unixen.

Es va estructurar la Gala en tres parts molt representatives: "Alcoi", "La Festa" i "Els Alcodianos". Va estar encarregat de donar cotinuitat a l'acte Jaume Abad.

L'organització dels actes commemoratius va confiar en mi per a portar avant este esdeveniment. Es va establir un equip col·laborador il·lusionat i eficient que no va escatimar esforços perquè cada detall tinguera el seu espai. L'objectiu va ser traçat entre tots. La Gala havia de ser un fort detonant capaç de plasmar la nostra identitat de manera emotiva i festiva alhora.

ALCOI

Primerament una explicació inicial, sota la presentació de Jordi Ponsoda, de la nostra ciutat, la seua història, els seus voltants, fets i costums per a centrar a la Filà Alcodianos en el marc apropiat.

LA FESTA

Després de les paraules d'encapçalament de Jordi Seguí, avançava el programa amb un segon bloc ple de força que va fer avivar records a través de la música i les coreografies. Creacions que havien sigut protagonistes de moments representatius al llarg d'estes cinc dècades passades.

ELS ALCODIANOS

L'última part, on va actuar com a mantenidor Ismael Gisbert, va comptar amb un fort contingut emocional. La nostra història, el dia a dia des de 1960 a través dels seus protagonistes. Persones de l'ahir i del present van rebre el seu més merescut reconeixement.

La Gala va aconseguir reunir 23 dels 53 fundadors de la Filà. Alguns d'ells, continuaven vestint la indumentària alcodiana mig segle després: Felo Carbonell, Jordi Seguí Quaranta, Antonio Alós, Julio

Martínez i Adolfo Seguí. Ells van aconseguir un inici gloriós i fèrtil. Nosaltres, seguint les seues petjades, hem aconseguir el bon ambient que ens caracteritza.

El present també va tindre noms propis als quals agrair la seua dedicació esforçada. En la gala es va nomenar Alcodiano d'Honor a Enrique Galbis, José Luis Boronat i Juan Llopis, i Primer Tro d'Honor a Santi Segura.

Reconeixement especial a Rafael Guarinos, dissenyador del verd abillament que ens identifica cada mes d'abril.

Gràcies José Luis Boronat i Carlos Martínez pel vostre magnífic material audiovisual que es va mostrar en la Gala.

Gràcies Carmina Nadal i Àngel Ferrando per les coreografies i la música que van acompanyar l'acte.

Gràcies a les persones que van fundar esta Filà i als quals seguint els seus passos fins al present han aconseguit una mica més que un tòpic del qual ens sentim molt orgullosos: arrels i branques de la nostra família alcodiana.

Tots els Alcodianos estem orgullosos d'haver creat un pont entre el passat i el present, reafirmant el compromís de continuar construint records junts.

x50 ANYS +

Inesperada, per sorpresa i per insistència vam aconseguir fer en poc temps, una esquadra especial amb motiu del quinquagèsim aniversari de la refundació de la Filà Alcodianos.

per **L'esquadra del 50 aniversari**

QUÈ?
La Filà Alcodianos complia cinquanta anys des de la seua refundació. Creada en 1911, va desaparèixer després d'uns anys al carrer. En 1960 va tornar a demanar eixir al carrer a mans de membres

del Patronat. Per tant, l'any 2010 es complien cinquanta anys. Estava més que justificat poder commemorar-ho al carrer amb una esquadra especial.

Després d'haver-ho demanat insistentment, va ser a final de juny

de 2009 quan van acceptar traure al carrer una esquadra especial rememorant l'efemèride. Per inesperada, la possibilitat de fer-la estava completament oberta, ja que ningú haguérem imaginat un any abans que anàvem a fer una esquadra especial.

COM?

El 4 de juliol es va convocar l'assemblea extraordinària. Vam tindre poc temps de pensar i estalviar per al cas. Il·lusió i ganes, la resta vindria després.

Les raons que ens van portar a fer l'esquadra del cinquanta aniversari, són variades. Tot el que forma part d'una filà aspira a fer el nombre més gran d'actes en ella. Un altre tema és que, arribada l'ocasió, es puga fer per raó de temps, edat, economia, feina, i en la nostra, el número de roda.

Ens vam ajuntar un heterodox grup per edat i experiència, en el que va ser un projecte d'un any de deu mesos, intens i emocionant. Que fàcil és arribar a un objectiu, quan tots tenim una mateixa finalitat.

Bons records, amistat, emoció, il·lusió, treball en equip i honor de compartir

El poc temps semblava un problema. Dissenys, confecció, música, banda, regals, *ensaïos*, economia... Tots vam sumar i es va decidir, en poc menys de dos mesos ho vam tindre tot encarrilat, i gràcies a eixe poc temps, va haver-hi poques bovades i molta unió per a decidir les coses.

EL "TRAGE"

El *trage* va ser una decisió delicada. Una esquadra "aniversari" sembla demanar dissenys amb aspecte d'antiguitat, històric, però per a alguns esta serà l'única esquadra de negres i demanava fer-lo guerrer. Dificil reconciliar les opcions. La sort la trobarem de mans de Santi i Víctor que, en la seua primera incursió en el món del disseny de la Festa, ens van presentar una que ens va convèncer a tots. Al·legòric a la Filà, remarcant castell, ales, creu, capa blanca i l'escut a l'esquena. Guerrer amb metalls al muscle i les botes. La definició, un alcodiano "mudat" vestit de diumenge. Els Alcodianos van lluir al carrer.

SENTIMENTS I RECORDS

Quinze anys després ens queden records i emocions de l'experiència inol·lidable dels preparatius i de la Festa.

Tota la parafernàlia que comporta fer una entradeta, ajuntar-se tots, "mudats com a margallons" amb un *trage* de color plata que l'ocasió meritava i que ens va enlluernar la nit. Els *esquadrers*, les nostres parelles, un restaurant emblemàtic per a les Festes, com és la gruta del Círculo Industrial, un meravellós menú servit i maridat amb vins i altres aperitius acompanyant a les viandes. Intercanvi de regals entre *esquadrers* i parelles, "l'espaseta" i tots els pensaments que passen pels caps quan arribes a la Font Redona, trobes a la teua banda preparada, timbals en posició d'esclatar en redobles que de tan forts, ens faran moure els peus i balancejar el cos d'un costat a l'altre, muscle en muscle amb el company. La gent de la Filà alineada als dos costats del carrer, tancant un corredor d'aplaudiments i enhorabones. Mera vellosa experiència.

I què dir del "alcodiano mudat" que el dia 22 d'abril, des que apareix pel Partidor, entre abraçades, enhorabones i bons desitjos de tots els que s'han arriat a l'arrancada que Roberto, emocionat, ens tenia preparada. Eixe dia no va ploure, era el cel que plorava de l'emoció. Ulls *escodri-nyant* tot el que envolta al vestit de l'esquadra cinquantenària i nosaltres mostrant-lo orgullosos. Nerviosos, esperant que ens digueren "avant". Que llarga es fa l'espera, que curta l'Entrà. Ja formats, la música torna a posar-nos en marxa, però abans de moure els peus, apareix Toni damunt d'un elegant cavall que completa l'esquadra. Ara ja sí, no esperem a ningú, l'esquadra comença i mou a les ordres del nostre cap d'arrancada. Si feia uns dies, era un núvol d'estima el que ens rodejava, en este moment, el núvol s'acompanya de la pluja de serpentes i confeti i un rumor d'aplaudiments i vives que ens fa avançar flotant per la festa al carrer. La pell de gallina, l'excitació al cos i les llàgrimes contingudes per l'alegria i l'emoció, ja no ens deixarien fins a arribar al final del recorregut on, el corredor fet per la Filà, ens van rebre donant el triomf final a l'aventura de l'esquadra especial amb motiu del quinquagèsim aniversari de la refundació de la Filà Alcodianos.

Però quan creiem que tot s'havia acabat, vam tindre el moment de convivència de la Filà probablement més emblemàtic que puguem recordar durant molts anys, sense desmerèixer aquella llegendària Diana del centenari.

Acabada l'entrada, tota la Filà es va reunir en la placeta de Ferrandis i Carbonell on vam compartir un xicotet aperitiu amenitzat per la banda esperant que es fera l'hora de dinar. El bon ambient que es va crear va permetre formar la "*filaeta* més gran *jamás* contada". Este moment va ser magníficament immortalitzat per l'incansable Boro, que càmera al muscle, ens va fer una panoràmica del moment i de la que és, sense dubte, la prova irrefutable de ser el rècord Guinness, formada per més de 167 persones colze a colze. Llàstima no estiga inscrita al llibre.

Eixa foto, crec que és el resum de tota la vivència disfrutada en esta esquadra. No és un acte de 12 persones i de les seues parelles, fills i acompanyants. És una vivència de tota la Filà, on els 12 *esquadrers* tenen un paper, i la resta de la Filà ho fa possible. I des de l'esquadra tot l'agraïment a la Filà Alcodianos per tot el viscut.

Com diu Xavi, a diferència d'altres esquadres, la nostra perdurarà, almenys, cinquanta anys més. I en la del centenari, ja ho vorem. x50+.

Alcodianos 2011

REI BALTASAR

Aquests dos dies col·laborant amb el Rei Baltasar m'han proporcionat il·lusions, emocions inoblidables i vivències indescriptibles.

per **Jordi Pascual**

Gràcies a la Filà Alcodianos per donar-me l'oportunitat d'acompanyar el Rei Baltasar. També gràcies al Montepio La Roïna per la seua gran labor, pel treball en equip que va brillar amb intensitat des del primer moment.

Va ser emocionant vestir-me a l'IES Pare Vitòria; allí van començar els nervis. Primer em van vestir i després em van maquillar. Em van acompanyar els ponents de Festes, Jorge Verdú i Lalo, explicant-me el que havia de fer en pujar al camell. Una barreja d'emoció i temor es va apoderar de mi davant aquell animal imponent, amb uns ulls grans i serens que semblaven entendre la importància de la seua tasca.

Puge al camell i, des d'aquella altura, la perspectiva era diferent. Mai oblidaré les veus dels xiquets i els somriures càlids de les famílies.

Llavors, em van donar un paper amb el nom d'una xiqueta que vivia a Borriana. La vaig cridar pel seu nom. Aquella xiqueta no sols veia Baltasar, sinó que parlava amb ell! Li vaig dir el que aquella nit els Reis li anaven a portar. Els ulls de la xiqueta, abans plens de sorpresa, ara estaven plens d'emoció. Em va dir que els Reis d'Alcoi eren els Reis Mags.

Arribem a la Casa de les Estàtues. El camell va tornar a girar sobre ell mateix, i vaig veure la meua filla Arant-

nitzat, amb eficiència i cura, pujaven els xiquets i xiquetes. Em van donar xuplons, m'explicaven la il·lusió amb què esperaven els regals. Va pujar un bebè de quinze dies. Mai oblidaré les cares dels xiquets, alguns amb por i altres amb alegria, ni tampoc les cares dels pares, tan emocionats que reconnectaven amb la innocència de la seua pròpia infància. La Cavalcada d'Alcoi és un fil invisible que uneix generacions d'alcoians, una riquesa emocional inigualable.

Mai oblidaré les veus dels xiquets i els somriures càlids de les famílies

xa, que intentava besar-me. En aquell moment no va poder ser. Després, el camell es va calmar, va arribar la serenitat, i la vaig besar.

Va començar l'allau de xiquets i xiquetes que volien besar-me. El Montepio La Roïna, perfectament orga-

Al Círculo Industrial em van tornar a maquillar, ja que quasi no em quedava maquillatge després dels milers de besos rebuts.

Arribem a la plaça d'Espanya, van fer que el camell s'asseguera per a poder baixar. Se'm van acostar un grup

de persones d'avançada edat demanant-me que els besara i els abraçara. En aquell moment, jo era un portador de somnis, una espurna de màgia en el cor de tots ells.

Arriba el moment de l'Adoració. En l'acte flueixen les emocions, sentiments d'una nit màgica. Recórrec la catifa roja amb una emoció indescriptible per a fer l'entrega de la mirra al Xiquet Jesús. En arribar al pessebre m'agenolle. És el moment estrella de la nit. Allà soc, al Portal de Betlem, escoltant l'*Al·leluia* de Händel, obra mestra i majestuosa, com aquest moment.

A Cervantes es va parar la Cavalcada i el camell es va tornar a desbocar. Va estar uns minuts donant voltes sobre ell mateix. Em cridaven que saltara del camell, però no ho vaig fer. En colpejar el coll del camell per a veure si es calmava, va eixir del seu coll una gran polsegura que em va fer esternudar una bona estona mentre el camell continuava donant voltes. En aquell moment, La Roïna va aprofitar per a formar amb música de Festes i gaudir del relaxament. Finalment, el camell es va aturar.

Per a finalitzar la meua aventura com a Rei, puc contar que els dosponents de festes, Lalo i Jorge Verdú, ens van donar l'enhorabona i les gràcies per tot el que havien gaudit amb el Rei de la Filà Alcodians.

DIA 6 DE GENER, EPIFANIA DEL SENYOR

El sol despuntava amb una brillantor especial aquell matí. El cel era un llenç perfecte, sense ni un núvol que el destorbara. Em vaig vestir als salons de l'Associació de Sant Jordi.

Baltasar, el 'Rei Negre', arribant a la plaça.

En l'acte flueixen les emocions, sentiments d'una nit màgica

El primer lloc on vam anar va ser a Emilio Sala, la residència d'ancians, on ens van donar l'esmorzar compartit amb els ancians. Amb cada regal entregat hi havia una història, una mirada i un "gràcies" que quedava gravat en el cor.

Després, vam arribar a la Creu Roja. El bullici era evident: xiquets corrents, cridant, rient i esperant els regals impacients. Algunes coses tan senzilles com una nina, un cotxe o un llibre de colors era per a aquests xiquets un autèntic tresor.

Finalment, arribàrem al Preventori Mariola La Asunción. Els ancians ens esperaven. Els saludàrem un a un, ens estrenyien la mà amb força, com si volgueren transmetre'ns tot el seu agraïment en un gest tan simple.

En tornar a l'Associació de Sant Jordi, els passadissos que al matí havien estat plens de preparatius ara lluien tranquils. El bullici havia donat pas a una calma reconfortant, una sensació de missió complida.

Personalment, vaig sentir una barreja d'emocions: orgull per allò que havíem aconseguit i una lleugera melancolia al saber que la màgia d'aquells dos dies arribava a la seua fi.

Aquests dos dies col·laborant com a Rei Baltasar m'han proporcionat il·lusions, emocions inoblidables i vivències indescriptibles. Per a acabar, vull expressar el meu més profund agraïment a la Filà Alcodians. 🍀

Moment de l'Adoració 2011.

Esquadra del MIG 2015

Esta és la història d'uns amics que es van convertir en germans i uns coneguts que van acabar sent amics de per vida.

per **Rafael Jorge García Ruiz**

Aquesta és la història d'uns amics que es van convertir en germans i uns coneguts que van acabar sent amics de per vida. La història de com un grup de xavals, i no tant xavals, van fer possible fer reals els seus somnis dins de la Festa.

No es van avorrir, no es van enfadar, no es van disgustar, no es van sentir mai a soles i el més important, no estaven a penes preocupats perquè sabien que junts eren forts i tenien una gran filà darrere recolzant-los en tots els projectes i que mai els va fer obrir els ulls permetent-los així arribar en el somni fins al final.

Van riure, van plorar, van somniar, van gaudir, es van *bufar* moltes voltes i ho van donar tot quan tocava. Una màgica atmosfera va ennuvol·lar per damunt d'ells des de la primera reunió, transportant-los cap a un camí adornat d'il·lusions i de ganes de ser Festa.

Durant aquest camí van anar incorporant-se diferents actors —cap secundari, tots principals—, els quals van quedar atrapats en el recorregut sense ànims d'escapar-se'n perquè eren conscients que esta era una aposta segura al gaudiment.

Santi Carbonell, Paco Valor i Roberto Pérez començaren i acabaren el camí al mateix temps que ells, emportant-se uns moments únics tatuats per sempre als seus records, a part d'un bon grapat de *sestercios*, com diria el benvolgut savi Miquel l'Alferes Jordà.

El *trage* era important i la prova evident va ser que van haver de seleccionar un entre setze, arribant a una més que renyida final entre dos dissenys extraordinaris. Hi havia una altra opció molt ben considerada que representava "L'Ull de Sauron en Batoi", però va caure en octaus de final. Tota una llàstima. Santi Carbonell es va lluir i els Samarites així li ho van saber reconèixer.

De sobres és reconeguda la professionalitat i el bon fer de Roberto Pérez

(Treballs per a la Festa). Va saber plasmar a la perfecció un disseny que lluitava preciosament dibuixat, però que semblava una utopia traduir-lo al metall. El contrast del daurat en l'acolorida senyera alcoiana feta capa encara queda en la retina de tots aquells que es trencaven les mans aplaudint des dels balcons. Eixos onze *trages* van continuar lluint-se per molts pobles. Sí, dic bé, onze, perquè el de Mauro Reig no es creu que quedara per a molts viatges més. Directament per a l'Ecoparc...

Mig Any 2014.

Esquadra del mig de la Filà Alcodianos, Entrada de 2015, al seu pas per l'Avinguda País Valencià.

Al final del camí, cada un d'ells va comprendre que els moments viscuts no eren només records

Jordi Julià, Omar Castanyer, Jordi Serra i Jordi Garcia Bombi... Imaginàries... Quins tios més grans. Eren tan part de l'esquadra que sense ells res haguera sigut el mateix. Van fer grup, van fer pinya i ho van viure com el que més. Eterna gratitud per a ells.

Don Francisco Valor (genuflexió sempre en sentir el seu nom) va saber plasmar el que volien transmetre al poble alcoià. Eren la filà d'Alcoi, per que clavem tots els temes musicals alcoians dins i agitem la vareta màgica i... *voilà!* Una espectacular obra d'art. A *sus pies siempre, Maestro*.

Fill del Sinc va ser el títol de la marxa cristina, nascuda de l'últim somni de la nit d'algú, com mussitat a l'orella abans de despertar. Eixe era ell, el Fill del Sinc. Un verdader alcoià. Aquell que els va deixar al principi del camí per a convertir-se en àngel, un àngel alcodiano que no es va separar d'ells durant tot el recorregut. Va ser

l'encarregat de subministrar emocions, llàgrimes, abraçades, fraternitat, records, somriures, unió i, per damunt de tot, germanor. Va ser el primer en saber el disseny que anaven a triar, el primer a veure el *traje* i *flipar* amb el casc, el que va escoltar els primers

acords abans que ningú, el que més café va beure, el que va arrancar les esquadres, el que va baixar Sant Nicolau al nostre cor. El Fill del Sinc.

Tretze guerrers alcodianos: Marcos, Tende, Adri, David M., David Ll., Miquel M., Miquel J., Javier, Óscar, Mauro, Sancha, J. F., Garzi.

Al final del camí, cada un d'ells va comprendre que els moments viscuts no eren només records, sinó les peces d'un trencaclosques que formaven una imatge perfecta de germanor i amistat. Amb cada riure compartit, amb cada llàgrima vessada, havien construït un *apego* indestructible que els acompanyaria per sempre.

Sabien que la veritable essència de la vida es trobava en les connexions humanes i en l'amor pel que feien. I així, amb un últim brindis al cel per aquells que ja no hi eren i per tots els moments que encara estaven per a viure, van tancar un capítol, però van obrir-ne un de nou, ple de promeses i noves aventures.

Visca l'esquadra del mig! Visca la Filà Alcodianos!

ALFERES CRISTIÀ 2023

Hi ha matins que em desperte amb el dolç record d'haver somiat fer l'alferes alcodià per Sant Nicolau. Però instants més tard, recorde no haver-ho somiat... ho he fet!

per **Miquel Jordà Linares**

Esta és una història que (com totes) s'explica llegint els precedents. L'alferes 2023 comença en l'esquadra del mig de 2015, encara que ningú en aquell moment n'érem conscients. D'aquella assemblea es trien 12 esquadres i 4 imaginàries; 16 alcodians amb moltes il·lusions, però amb els dubtes de dos grups amb expectatives diferents. Eixa por era infundada; es crea una colla forta com una pinya que rema a una, sense clavells, per escriure amb lletres daurades un capítol destacat de la història d'esta Filà. I ho vam fer.

Però la vida ens cobra un dur peatge: sols l'acabem 15 dels 16 que l'iniciàrem. Marcos Muñoz es queda

Acabada l'esquadra del mig 2015, done per tancat el meu *curriculum vitae* fester: Mossèn Torregrossa 2007 i esquadra del mig. Què més es pot demanar? Rehabilitat com a fester, em done més que pagat i no tinc pretensions més enllà de fer alguna esquadra de blancs abans de passar a veterà.

De vegades la vida escudella plats que no demanes. Corre un rum-rum recurrent entre el Montepio l'Astral i els esquadres del mig, de "podríem presentar-nos". Molts tenen un interès en què el grup assumisca l'alferes, però ningú es fa endavant a representar la figura del càrrec. El temps corre i ningú convenç a ningú. Quasi amb el temps esgotat, decidisc fer un pas al capdavant; reunisc als interessats en

Amb el temps sols queden dues coses per a rememorar: les fotografies en les parets, i la música als assajos

pel camí, em toca cobrir el seu buit. I m'acaba donant una lliçó: viure és urgent. No hi ha una millor oportunitat per encetar eixa bona botella de vi que guardes amb estima per a un millor moment... el moment este és ara. Oblida't de malbaratar el temps en picabaralles i discussions: és temps que no torna.

el tema, plantege un esborrany econòmic i propose unes línies generals del possible projecte. El tema va avant, i obtinc l'adhesió de 14 cavallers per presentar la candidatura a l'alferes alcodià 2021.

Qui em coneix, sap que en contades ocasions soc el cap visible que abandera un projecte. Normalment, solc es-

Carrossa de l'alferes 2023 i cavallers.
Foto: José Luis Boronat.

tar en l'equip que treballa en l'ombra per recolzar a eixe cap visible; és igual que siga en àmbit laboral, en la filà o en la colla. Per altre costat, mai m'he considerat la persona que millor pot representar a la Filà Alcodianos; crec que hi ha alcodians que poden fer-ho millor. Però ningú fa un pas endavant, i la vida em posa en safata de plata una oportunitat única de viure amb amics una aventura irrepètible liderant este projecte. Per què no?

La vida em va posar en safata de plata una oportunitat única de viure amb amics una aventura irrepètible

15 d'abril del 2019; mentre ens espanta la imatge de Notre-Dame de París encesa en flames, i mitja Filà acomiada a un membre significatiu, presente formalment la candidatura de l'alferes 2021. Amb la mà tremolosa i malgrat l'entorn quasi apocalíptic, entregue el document convençut que no és signe de mal auguri i res roïn envoltarà el projecte. Just dos mesos més tard, té lloc l'assemblea on es trien les esquadres tant d'alferes com de capità, així com Dani Cano com a capità, Omar Castanyer com a Mossèn Torregrossa, i jo mateix com l'alferes. Primera muntada d'adrenalina i primer bany de masses. Bon inici.

A partir d'ací posem a rodar el projecte; triem a Santi Carbonell i a Víctor Ferrer com a encarregats d'elaborar la proposta estètica de dames, cavallers, favorita i alferes. Reservem el taller de Roberto Pérez - Treballs per la Festa com al lloc on portar-ho a efecte. Tot seguit, la Filà s'afegeix al projecte, la qual cosa li donarà la coherència que, en secret, anhelava. Es decideix que el guió argumental rodarà al voltant de l'almirall Roger de Llúria i sa muller, Na Saurina d'Entença. Comencen a eixir del forn els primers dissenys, tots amb una referència més o menys basada en el primer, el del mateix alferes. El projecte comença a caminar a bon ritme.

El nom de Francisco Valor no es va arribar a plantejar mai... perquè ja venia d'origen. I com havia de ser, per a acompanyar un guió coherent propose que la banda sonora, siga una suite musical de nova creació, coherent i amb contínues referències creuades entre totes les seues parts. Igual que per a estrenar vestit no tries sabates

La dinà de 2022.

Presentació de l'heràldica de l'alferes cristià 2023.

“La vida és allò que et va succeint mentre t'entestes a fer altres plans” (John Lennon)

velles, un càrrec que ho confecciona tot de nou ha de ser acompanyat de música creada *ex professo*.

I com a *bonus track*, la Filà li encarrega la creació d'una marxa de processó amb totes les melodies al·cadianes i salesianes. El mestre s'emporta un bon sac de feina, d'il·lusions i preocupacions: la seua primera marxa processional i la seua primera suite cristiana sencera.

Tot sembla desenvolupar-se a ritme de creuer, quan algú a l'Extrem Orient decideix que sopar-se un ratpenat és bona idea. En un principi ni ens n'ado-

Nostra Festa també quedarà ajornada: els nostres cors ploren amb ell. Este *crescendo* arriba a la trista culminació el 14 de març de 2020, quan ens confinem a tots en casa, donada l'emergència sanitària.

Les vides de tot el país, de tot planeta queden en suspens. Quinze dies inicials que van allargant-se. El pitjor, els que ens deixen. Per responsabilitat ens hem de quedar a casa, i els quinze dies inicials de confinament, modulant la intensitat de les mesures, s'acaben convertint en dos anys sense festes, dos anys sense vida.

nem. Notícies, que inicialment són remotes i de segur no ens afectaran, van apropant-se i agreujant-se. La gravetat de l'assumpte sembla créixer de forma exponencial quan les Falles de València les decideixen suspendre la mateixa setmana, en plena plantà. Dies després Juan José Olcina, Miki, el nostre president, compareix en els mitjans de comunicació locals per comunicar entre llàgrimes que la

Inevitablement, la situació passa factura al grup; per diversos motius que no venen al cas, cinc dels cavallers es veuen obligats a abandonar el projecte. Els nostres cors tornen a plorar. No són les úniques dificultats a afrontar, altres més terrenals ens tornen a posar en perill; guerres i pandèmies multipliquen els preus de les matèries primeres; els pressupostos rebuts multipliquen les expectatives i superen de llarg els estalvis disponibles. Toca refer els plans.

Però per fi, la Nostra Festa torna a eixir al carrer en 2022; encara que amb limitacions importants que tots assumim i passem per alt donades les circumstàncies. El món torna a rodar, a poc a poc. Torna a eixir el sol, després de dos anys de foscor...

El projecte de 2021 renaix en el de 2023. Àngela Molina ens presenta el cartell anunciador de l'alferes 2023, fet de la seua mà, i que suposa el primer acte intern. La Processó del Corpus, el primer acte públic. Açò torna a moure de veres.

El 30 de setembre de 2023 és la posada de llarg davant del món fester; la Filà té la tradició de ser l'última dels quatre càrrecs en presentar-la; el que és bo, es fa esperar. Per fi veu la llum la nostra heràldica per l'alferes 2023; el ballet de Gabi Amador fa una espectacular posada en escena. El tema va agafant velocitat de creuer.

I arriba una de les dates assenyalades amb majúscules al calendari fester: la presentació de càrrecs. Creuar el pati de butaques del Teatre Calderón als sons de la pavana *La batalla* (Tielman Susato, 1551), és impossible de descriure; qualsevol intent serà va, no farà justícia al torrent d'emocions que corre per les venes en eixos moments. Ja a l'escenari seiem a les cadires, les llums es van apagant i el soroll baixa intensitat. El presentador comença a parlar i de sobte sona el meu nom; “Miquel Jordà, alferes Cristià 2023”; el pati de butaques esclata entre crits i aplaudiments; el món es deté. Tot record d'aquella nit es troba en un nuvot.

L'endemà al matí té lloc l'activitat més coneguda del Míg Any fester: el concurs d'olleta al parc de la Glorietta. Jornada en què la festa s'obri al carrer i fa realment partícip a tot el poble. Dia memorable, més quan Oscar Sempere, amic i company de junta en “La Degollà”, posa la cirereta al pastís en guanyar el concurs per a la Filà

amb l'olleta cuinada amb la seua mà experta. Memorable també el sentiment d'unió de tots els membres de la Filà. Memorable també Omar, fent el cap cristià davant tota la Filà formant en bloc, a mig sopar.

Cavallers i dames també vam tindre la nostra sèrie d'activitats internes

En plenes festes de Nadal i al Teatre Salesians, té lloc l'activitat cultural organitzada per la Filà Alcodianos: l'espectacle musical i teatral *La dolçaina màgica*, un conte de Nadal del mestre Francisco Valor. Ja s'havia intentat escenificar sense èxit a Alcoi en diverses ocasions; però ara, amb motiu de l'any d'alferes i aprofitant les estretes relacions amb la colla "La Degollà" i el grup de teatre Tesalín, sí que s'aconsegueix escenificar. Xiquets i majors gaudim i ens emocionem del bon fer de músics i actors.

Paral·lelament, el grup de dames i cavallers anem tirant endavant el nostre calendari d'actes propi. El primer d'ells, la participació en el Trail Solidari Ciutat d'Alcoi encarregant-se del darrer punt d'avituallament, en la Font del Quinzet. Una activitat que ens permet fer colla mentre arrimem el muscle en este esdeveniment solidari, al mateix temps que donem visibilitat a la Filà Alcodianos i la seua alferesia davant de tot el poble d'Alcoi. I és motiu per a enorgullir-se que els posteriors alferes cristians han agafat el mateix punt d'avituallament, convertint a la Filà Alcodianos en els primers d'una tradició.

Un dels esdeveniments que tot càrrec o esquadra especial té marcat amb majúscules al seu calendari és la presentació de *trages*. Nosaltres ens vam presentar els nostres de cavaller i dama en un sopar a porta tancada en Torre de Cotes, l'últim dissabte de novembre. La favorita i jo ho vam voler fer coincidir amb el regal nostre a cadascun dels cavallers, dames, i Mossèn Torregrossa, de sorpresa: l'arma que tots portarem a la mà durant els tres dies, i l'únic element material que ens quedarà una vegada tot s'acabe. Tal vegada, un dels actes que més he disfrutat amb la seua preparació i el mateix esdeveniment; jugar a tres bandes, tothom creu ser qui controla i administra les sorpreses, i acabar sent sorprès. Festa col·lectiva, moments de la vida que no haurien d'acabar mai.

Formant part de la Família Salesiana, no podia faltar la participació en

La cuna del Mesias. Un bon grup ens posarem els hàbits de Melcior, Gaspar i Baltasar i el seu seguici, la qual cosa ens va permetre desfogar-nos davant el públic en este clàssic nadalenc ben arrelat en la memòria alcoiana.

El matí del 5 de gener, i fent front a temperatures gèlides, algunes i alguns participarem en el Campament Reial que cada any es munta al Preventori, prèvia la Cavalcada Reial. L'endemà al matí vam tindre l'honor d'acompanyar a Baltasar i a Gaspar durant la visita que els tres Mags d'Orient realitzen al Centre Ocupacional de Gormaget.

Els càrrecs de 2023 també vam mantenir una sèrie d'activitats comuns i en representació del mateix càrrec, que tal vegada no van ser tan conegudes. Salva Mico Carmona, capità ligero; Alfonso Caerols Peidro, alferes mudèjar;

Jesús Mullor Masanet, capità creuat; Omar Castanyer Payá, mossèn alcoià; Luis Sánchez López, representant del Sant Jordiet contrabandista; i jo mateix, alferes alcoià, vam tindre l'honor d'acompanyar a la mateixa Associació de Sant Jordi en l'Entrada de Moros i Cristians que va tindre lloc pels carrers del centre de la mateixa València el 8 d'octubre del 2022, amb motiu del 40è aniversari de l'Estatut d'Autonomia.

Poc després, el 31 d'octubre de 2022 i en l'església de Sant Jordi, els sis càrrecs vam dipositar una còpia de cadascuna de les corresponents heràldiques en la càpsula del temps, creada per commemorar el centenari de la pròpia església.

Presentació de càrrecs en el Teatre Calderón.

Mig Any 2022, campions del Concurs d'Olleta Alcoiana.

Ja més prop de Festes, el 7 de febrer de 2023, ens van convidar a participar en l'acte més desconegut i més curiós de tots: la visita a la base militar d'Aitana. Carlos Martín, intendent principal de la Policia Local d'Alcoi; Jesús Sánchez, inspector cap de la Policia Nacional; Bartolomé Moreno, tinent cap del destacament de Tràfic de la Guàrdia Civil; i Jorge Chico, comandant de l'Esquadro de Vigilància Aèria número 5 – Base d'Aitana, ens van fer una recepció oficial a la mateixa base militar.

Ja a principis del mateix abril, vam viure des de dins el trofeu Sant Jordi de la Unió Ciclista Alcoi. Vam poder gaudir, des del mateix cotxe del director, de la carrera ciclista.

Per acabar, l'activitat més notòria: els sis càrrecs i com a detall als gloriats de cada una de les 28 filaes, els convidem a dinar en Torre de Cotes, ja passades les mateixes Festes, i sense la pressió que haguera tingut fer-ho abans. Confraternitat i camaraderia, amistat per al futur.

Amb el nou any, s'inicia la mascletada final. Els primers compassos els marca Omar Castañer, Mossèn Torregrossa 2023, amb una calçotada solidària en Torre de Cotes; festa que aprofitem els càrrecs 2023 per a fer-li de sorpresa la *muntà* a la burra. Acaba sent un moment molt emocionant, en vore a una persona tan estimada prendre el relleu del càrrec que jo mateix vaig representar setze anys abans.

Arriba març i amb ell el concert per mostrar al poble d'Alcoi la suite *Alcodiànima*. Tres entitats musicals ben destacades, la Unió Musical Contestana, la Colla Mal Passet de Cocentaina i "La Degollà" d'Alcoi ens presenten la banda sonora amb la qual tots baixarem el 22 d'abril del 2023. Un dels moments cim de l'any, on tantes hores de tanta gent s'acaben veient reflectides en els resultats d'un bon treball. El mestre triomfa amb la seua obra; sense dubte l'espina dorsal del projecte és un èxit.

25 de març de 2023, data assenyalada al calendari i llargament preparada. José Sancha, Jordi Tendero, José Fernando Reyes, Jorge Llácer, Moisés Casa, Jordi Martínez, Josele Molina, Rafael Jorge García, Mauro Reig i jo mateix tenim l'honor de convidar a familiars, amics i tota la Filà Alcodianos a l'assaig de Cavallers i Alferes, en agraïment al suport que de bon segur anàvem a rebre de tots vosaltres. Que "La Degollà" i la S.M.C. Penàguila vingueren no com a músics, sinó com a convidats, un projecte personal meu, ja que estan contats dins del grup d'amics. Per a nosaltres l'assaig ens suposa la posada de llarg, nervis i emocions recorren les venes; es vol

L'arribada del nou any va iniciar la mascletada final. Els primers compassos els marca Omar Castañer, Mossèn Torregrossa 2023, amb una calçotada solidària en Torre de Cotes

Presentació dels trages de cavaller i dama en Torre de Cotes.

Trail Solidari, punt d'avituallament en la Font del Quinzet.

Processó de la Relíquia.

que tot estiga perfecte, no defraudar; però alhora cal gaudir al màxim de cada moment, moments que no tornen. *Almirall* sona per primera vegada fora d'una sala de concert.

Assaig de la lluita, vestida del balcó, assaig de les Ambaixades, Glòries, proves de *trages*, processons, proves de carrosses; una llarga llista d'activitats ens porten a un ritme frenètic (però amb els deures ben fets) cap al nostre *dia D*. El sol saluda al poble d'Alcoi mentre repartim pastetes i herbero al peu del balcó, als sons de la Diana. Acte breu, no hi ha temps per a molt; hem d'acudir a l'institut, per a abillar-nos i maquillar-nos. El treball en equip de la junta i les comissions es van fer patents amb el treball ben fet. Tot dins el termini i en la forma escaient. *Chapeau*, Junta de la Filà Alco-

De vegades, disposar del millor equip del món no garanteix l'èxit, sempre es poden presentar imponderables, però no va ser el cas: tot el que podia eixir bé, va eixir bé. Tot a l'hora, tot al lloc, tot en condicions. *Chapeau* de nou, Filà Alcodianos, no es pot demanar més! Omar, amb *Mossén de Cotes*, la favorita Sara Jordà i les seues dames, amb *Na Saurina*, cavallers i jo mateix, amb *Almirall*, i l'esquadra de l'alferes 2023 amb *Alcodiànim*, vam tindre l'honor de representar-vos. Però l'alferes, no ho dubteu mai, va ser tota la Filà!

A les acaballes de la Trilogia vos fem entrega del xicotet detall perquè ens recordeu: el CD que recull la gravació enregistrada de la suite *Alcodiànim*. Ha sigut la banda sonora, el fil argumental del projecte. El

concert, este s'ha de celebrar. Un rastre in comptable de patrocinadors, reclutats per un equip de membres de junta que ho fa possible. Una altra mostra de la ben engraixada maquinària en què el primer tro ha convertit la Junta. No esmentaré a ningú pel perill a deixar-me a algú fora per oblit; per favor, doneu-vos tots per nomenats.

Vora mig any més tard, i sense la pressió d'abril, visitem el Sanatori de Fontilles per donar alegria als residents i recolzar la feina solidària de la Penya Fontilles. A escala interna, suposa una fi de festa amb magnificència!

No voldria obviar l'últim capítol: en agraïment al primer tro Ismael Gisbert, per tota la feina feta, li vaig fer com a detall una reproducció de la fiança dels anys de càrrec. Un projecte en el qual personalment va invertir molt de temps, la llista de les 50 entregues de claus de la nostra filà.

Mentre acabe d'escriure estes paraules, els mitjans de comunicació no paren de treure imatges de la inauguració de Notre-Dame de París després dels cinc anys de rehabilitació. Tot té un inici i una fi, tot és cíclic, no hi ha millor paràbola. 🏹

El treball en equip de la junta i les comissions es van fer patents amb el treball ben fet. Tot dins el termini i en la forma escaient. "Chapeau"

dianos! Si sempre he estat devanit de pertànyer-hi, ara ho estic encara més. Ací van estar els moments que més vaig gaudir; creuar-se en els corredors, i trobar els vostres somriures i mirades d'il·lusió no està pagat amb diners.

mateix suport físic té un cost econòmic relativament baix. Però dins hi ha molt més: compositors, intèrprets, tècnics, dissenyadors... També hi ha una col·laboració que em deixa sense paraules: per a poder enregistrar el

Passió per la MÚSICA FESTERA

La música festera és un dels pilars fonamentals de les Festes de Moros i Cristians d'Alcoi, i significa molt més que notes sobre un pentagrama.

per **Francisco Valor Llorens**

La música festera és un dels pilars fonamentals de les Festes de Moros i Cristians d'Alcoi, i per a aquells que han tingut el privilegi de contribuir a aquesta tradició des de la composició, significa molt més que notes sobre un pentagrama. Per a mi, com a compositor, ha sigut un veritable honor implicar-me en la història i l'esperit de la Filà Alcodianos, una filà amb una trajectòria exemplar i una profunda estima per la cultura alcoiana.

L'any 2023 serà recordat amb gran emoció per la Filà Alcodianos d'Alcoi, un any marcat per l'alferesia cristiana i per un esdeveniment musical que va deixar una empremta inesborrable: el concert en què es va estrenar la meua composició *Suite Alcodiànima*. Aquest concert, carregat de sentiment i tradició, es va convertir en un tribut a la música festera i a l'esperit de germanor que defineix les Festes de Moros i Cristians.

L'escenari va estar protagonitzat per tres formacions de gran nivell: la Unió Musical Contestana de Cocentaina, la Colla de Dolçainers Mal Passet i la Colla de Dolçainers "La Degollà" d'Alcoi. La combinació d'aquestes agrupacions va aportar una riquesa sonora i una energia que van captivar el públic des del primer compàs. La seua interpretació de les peces va ser magistral, culminant el concert amb l'estrena de la marxa *Almirall*, aconseguint transmetre tota l'emoció que aquesta i totes les altres marxes portaven dins.

La *Suite Alcodiànima* va ser creada especialment per a l'ocasió, inspirant-se en l'essència i la història de la Filà Alcodianos. Aquesta obra està estructurada en diversos moviments que reflecteixen moments clau de la

filà, des de la solemnitat de l'alferesia fins a l'alegria i el fervor de les festes alcoianes. El públic va viure cada passatge amb intensitat, i els músics, amb la seua entrega, van fer d'aquesta estrena un moment màgic.

Gravació en directe del concert *Suite Alcodiànima*, Alferes 2023.

Un altre aspecte destacat d'aquest concert va ser la gravació en directe del CD *Suite Alcodiànima*. Aquesta iniciativa va permetre immortalitzar l'experiència i compartir-la amb totes les persones que estimen la música festera. Posteriorment, l'alferes dels Alcodianos, Miquel Jordà, va tenir el gest generós de regalar una còpia del CD a cada membre de la filà, com a record d'un any tan especial i d'un concert que ja forma part de la seua història.

El concert no només va ser un èxit musical, sinó també una celebració de la unió entre músics, festers i públic. Va ser una oportunitat per mostrar com la música festera uneix les nostres tradicions amb l'art i la creativitat, mantenint viva l'ànima de les Festes d'Alcoi.

Per a mi, com a compositor, aquest concert va significar molt més que una estrena. Va ser un homenatge a la Filà Alcodianos, a la seua gent i a tot el que representen. Un record inesborrable que perdurarà en el cor de tots aquells que van tindre el privilegi de viure'l.

Ara, si em permeten, voldria agrair a la Filà Alcodianos tot el que ha fet per mi.

La meua trajectòria com a compositor no es podria entendre sense la complicitat i la confiança que heu dipositat en mi al llarg dels anys. Vosaltres heu sigut molt més que una

inspiració: heu sigut un motor que ha impulsat el meu creixement personal i artístic, oferint-me oportunitats úniques per a desenvolupar la meua passió per la música festera i més enllà.

Tot va començar amb el meu primer pasdoble, *De fusta a metall*, encarregat per aquesta estimada filà. Aquesta peça no només va representar el meu debut com a compositor de pasdobles, sinó també un vincle amb la història i l'essència d'una entitat que sempre ha destacat per la seua estima a la música.

Després d'aquest primer pas, la Filà Alcodianos em va brindar un nou rep-

Un moment del concert "Alferes 2023, Filà Alcodians", celebrat eixe mateix any.

te. En 2015, l'esquadra de mig va voler retre un homenatge molt especial a Marcos Muñoz Trelis, una persona estimada per tots els membres de la Filà, que havia deixat una empremta inesborrable en les seues vides. Amb aquest propòsit, em van encarregar la composició de la marxa cristiana *Fil·la del Sinc*, una peça que havia de transmetre tot el sentiment i la solemnitat d'aquest record *in memoriam*.

Acceptar aquest encàrrec va ser un honor immens, però també un repte carregat d'emoció.

En 2021, una família de la filà em va encarregar la marxa que li donaria nom a la suite, *Alcodiànim*, dedicada a Jordi Seguí Ripoll, *Quaranta*, membre fundador de dita filà, deixant ben clar que la música té el poder únic de transcendir el temps i perpetuar la memòria de les persones que han deixat una petjada profunda en la societat. Quan una composició es crea per a honorar algú que ja no està, es converteix en un pont entre el passat i el present, una manera d'immortalitzar el seu llegat i el seu impacte.

Després en 2023 i dins de la *Suite Alcodiànim*, em van encarregar la composició de la meua primera marxa de processó, *Salve Alcodiam*. Aquesta peça, carregada de solemnitat i espiritualitat, em va permetre explorar nous registres i expressar musicalment el sentiment profund de la Processó alcoiana.

També vaig tindre l'honor de compondre la marxa cristiana *Nyda*,

Francisco Valor Llorens, compositor i director.

Gravació de la marxa *Nyda*.

dedicada al capità cristià de 2024, Daniel Cano. Aquesta obra representa la culminació de molts anys de col·laboració i confiança amb la filà. *Nyda* és un homenatge a l'esperit guerrer, a l'orgull i a la majestuositat que caracteritzen la capitania cristiana.

El camí que he recorregut al costat de la Filà Alcodianos no ha sigut només una experiència professional, sinó també una font inesgotable d'aprenentatge personal. Cada

encàrrec, cada estrena, cada instant compartit amb els membres de la Filà ha enriquit no sols el meu repertori, sinó també la meua manera d'entendre la música i la vida.

Per tot això, vull expressar el meu agraïment més sincer a la Filà Alcodianos. Gràcies per confiar en mi des del primer dia, per apostar pel meu treball i per permetre'm formar part de la vostra història. Aquesta confiança ha sigut un impuls vital per a la meua carrera i un regal que portaré sempre en el cor.

Junts hem escrit música, però també hem escrit moments que perduran per sempre.

Fent filà, **FENT FESTA**

La il·lusió de sumar en un any tan especial.

per **Omar Castanyer Payà**

Tot el que haja de vore amb la Filà Alcodianos és capaç de captar la meua atenció, més que qualsevol altra cosa que m'en-volte. M'agrada ser part activa, formar part de la junta, disfrutar dels actes —dels més oficials als menys— i gaudir al màxim de tot el que podríem anomenar “joguera”. “Fer filà i fer festa” seria una frase que resumiria prou bé el meu sentir.

És per això que vaig començar a interessar-me fa uns anys per la figura de Mossèn Torregrossa. Representar aquest personatge comporta representar els valors de la solidaritat, el

compromís i la germanor, fent-ho amb i per la teua filà. Així va començar a fer-se gran una il·lusió que es va complir en juny de 2019 quan vaig ser escollit Mossèn Torregrossa 2021. Quina emoció i quina responsabilitat! Ens posàvem mans a l'obra.

Com ja sabeu, quan ja casi acariciàvem el principi de l'any fester, la pandèmia ens va parar en sec i els dos anys que ens separaven del càrrec es van convertir en quatre. He de confessar que en alguns moments em vaig desanimar, però també em va donar temps d'ideal i il·lusionar-me més, si cap, amb les Festes de 2023.

Durant tot aquest temps vaig poder descobrir la festa entre bambalines i conèixer de més prop la gent que hi forma part com els sergents, ambaixadors o la resta de càrrecs i els seus acompanyants. Entre tots vam fer bona lliga i acudíem a les reunions o als assajos que calien, per exemple per representar les ambaixades o la lluita del dia dels trons, aclarir qualsevol cosa referent al boato de l'Entrada i, per què no dir-ho així, després teníem el pretext per fer-se un *bocadillet* al acabar i comentar les jugades de cadascú i com anaven els preparatius de les Festes.

D'altra banda, un dels meus interessos era poder emprendre accions solidàries que feren honor al esperit de la figura i la filà que representava. En aquest cas van ser tres. A l'octubre va tindre lloc una passejada solidària a benefici de la protectora d'animals i plantes d'Alcoi, en la qual tot el que es va recollir aniria destinat a millorar les vides dels nostres amics de 4 potes. En segon lloc, al Nadal vam organitzar una recollida de joguets per a que cap xiquet, foren quines foren les seues condicions de vida, es quedara sense regalets eixe Nadal. L'acollida d'ambdues iniciatives va ser boníssima tant per part de la Filà com del públic en general i vam quedar molt contents amb els resultats. És molt gratificant vore que amb una miqueta d'esforç conjunt s'aconseguixen tan bons resultats. Per últim la celebració d'un assaig solidari en qual la recaudació va anar íntegrament per a l'associació Coratge que, gràcies a les aportacions de tots els alcodians, va rebre 3.700 €.

Precisament aquest assaig és un dels records més especials que tinc, no només per la part solidària, sino perquè per a mi era molt important que tota la filà disfrutara i recordara este acte. Va haver una gran acollida per part de tots els alcodians. L'assistència va ser màxima i tot el món va vindre amb molta gana de passar-ho bé. Vam poder gaudir d'un dinar-calçotada tots ben ataviats amb caputxes de monjos. Vam beure i formar a base de bé i, gràcies als càrrecs de 2023, que van voler obsequiar-me amb un passeig en burra, i als meus amics Pisultres, que m'obsequiaren amb "complements eclesiàstics", vaig poder sentir-me cada vegada més prop del meu somni. Al finalitzar el dinar vaig voler agrair l'estima que havia sentit eixe dia regalant a la Filà una vidriera artesanal amb el nostre escut.

A banda d'aquestes accions han hagut moments molt especials com el dia de Mig Any, quan vam guanyar el concurs de l'olleta estant jo al jurat, aquella entrada a la filà va ser apoteòsica, eufòrica amb el triomf i emocionats amb tot el que venia.

Entre sopars, assajos i reunions va anar acostant-se la trilogia, que recordaré per sempre de forma molt especial. El dia de l'Entrada començava fent l'últim tram de Diana amb els meus amics, després vaig compartir preparatius a l'institut amb la filà i amb amics i família i cap al migdia ja estàvem a punt per començar l'entrada. Jo damunt de Bartola, la burreta, acom-

Assaig de Mossèn en el restaurant Torre de Cotes.

En la Processó General de 2023.

panyat de la meua família i amics que formaven el grup de les Santes Creus. Darrere les campanes de la Colla de Campaners que feien l'acompanyament a Mossèn de Cotes, peça que va compondre Francisco Valor expressament per a l'ocasió. Baixant Sant Nicolau vaig poder comprovar que Mossèn Torregrossa, malgrat ser una figura secundària i per a alguns desconeguda, és sense cap dubte molt estimada pel públic.

Vull agrair a la filà Alcodians les mostres d'afecte i estima, en especial al meu montepio Pisuke i Pisultres

que han estat acompanyant-me des del principi i en tot el recorregut. També a la junta per totes les facilitats i el seu recolzament en les meues propostes. M'agradaria mencionar també a la colla de campaners per la seua col·laboració amb el *campanomòbil* de l'Entrada i, per últim, a la meua família per el seu suport incondicional.

El que més he gaudit ha sigut la companyia de la filà, poder fer Festa per a tots i amb tots i sentir-me totalment arropat. Son moments i persones que es guardaran sempre en el meu cor. 🏹

La millor ESQUADRA DE NEGRES de la meua vida

La culminació d'un somni que qualsevol alcodiano té al cap com a objectiu, una cosa única i, en el nostre cas, quasi irrepetible.

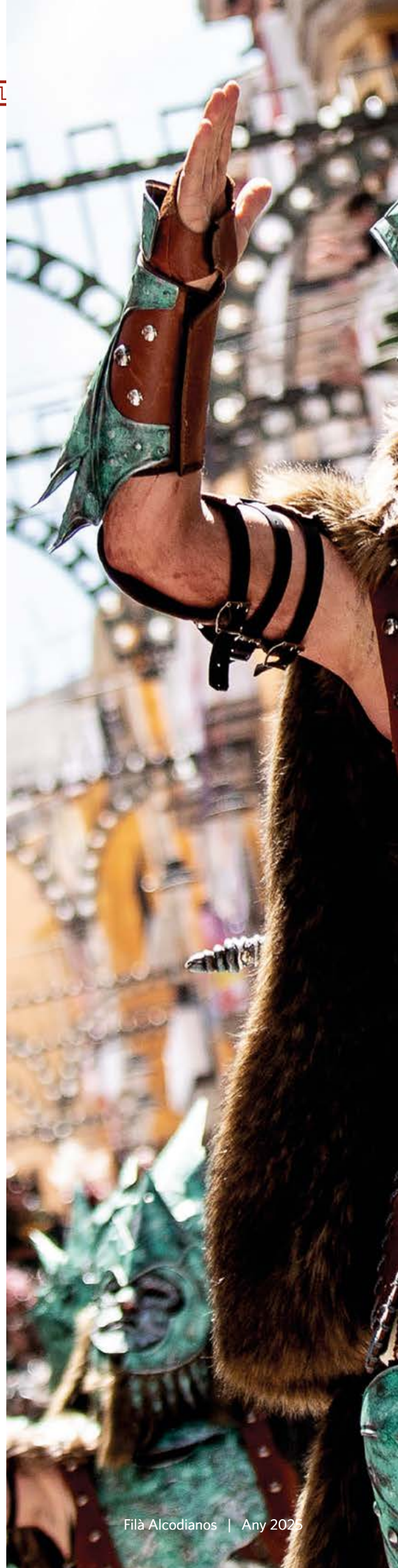
per **Javier Hilario**

Va ser abans de les festes de 2019, quan per casualitat vam descobrir que 9 amics del Montepio La Roïna teníem possibilitats de coincidir en l'esquadra de negres de l'alferes o del capità; com que un de nosaltres quasi segur que anava a ser el Capità no ens quedava altra que si ens arribava demanar Esquadra Especial de l'Alferes. Recorde eixes festes de 2019 viure-les molt nerviós, gaudint-les però amb el cap en el dia de l'assemblea extraordinària. Aquell 15 de juny de 2019 va ser un dia gran per a La Roïna: esquadra de negres per a 5 i en llista de reserves 4, contents no, el següent; anàvem a fer l'esquadra de negres de l'alferes 2021!

Finalment, per circumstàncies l'Esquadra estaria composta per 4 i 2 reserves de La Roïna. Fins ahí, pareixia tot un repte que els 14 i les 14 dones encaixàrem, però res més lluny de la realitat. Maquinària en marxa, obrim grup de WhatsApp i comencem a fer reunions, 24 formals i 17 en acta escrita, la primera el 12 de juliol de 2019, sopar i... ja pintava

bé la cosa. I arribem a l'ajuntada del 7 de març de 2020 dels càrrecs de la Filà Alcodianos, autobús, banda i cap a Gaianes. Junta, alferes, capità, cavallers, mossèn i les dos esquadres de negres. D'aquell dia recorde que estàvem a les portes de suspendre les Falles de València per la pandèmia i no pensàvem ni per remei que poguera afectar a les nostres Festes, com si fórem immunes.

Un dels hàndicaps de qualsevol fester esquadrer és sens dubte que li encerten el disseny del *trage*. Tots teníem clar que volíem un *trage* guerrer i que trencara esquemes. Entre gener i febrer de 2020 fem les rondes d'entrevistes amb 5 dissenyadors. Posteriorment el 12 de febrer de 2022 venen 4 dissenyadors per a mostrar-nos els seus *bocetos*, aquell dia va ser molt emocionant ja que teníem davant dels nassos el que podíem traure al carrer, en una claredat de disseny espectacular. Hi havia que afanyar-se i triar el disseny, quedaven pocs tallers de confecció en actiu i no volíem tindre problemes, i el 13 de març de 2022 després

Esquadra
Alferes 2023.

d'esmorzar a la Filà vam tindre exposats els quatre *bocetos* per a la votació, resultant el disseny de Juan Climent el guanyador per 34 punts a favor. El seu disseny era espectacular, guerrer, en molt metall de bronze envellit verd i amb una màscara, per a nosaltres "la X", molt atrevida i que amagaria les nostres emocions.

El 22 d'octubre de 2022 davantal, polo i moltes ganes de gaudir de Festa, és el Mig Any fester. Organitzem l'acte; Òscar Sempere i Jordi Miró, *Babu*, s'encarreguen de fer l'olla per a presentar-la al concurs; la resta ens dediquem a oferir a tot el públic que s'acosta al nostre recinte *delicatessen* per a menjar i beguda sense parar, va ser un dia frenètic i emotiu amb moltes visites i retrobaments de molta gent que volia compartir la nostra alegria de ser esquadres, però res comparable per al que passaria per la vesprada; bon dinarot fet per amics del Campello i repartiment de regals per als col·laboradors. L'olla ja estava al punt, preparem el plat amb carinyo i es presenta al concurs, nervis, espera i boom! El guanyador del XXXIX concurs Olleta Alcoiana Mig Any 2022 és la Filà Alcodianos! Una explosió d'alegria inunda la glorieta, hem guanyat! L'entrada a la Filà amb el trofeu amb tots el companys festers aplaudint va ser un *subidón* que mai oblidarem.

55 mesos són els que abasten tots els actes relacionats amb l'esquadra, els que tenen a veure en ajuntades i actes de Festa entre d'altres, fins al tancament dels comptes i l'arreglada de la màscara de cadascú. Molts dies de treball i il·lusió, però eixos 55 mesos sols han sigut el preescalfament d'una amistat que perdurará en el temps. En aquest període de 2019 a 2023 hem fet de tot: esmorzars, dinars, *tardeos* en el Parterre 9, en la nostra seu, sopars, ADSLs en la caseta de Babu per menjar tords i jugar al futbolí, hem anat a San Fermín i quasi venem un pis que no era nostre. Hem forjat una amistat que va molt més enllà de la Festa, i encara que la diferència d'edat entre nosaltres era notable —abastava des de 1963 a 1994— 31 anys no han sigut cap obstacle per a crear una quadrilla d'amics, homes i dones que perdurará en el temps, la meua Esquadra. Quanta gent bona hi havia amagada en aquesta Filà!

Quan vivia amb els meus pares al carrer Alt he vist des de ben

Jordi Miró, *Babu*, cap batedor de l'esquadra de negres en 2023, a lloms del seu cavall, Capritxo.

Foto: Jorge Massanet.

xicotet assajar al meu carrer *boatos* o descarregar als locals del voltant *trages* especials o aparcar carrosses. Recorde una vegada que en el garatge del meu veí es va vestir una esquadra de negres, i quan eixia jo cap a la Filà a esmorzar els vaig vore i en eixe moment vaig pensar: "algun dia he de fer esquadra de negres i ens vestirem en el local de ma casa". Doncs així ha sigut: ho vaig oferir i allí va ser. En dos caps de setmana va quedar tematitzat per a poder fer un bon esmorzar el dia de l'entrada i per a maquillar-se i vestir-se còmodament nosaltres i les nostres dones, un record inesborrable

que quedarà a la meua memòria: la satisfacció de tindre a tota la meua família Esquadra a la meua casa!

I arriba el dia de la presentació interna del *trage* d'esquadrer i de la parella. Nervis i molta expectació per a eixe dia 5 de novembre. L'acte va ser en la Filà Cids a porta tancada. Els models triats van ser Josep i Ruth. Pel matí, gràcies als companys dels Cids, procedim al muntatge de l'escenari, passarel·la, banderoles amb els noms, pantalla per al vídeo casolà i música d'ambient. Per la nit sopar de gala i per fi l'eixida per la passarel·la, amb la música, el fum, i els focus il·luminant

el metall, el casc, la màscara... Una gran satisfacció de la faena feta i la tranquil·litat de saber que no passaria desapercebut el dia de l'Entrada.

El nostre assaig el celebrem als locals de la nostra Filà, però dalt al pòrtic perquè érem més de 400. La presentació de l'acte va córrer a càrrec d'un servidor: els nervis no podia amagar-los. La meua esquadra, la meua Filà, els meus amics, la meua família... que més podia demanar, una passada. La nostra banda de Penàguila junt a "La Degollà" ens delecten amb peces triades per nosaltres i, com no, amb *Alcodiànim* del mestre Francisco Valor i que la família *Quaranta* ens va cedir per a fer-la nostra, i ahí és quan esclatem d'alegria. Ens veiem ja en el carrer. Era com un previ a les entraetes que estaven per arribar. Una explosió de sentiments al veure'ns arropats per tot el món: cares d'alegria que eren el reflex de la nostra; crec que estàvem tan feliços i units que la gent va disfrutar veient-nos gojar.

Les entraetes —buf!, les entraetes—. Tots els amics que havien fet una esquadra de negres de qualsevol filà m'ho deien, la meua dona m'ho deia, la gent diu que allò millor són les entraetes! I no serà millor l'Entrada, les Festes? Pensava jo... Doncs he de dir que tenien tota la raó, les dues Entraetes, 15 i 20 d'abril, sobretot la primera, va ser un dels dies que

L'arrancà de l'esquadra.
Foto: Jorge Massanet.

La família esquadra de negres.

mai oblidaré. Dissabte, estrena del *trage*, camisa i corbata oficial de l'esquadra, tots igualats com a senyors, sopar en La Gruta del *Círculo* els 28 acompanyats de primer tro, alferes i mossén, a l'eixir al carrer Sant Nicolau després de sopar, enramada encesa, carrer ple de gent, toca enfilat cap a la Font Redona per a arrancar, tremolors de cames. *Alcodiànim* i *arrancà* amb Dani de cap, Babu amunt i avall amb el cavall Hermoso; les dones darrere tocant percussió, i és que d'11, 10 anàvem a fer el cap. Jo personalment mai he fet de cap al carrer i eixe dia era l'estrena. Volíem que la gent sabera en quin lloc aniríem formant cadascun en l'Entrada perquè no ens coneixeria ningú. Vaig vore molts amics en el recorregut del meu tros de cap, però quan vaig arribar al meu balcó i vaig vore als nostres fills, família i amics, buf!, una emoció molt gran em va inundar el cos: porra en alt per a saludar-los. Estaven orgullosos dels seus pares, i nosaltres, pletòrics.

Arriba el Dia dels Músics i obrim el local per a dur els *trages* i li donem les claus al guàrdia jurat; no calia assumir riscos. Dinar a la Filà junt amb la resta de companys festers, descanset i a cantar l'*Himne*; anem cap a la Filà i sopem els 14 i dos amics meus. Ja està, ja no hi ha escapatòria, ja arriba el dia, i jo pensava, com també setmanes enrere: "que no arribe el dia que s'acaba tot aquest somni".

A matinar, dutxa, polo i *shoftshell* de l'esquadra: a les set hem quedat en el meu pis de Sant Nicolau per a prendre el cafè i l'herbero, foto de rigor i cap al local mentre passa el tercer tram de Diana. Anem a esmorzar, a maquillar-se i a vestir-se. Eixe matí no passava el temps; eixir els últims i estar aïllats sense vore el borum de l'entrada feia que estiguérem rars... Pareixia que no tindríem temps a estar tots maquillats, els meus fills cridant-me per telèfon: "Papi, ¿podemos ir ya a veros?" "No, espera't que encara no estem". Era tot una sorpresa; ningú de la meua família sabia com era el *trage*, i quan van vindre van flipar. Ja anaven apareixent les primeres llagrimetes, però clar, la màscara ho tapava tot.

Tres quarts d'hora abans d'arrancar ja estàvem preparats, fotos i cares de sorpresa de la gent que anàvem trobant-se, baixada per Sant Vicent per a buscar a Babu i allí estava flamant amb el seu cavall Capritxo. Per fi arribem a la ratlla del partidor, tots en posició, capes al lloc, arma mig

Enjuntada dinar ADSL.
Foto: Jorge Massanet.

Enjuntada prova del cavall.
Foto: Jorge Massanet.

col·locada, i de sobte sona l'esclafit dels timbals que fan que t'erices de cap a peus, altra vegada la nostra *Alcodiànim*; Dani ahí al mig per a arrancar, puja la música i cap a baix, quina eufòria!! És molt difícil de descriure, però vos assegure que és una passada, la gent es bolcava amb nosaltres i s'asclava les mans aplaudint. Jo pensava: "darrere estan mirant-me la meua dona tocant percussió i els meus fills arrossegant els timbals, què més puc desitjar!" Els balcons plens, el sol radiant, serpentines i confeti sense parar de caure i arriba el moment en què Fidel em passa la porra. Com teníem assajat, el canvi ix perfecte i aquí estic jo, enmig en Sant Nicolau encarat a la plaça gaudint el moment. Era alçar la porra i la gent bolcada amb tu, quins moments de glòria Senyor meu!, però quina felicitat més gran! En no res ja

estava a prop dels meus balcons, allí veia a la meua família mirant i amb cares de "però són ells o què?" Anem arribant, i porra en alt i mirant-los vaig tocar el cel: mai podré estar més feliç. Veure'ls a tots esclatar d'alegria ja sabent que érem nosaltres i que jo, com els vaig dir, faria el cap baix de ma casa... Ahí vaig veure caure una llàgrima de mon pare des de l'ull fins a tocar en terra: molt fort i molt emotiu. Arriba el moment i li passe la porra a Quico, amb un peli de retard. La resta de recorregut anàvem alternant per trams per a fer el cap, cadascú tenia el seu recorregut pactat, molta emoció en eixos 50 minuts que va durar la baixada de l'esquadra, el colofó, arribar baix del tot i vore a tota la Filà esperant-nos i trencant-se les mans a aplaudir, satisfacció total d'haver aconseguit un repte i que havia agradat a tot el món. 🏆

La llegenda de DANIEL EL JUST

És l'any 2017 i arriba el moment en què el montepió La Roïna es reuneix per decidir la possibilitat de realitzar un càrrec. No se sap si alfères o capità.

per **Daniel Cano Canales**

Còm passa el temps, una mirada arrere. És l'any 2017 i arriba el moment en què el Montepió La Roïna es reuneix per decidir la possibilitat de realitzar un càrrec.

No se sap si alfères o capità i, el més important, no sabem encara la persona encarregada de representar-lo. I així transcorre la primera reunió entre bromes i rialles.

És en aquest moment quan es va decidir, o millor dit, van decidir que em presentara com a càrrec, un gran honor i, per què no dir-ho, una gran encerrona, però un grandíssim orgull. Em vaig decantar per presentar-me a capità per la Filà Alcodianos.

El 25 de maig del 2019, se celebra l'assemblea extraordinària per a la ratificació en votació dels càrrecs, es va visualitzar un vídeo que representava fotos de tots els membres del nostre montepió i fotografies de la meua trajectòria fester. Per a mi va ser molt emotiva i especial per veure'm recolzat per tota la Filà Alcodianos. Vam començar a fer llistes de cavallers, dames i altres cortisans que ens acompanyarien en la trilogia Alcoiana.

El 23 de febrer de 2020, als salons Montecarlo, vam preparar el primer dinar del capità, on es presenta la història de Daniel el Just.

El 7 de març de 2020 ens reunim els dos càrrecs de la Filà junt amb les dos esquadres especials per a celebrar un dinar a Benicadell. Qui anava a dir-nos que una setmana després viuríem una pandèmia que retrassaria el nostre somni 2 anys.

Passen els mesos i, per fi, albiràvem el nostre any de càrrec: 2024 capitania alcodiana!

Dia 2 de juny de 2023: Assemblea i presentació a la filà del cartell del capità 2024.

1 de juliol: Dinà de la filà, any de càrrec.

9 de setembre: Assaig de la Favorita.

29 de setembre: Presentació de l'heràldica del capità 2024.

14 d'octubre: Presentació de Càrrecs al Calderón. M'acompanyen familiars, cavallers i dames. Em dediquen paraules molt emotives al vídeo elaborat pels meus amics Pablo i Javier. Una gran nit per al record.

21 d'octubre: Un Mig Any esperat per tots. Gran ambient festiu per tota la filà. Ens acompanya gran part del dia Sant Jordiet i el seu germà Alonso.

11 de novembre: A La Gruta es realitza la presentació dels trages de cavallers i dames. Estic més nerviós que ells... Els presentadors són el meu amic Juan Luis Oso i la seua dona Carmina. Només veure les cares de tots en aquell moment es transmet la il·lusió, les ganes i el compromís que comporta el càrrec.

18 de novembre: Gala especial 50 aniversari del Lliurament de Claus,

a la qual s'invita tots els capitans i xiquets que van entregar les claus. Un dia molt emotiu.

25 de novembre: L'esquadra especial ens convida a la presentació del seu vestit.

6 de gener de 2024: Els Reis, acompanyats per la Filà Alcodianos, visiten l'asil i Gormaget.

13 de gener: Assaig de tapa i casc amb la Filà Tomasinas al seu local.

20 de gener: Gran assaig amb boato de la guàrdia i el poble, i com a convidat especial, la Banda de Penàguila.

3 de febrer: Assaig conjunt amb els càrrecs a la Filà Abencerrajes.

17 de febrer: Concurs de paelles intern de la Filà. Un dia molt divertit on tots ens integrem en la festa. També assaig de les esquadres especials, al qual acudisc per invitació de l'esquadra especial.

2 de març: Assaig general d'ambaixades a la Filà Guzmanes.

3 de març: Matinal amb xocolatada i assaig per als xiquets.

7 de març: Anem al local de "La Degollà" per portar-los un petit detall per la seua implicació en la capitania.

9 de març: Es realitza una paella gegant a la plaça Ferrandiz i Carbonell per recaptar diners per a SOLC. Llàstima que eixe dia no lluïra...

22 de març: Els amics de la música ofereixen un concert de temes de pel·lícula. Gran detall al final del concert amb *Bonus Cristianus*.

Galeria de
fotos del capità
2024.

Lliurament de claus al capità, Daniel Cano, en 2024.

23 de març: Gran assaig dels cavallers i capità, on em regalen la composició *Nyda*. Moltes gràcies, amics!

24 de març: Al Calderón, la Banda Primitiva ofereix un concert de música en què s'estrena *Nyda*.

29 i 30 de març: Trofeu Filaes, on acudim capità, cavallers i dames per animar els nostres esportistes.

Dia 30 de març: Aniversari del capità. Realitzem l'assaig general de la lluita al castell amb els 4 càrrecs i ho recompensem amb un dinar tots junts a la Filà Alcodianos (Iñaki). Els cavallers em regalen un llibre on s'explica la marxa *Nyda*. Eixa mateixa vesprada, es vesteix el balcó al carrer Sant Nicolau amb l'heràldica i es col·loca la bandera cristiana.

Dies 31 de març i 1 d'abril: Glòria Major. El dia 31, per culpa de la pluja, s'ajorna al dia següent. Tots esperàvem amb ànsia veure el nostre glorièr Luis Pascual i el nostre sergent Jordi Seguí. Finalment, el dia 1 d'abril, la Glòria desfila pels carrers d'Alcoi.

Dia 1 d'abril: Al Calderón es presenta la revista, i a continuació es destapa el cartell.

Dia 6 d'abril: Se celebra l'assaig de l'Esquadra Especial a Torre de Cotes. A mitja vesprada, em desplace per donar els obsequis als glorièrets i sargentets.

Dia 7 d'abril: Glòria Infantil, on ens representa Javier Arjona com a glorièr i Ona Santonja com a sergent. Els acompanyem a l'arrancà de la Glòria.

Dia 11 d'abril: Entraeta del capità i cavallers. El sopar previ se celebra al Círculo. La decoració, impressionant, va a càrrec dels cavallers (moltes gràcies!). A la Font Redona brindem i sonen els primers acords de *Nyda*.

Dia 12 d'abril: Prova dels vestits, que ens posem amb entusiasme a Festalcoi.

Dia 13 d'abril: Entraeta de l'esquadra especial, de la qual em fan partícip i gaudisc moltíssim.

Dia 14 d'abril: El montepio El Tro m'invita a sopar i formar amb ells a la seua entraeta.

Dia 15 d'abril: Processó del Trasllat.

Dia 18 d'abril: Tridu i sopar amb l'assemblea.

DIA DELS MÚSICS

El dia transcorre amb una emotiva jornada que comença amb un dinar a la filà. A mitja vesprada em retire a casa per preparar-me, sense saber la sorpresa que m'esperava: al carrer, em trobava amb els meus cavallers i la banda de Penàguila, que em van

D'esquerra a cristia, Alcodianos Mauro Abella i Pedro (capità)

Daniela Cano, favorita.

Adreça: Santi Castelló (alferes cristià, Filà Aragonesos), Daniel Cano (capità Alcodianos), Antoni Francés (alcalde d'Alcoi), Juan José Olcina (president de l'ASJ), Jordi Seguí (Sant Jordiet, xiquet), Francisco Cano (alferes moro, Abencerrajes) i Jordi Mudejares en la presentació de càrrecs al Teatre Calderón.

Després de la missa, a la Plaça d'Espanya, resem l'*Ave Maria*, cantem l'Himne i comença la primera Diana, liderada pel nostre Sergent Jordi Seguí.

El recorregut pel carrer Sant Nicolau se'm fa alhora llarg i curt. Quan arribe al col·legi de Sant Vicent, on es manté el secret del meu vestit, sé que en unes hores serà revelat. És en aquest moment quan realment comencen els nervis: riures, llàgrimes, brindis, mentre ens maquillen i revisem els vestits. De sobte, em criden per pujar a la planta de dalt junt amb la meua família.

Allí ens esperen les càmeres de televisió, l'equip de Festalcoi i, com no, el meu dissenyador, César Vilaplana. Mai haguera imaginat viure un moment com aquest. Quan quasi estem preparats, la porta s'obre i apareix l'alferes cristià, Santi Castelló, junt amb el seu mossèn, Toni Navarro. Ens abracem, i els mostre part del meu vestit.

I ara sí, ha arribat el moment: baixo l'escala... Al sortir, em reben tots els cavallers i dames amb un efusiu aplaudiment que m'omple d'emoció, agraint-los amb llàgrimes. Al final d'aquest passadís d'amics i emocions es troba la filà, i entre els boatos distingisc rostres de familiars que m'acompanyen.

Finalment, pugem a la carrossa. Veig els meus fills, que, com jo, estan eufòrics. Després de les fotos, els aplaudiments i els victors, el mestre Francisco Valor mou la batuta i ressonen les primeres notes de la marxa *Nyda*.

Sant Nicolauet es fon davant els meus ulls entre colors, aromes i una explosió de sentiments indescriptibles. És un moment inoblidable, ple d'emoció, que tinc el privilegi de compartir amb els meus fills i amb tots els meus éssers estimats.

La meua espasa, símbol de força i memòria, em recorda als familiars i amics que ja no estan amb nosaltres, però que en aquests instants els sent tan prop que sembla que m'acompanyen.

Arriba el moment tan esperat: el Cantó Pinyó, un acte encara més especial enguany per la celebració del cinquantenari de l'Entrega de Claus. Per retre homenatge, l'alcaide, Paco Ferrero, i els xiquets Adriana i Lolo, es van unir a nosaltres a la carrossa, acompanyant-nos fins al final del recorregut.

Des d'allà, contemplava les dames, dametes, les carrosses dels cavallers

Nico Cano, rodella.

acompanyar en un passeig fins a la plaça d'Espanya.

Allà, després de la recepció, em vaig col·locar a la tribuna al costat dels altres càrrecs i de la meua família, amb una excepció especial: el meu fill va tindre l'honor de portar la bandera, acompanyant la banda de SMC Penàguila.

En acabar l'*Himne de Festes*, vaig anar amb els meus fills al local de la

Filà, on vaig gaudir de l'olleta tradicional.

DIA DE L'ENTRADA

Sense pegar ull, m'alce més prompt del que esperava i em vestisc d'alcodiano. Al portal de casa ja m'esperen els cavallers, i junts ens dirigim a l'Església de Santa Maria per assistir a la Missa del Fester.

i els seus fills. Aquell instant, amb campanes al vol, és tan màgic que les paraules no poden descriure'l... simplement impressionant.

A l'acabament de l'Entrada, m'esperaven els cavallers, els meus amics, el meu montepio i tota la meua filà per celebrar junts aquest històric gran dia.

DIA DE SANT JORDI

El dia de Sant Jordi comença a casa, on Alfredo i el seu fill Fernando vénen per ajudar-nos a preparar els vestits. D'allí partim junts cap al parterre per esmorzar amb els cavallers. Quan acabem, ens reunim tots, dames i cavallers, i ens dirigim a l'Església de Sant Jordi, punt d'inici de la Processó de la Relíquia, que ens porta fins a Santa Maria per assistir a la Missa Major.

En finalitzar la missa, dinem junts amb la filà, envoltats de familiars i amics que ens acompanyen en aquest dia tan especial. Amb gran emoció, de la mà d'Ismael, rep el regal de la meua estimada filà: un trabuc en el qual està gravat "CAPITÀ". A més, les dames em sorprenen amb un rellotge preciós, que em recorda cada instant viscut en aquest càrrec tan significatiu.

Sense perdre temps, ens dirigim al Casal de Sant Jordi, on descansen i esperem la senyal per participar en la Processó General. Al seu inici, Tomás, de la Filà *Bequeteros*, em dedica unes paraules que em commouen profundament, recordant al meu pare i expressant com li hauria agradat viure aquest moment tan especial.

En acabar la Processó, assistim al sopar, on l'ambient és espectacular. La festa està plena de joventut, amb tants amics de l'edat dels meus fills que fan que l'alegria siga contagiosa. No obstant això, el cansament s'imposa i decidim retirar-nos prompte.

DIA DEL ALARDO

El dia comença amb un bon esmorzar al parterre amb tots els meus cavallers per agafar forces. Després, m'acompanyen en passeig cap al castell.

Pel camí, tinc la sort d'encreuar-me amb el meu opositor i amic Jordi Peidro, capità de les tropes mores. Ens fonem en un efusiu abraç i compartim un breu encaro fora de protocol, un moment que guardaré per sempre en la memòria.

Al castell, ja m'espera l'extraordinari equip encarregat de dur a terme l'ambaixada. Amb l'arribada de la resta de càrrecs, els nervis s'intensifiquen. Els mesos d'assajos havien de donar el seu fruit en aquell moment decisiu... Amb els nervis a flor de pell, però guiats per la il·lusió i l'entusiasme, ens preparem.

Rep el pergamí, el mateix que tantes vegades he vist trencar als merlets del castell, i ara és el meu torn. Sí, l'obric, i com a bon capità cristià, el trenque, rebutjant la rendició del meu poble.

Comença l'acció: lluites, pólvora i enfrontaments durant l'Alardo del matí. Em dirigisc a buscar el meu *enemic*, que m'espera al tan esperat Encaro. Però, per a sorpresa de molts, el moment és ple de brindis, rialles i intercanvi de regals, més enllà del protocol.

En reprendre la batalla, les tropes cristianes retrocedeixen fins a les portes del castell. Els càrrecs ens enfrontem en un creuament d'espasa i sabre, on aquesta vegada el bàndol moro obté la victòria.

Després de la derrota, ens dirigim a dinar a la filà, on els nostres veïns Asturianos, Benimerines i Magenta em fan un obsequi que agraiisc de tot cor. A més, compartisc amb tots els alcodianos una rèplica de les claus de la ciutat, un gest ple de simbolisme.

Arriba el moment d'esperar al capità moro al Camí. Tot està preparat per rebre'l i homenatjar-lo com es mereix. Després de més brindis, s'inicia una nova batalla. Aquesta vegada, les tropes mores retrocedeixen, i el bàndol cristià recupera el terreny perdut al matí.

A la *Bandeja*, ens enfrontem de nou a cop d'espasa i sabre. Encara que la

La família del capità.

Gaudint del Dia dels Trons.

Dames i cavallers 2024 a l'eixida de la Missa Major.

bandera mora oneja als merlets del castell, no triga a caure. Després d'una llarga lluita, el capità moro es rendeix, i arriba el moment d'alçar la bandera cristiana i celebrar la victòria.

Els cavallers m'esperaven a les portes del castell, i quan isc, acompanyat per Ismael, Alfredo i, com no, el meu sergent, viurem un moment únic i especial, carregat d'emoció i orgull.

Ens concentrem a la porta de l'Església de Santa Maria, on s'inicia la Processó d'Acció de Gràcies, una de les més emotives. Aquesta finalitza a l'Església de Sant Jordi.

I així, amb l'Aparició de Sant Jordi i els tradicionals soparets, es clou aquesta gran aventura fester. 🏰

Un somni complit.

AGRAÏMENTS:

Sempre recordaré amb emoció els moments viscuts. I, en la història de les festes d'Alcoi, quedaran gravades les imatges de la nostra gran Filà Alcodianos, per sempre.

- A la meua estimada Filà Alcodianos: sense vosaltres, res del que hem viscut hauria sigut possible.
- A la Junta, per la seua entrega i treball incansable.
- Al meu gran amic Alfredo, que amb la seua paciència i perseverança, ha fet que tot resulte fàcil.
- Paraules d'agraïment a César Vilaplana, que ha sabut plasmar el meu somni.
- A Francisco Valor, per fer realitat la marxa *Nyda*, i al meu amic Òscar, per acompanyar-me en aquest viatge.
- Al gran equip de Festalcoi, per la seua professionalitat i compromís.
- A l'esquadra especial, per comptar amb mi en els seus actes especials.
- Als amics de la SCM de Penàguila, per la seua presència en tants moments significatius.
- A Jordi Seguí, gran sargent i millor persona: quina sort he tingut de tindre't al meu costat.
- Com no, a l'abanderat de la capitania, el meu amic Adolfo Seguí, que sense dubtar-ho, va acceptar el repte.
- Als meus amics, cavallers i dames: sou la part més important d'aquest projecte. Heu fet que la meua família i jo ens sentim especials. Moltíssimes gràcies!
- Sobretot, als meus fills, Daniela i Nico, els veritables artífexs que em van inspirar a assumir el càrrec de Capità. Us estime molt, xics!
- I, finalment, a la meua dona Judith: sense tu, res d'això hauria sigut possible. Gràcies, amor!

Foto: PSTFotografia.

ESQUADRA ESPECIAL

de la Filà Alcodianos, Capità 2024

Dotze àngels guerrers, dotze àngels alcodians, vinguts des del cel en auxili del seu poble, Alcoi.

per **Javier Pereda Garrido**

*L'alcodià vençut pel sarrai
Fuig per la seua vida.
Cau de genolls, ferit.
Mira al cel. A Déu crida.*

—Senyor, clemència, ajuda!

*Llum cegadora, cors celestials,
Dotze siluetes brillants.
Amb llàgrimes de sang als ulls
Dotze guerrers alcodians.*

*Àngels guerrers, àngels custodis.
Per Deu, Alcoi i Sant Jordi.*

Aquest senzill poema és un resum de la nostra esquadra. Dotze guerrers de llum, àngels blancs i daurats per enlluernar propis i estranys pels carrers del nostre poble. Dotze guerrers brillants eixits de la imaginació del gran Juan Climent i del taller del no menys gran Roberto Pérez.

Poques paraules se m'acudeixen per descriure el que aquest grup ha viscut els últims anys i, més intensament, els mesos previs a la Festa.

Els dotze membres originals, nomenats en aquell llunyà juny del 2019,

han romàs fins el final en aquesta esquadra: José Cebrià, Ricardo Pons, Israel García, Javier Pereda, Jorge Calatayud, José Sempere, Alejandro Arjona, Miguel Ilario, Jordi García (cap batedor), Jesús Colomer, Omar Castañer i Pau Muñoz.

Les ganes de gaudir ens han farcit el calendari de dinars, sopars i saraos diversos. Calçotades, dinars i soparots, reunions i esmorzars.

Cal destacar el dinar i festa mexicana que vam compartir amb tots aquells que d'una o d'una altra forma

Foto: PSTFotografia.

col·laboraren en fer aquesta esquadra realitat. Tequila, barrets mexicans i, fins i tot, un grup de *mariatxis*. No hi va faltar de res en el que possiblement va ser l'esdeveniment més divertit de tots.

I aquella *dinà* de l'esquadra en aquell mas, en la que vam ser absolutament incapaços de fer una arrancada d'esquadra digna. Quin destrellat!

Un altre moment màgic va estar la presentació del *trage*, el dia en què tot pren forma. El dia en què el paper passa la prova de la realitat. El dia que totes les pors s'acaben perquè la realitat va superar l'expectativa. Quantes emocions!

Cal no oblidar els dinars de germanor. Una amb els nostres companys de l'esquadra del capità dels Mudéjares. L'altra amb el nostre capità i cavallers, l'assaig de totes les esquadres al Círculo, i, sobre tot, el nostre assaig o festa medieval, amb la presència de tota la nostra filà. Un assaig que va voler ser un homenatge a totes les esquadres especials alcodianes i en el que van sonar les peces que les van acompanyar en el seu moment. Un assaig què va estar amenitzat per un espectacle de falconeria i còmics i bufons que van fer les delícies del personal.

I les entraetes. Quines entraetes! Quin èxtasi! Quin goig veure-vos a tots allí, acompanyant-nos, aplaudint-nos, igual que tantes vegades havíem fet nosaltres amb totes les esquadres alcodianes que anys enrere havien fet volar la nostra imaginació.

Perquè a la Filà li devem tot el que som com a festers. I és per això que a la filà li hem volgut dedicar aquesta esquadra: a aquells que estan i, molt especialment, als alcodians que ens van precedir i ja no estan. Als que ens miraven des del cel en en l'Entrada. Ells ens van portar "volant" per Sant Nicolau, la Plaça, Sant Llorenç i el País Valencià fins el final, on tota la filà, els que estan, ens esperaven amb els braços oberts i amb llàgrimes als ulls. Als d'ells i als nostres.

Làgrima (Saül Gómez Soler), la marxa que ens va acompanyar, va ser la millor metàfora d'aquesta esquadra, que va voler ser la de tots els alcodians.

Passat un temps en què les experiències s'assenten, el cor es calma i les emocions comencen a veure's amb una mica de perspectiva, la paraula que més es repeteix en el cap del que escriu aquestes línies és gràcies.

Gràcies als companys per un temps irrepetible, per les rialles, per les discussions, per les decisions, per les abraçades i per les llàgrimes compartides. Als nostres imaginàries, Jaume, Iván i Sergio. Sou part imprescindible d'aquesta família. A les nostres xiques, *Les Tocaors*, per compartir aquest somni amb nosaltres. Gràcies a tots els que d'alguna manera han fet possible que aquesta esquadra fora el que va ser. I sobretot, gràcies a la nostra filà, perquè ens hem sentit recolzats, estimats, acompanyats... La tancada ovació, amb tota la filà en peu, al final del dinar del dia dels trons, no podrem oblidar-la mai.

I als *esquadrers*, recordeu. Una esquadra es fa tres vegades: una quan la somies, una altra quan la vius i la tercera quan la recordeu.

Foto: José Luis Boronat.

EL DISSENY

en la Festa

Els *trages* dels càrrecs són un dels elements més característics i importants de la Festa. El seu disseny ha anat evolucionant, adaptant-se a les últimes tendències, encara que mantenint sempre l'essència i tradició de la Festa.

per **Santi Carbonell, Víctor Ferrer, Juan Climent i César Vilaplana**

Gràcies, Alcodianos
Després de quinze anys dedicats a un dels entreteniments més apassionants per a nosaltres, el disseny fester, només podem expressar el nostre més profund agraïment a la filà que ens va veure nàixer com a dissenyadors i que, per primera vegada, ens va donar l'oportunitat de complir el nostre somni de contribuir a Nostra Festa.

Tot va començar en 2010 amb l'esquadra del cinquantenari dels Alcodianos. Encara recordem l'emoció que sentim quan ens van telefonar per a confirmar que el nostre disseny havia sigut triat. Va ser en eixe moment quan comencem a conèixer els tallers d'Alcoi i a endinsar-nos en este fascinant món del disseny i l'artesanía

significava un sopar de presentació. I, per descomptat, la arrancà d'eixa gran esquadra el Dia de l'Entrada. El record d'aquell dia és inesborrable: semblava destinat a ser plujós, però just quan van arrancar els Alcodianos, el sol va aparèixer i el dia es va transformar en una cosa inoblidable.

En 2015 vam tindre la sort de tornar a treballar amb la Filà Alcodians, esta vegada per a l'esquadra del mig. Dissenyem un abillament atrevit, amb una armadura de metall negre i or que no deixava espai per a més ornaments. També destacava una capa amb la bandera d'Alcoi, que no va deixar a ningú indiferent. Va ser una esquadra molt ovacionada que ens va ajudar a consolidar la nostra marca com a dissenyadors, guanyant premis i reconeixement en el món fester.

de l'èxit de l'esquadra i del gaudi dels seus amics amb *Fill del Sinc*.

En 2021, enmig d'una pandèmia que va durar dos llargs anys, treballem per al nostre amic i alferes, Miquel Jordà, dissenyant el seu vestit de càrrec. Desenvolupar el disseny inspirat en Roger de Llúria va ser un repte il·lusonant, i gràcies al talent de Roberto Pérez, el vestit es va convertir en una obra d'art, cuidada fins a l'últim detall.

Encara recordem com lluia la capa de l'alferes en la meravellosa carrossa, custodiada per dos imponents grifs i amb la maqueta de l'Alcoi medieval de fons, al so de la música composta per a l'ocasió per Paco Valor. A més, la Filà també ens va confiar el desenvolupament de tot l'acompanyament, la qual cosa va fer d'aquell any una experiència intensa i divertida. Volem agrair especialment a Ismael i la seua junta directiva, els qui van demostrar una organització exemplar des del primer fins a l'últim dia, creant un ambient inoblidable, especialment durant l'Entrada.

Finalment, també va ser un honor dissenyar el vestit del sergent major cristià, Jordi Seguí, guanyador del concurs de disseny fester organitzat per l'Associació de Sant Jordi. Este vestit, ple de referències i colors de la Filà, va ser tot un èxit als carrers.

Com podeu veure, la Filà Alcodianos ha sigut, és i serà sempre una part fonamental de la nostra trajectòria. La seua aposta pel treball ben fet i per donar oportunitats als qui volen apor-

Només podem expressar el nostre més profund agraïment a la filà que ens va veure nàixer com a dissenyadors

festera. En este cas, treballem amb Roberto Pérez, un artesà fester veterà qui des de llavors es va convertir en el nostre col·laborador habitual per als dissenys de la Filà Alcodianos. Roberto sempre va saber plasmar i, en moltes ocasions, millorar les nostres idees.

Mai oblidarem la presentació del vestit en el Lolo, un esdeveniment ple d'emoció i intensitat que ens va permetre experimentar de prop el que

No obstant això, no podem parlar d'esta esquadra sense retre homenatge a Marcos Muñoz, qui lamentablement ens va deixar abans de poder gaudir de l'experiència. Marcos va ser una de les persones que ens va contactar per a encarregar-nos este disseny, i la seua pèrdua va ser un colp molt dur. Era un gran amant de la Festa i de la seua Filà. Onsevulla que estiga, esperem que se senta orgullós

Disseny de l'esquadra especial 50 aniversari, de Santi Carbonell i Víctor Ferrer.

Gràcies al talent de Roberto Pérez, el vestit de l'alfères 2023 es va convertir en una obra d'art, cuidada fins a l'últim detall.

tar el seu granet d'arena a la Festa és admirable.

Per molts anys més treballant per als Alcodianos, la filà que mai perd la seua il·lusió i devoció a Sant Jordi.

Santi Carbonell i Víctor Ferrer

DISSENY "FESTER"

Quan acabe de complir 15 anys treballant en el món del disseny fester, continue amb la mateixa il·lusió i emocionant-me cada vegada que un dels meus esbossos cobra vida al carrer. Any rere any intente complir les il·lu-

sions de qui confia en el meu treball i, amb una responsabilitat màxima juntament amb els tallers de confiança, convertir un dibuix en una realitat i fins i tot millorar la idea inicial.

Esquadra alfères Alcodianos 2023

Amb l'esquadra de l'alfères vam arriscar molt, tant amb el color del metall com amb l'escenificació dels esquadres al carrer, portant una màscara que els feia irreconeixibles. Van confiar en l'aposta inicial i, encara que amb bastants dubtes al principi del projecte, van creure en l'esbós i en el taller de Roberto Pérez. Es va aconse-

guir un conjunt visual imponent que, des que va eixir al carrer, no parava de sorprendre i, amb la reacció del públic pas a pas, sabies que estàvem fent alguna cosa gran. Una esquadra molt guerrera, agressiva, amb inspiració en les estàtues gregues rovellades pel pas del temps, amb detalls importants al·codians i que per a mi serà inoblidable. A més, acompanyada d'una peça musical espectacular, *Alcodiànima*, que va ajudar a viure moments increïbles.

Només em queda agrair a tots els membres de l'esquadra el tracte rebut cap a la meua persona i, com no, al taller que la va realitzar, ja que va fer un treball espectacular. Gràcies de cor a tots.

Esquadra capità Alcodianos 2024

El llistó estava molt alt, les expectatives eren grans, però des del dia de l'elecció de l'esbós, que a més va ser un dia molt important per a mi en l'àmbit personal, vaig notar que ací res podia eixir malament. Quina meravella de grup de festers, quina il·lusió transmetien i quines ganes de fer les coses bé demostraven.

En aquesta esquadra vaig voler sorprendre tothom utilitzant un color base que ningú no esperava: el blanc. La inspiració va ser l'escut dels Alcodians, amb les dues ales d'àngel que s'hi troben. Amb això vaig començar a desenvolupar l'esbós, que, a més, anava acompanyat d'una història al darrere i que va ser un gran fil conductor per a explicar l'escenificació al carrer. Àngels caiguts, guerrers que tornaven de l'altra vida per a ajudar Sant Jordi i els cristians en la batalla contra els exèrcits musulmans. També ens va ajudar a recordar aquelles persones estimades que, per desgràcia, ja no estan amb nosaltres.

El carrer es va omplir de llum i emoció amb el conjunt d'aquesta esquadra, i pas a pas, metre a metre, observàvem que ho havíem tornat a fer. Els Alcodians havien tornat a sorprendre públic i visitants i, de nou, amb la reacció de la gent sabíem que l'aposta havia sigut del gust de tots. També la peça musical elegida, *Lacrima*, va ajudar com un guant a entendre l'escenificació. Va ser una gran satisfacció per a mi, ja que la confiança en la meua persona i en el taller de Roberto Pérez havia sigut màxima, i volíem correspondre a eixa confiança amb un vestit espectacular. Sincerament crec que ho vam aconseguir. Només em queda agrair profundament a tots els membres d'aquesta

Detall de la capa de l'esquadra del mig 2015.

esquadra el seu tracte increïble i el fet d'haver-me considerat com un més des del principi, fent-me participar d'un any que sens dubte ha sigut inoblidable per a tots. Gràcies de veritat a tots.

Finalitze donant la meua més sincera enhorabona a la Filà Alcodianos, juntament amb el seu alfèrès i capità, per aquests dos magnífics anys de càrrec realitzats i esperant tornar-nos a trobar en el camí.

Juan Climent

EL MEU AMIC DANI, "EL CAPITÀ"

Sona el telèfon: "Hola César, sóc Dani, Dani Cano, faig el capità de la meua filà, necessite parlar amb tu". Així va començar tot.

Encara que no sóc nou en això, no és aquesta la meua professió, la de dissenyador de festes de moros i cristians, però sí és la meua passió. Quan treballes en alguna cosa que t'apassiona, i a més ho fas de la mà d'un amic, les sensacions són indescriptibles, i el projecte es converteix en alguna cosa que mai oblidaràs. El meu amic Dani ho va tindre clar des del principi: era jo qui havia d'acompanyar-lo en aquesta, la seua aventura, la seua il·lusió i la de

tota la seua família, i ell sap que mai podré deixar d'estar-li agraït per donar-me l'oportunitat d'acompanyarlo.

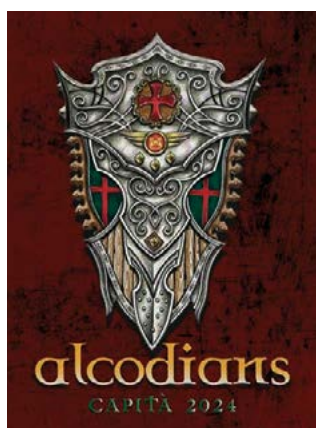
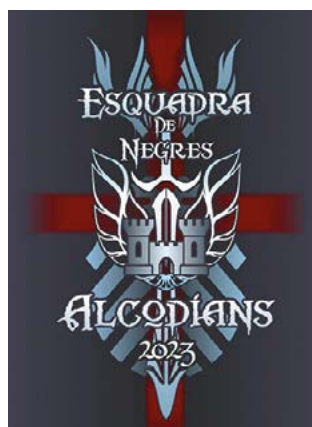
Després de la telefonada, va arribar la primera reunió, el mateix dia. En un moment estàvem al seu taller: ell, la seua dona Judith (una santa) i jo. No podíem ocultar l'emoció i ens posàrem mans a l'obra. El primer: la història. Què volíem contar? Com sabeu, Dani és alcodiano de "quasi" tota la vida, i eixe "quasi" ens va donar el fil conductor. Des de molt xiquet i fins als 16 anys, Dani va pertànyer a la Filà Berberiscos, on el seu oncle era fester, i a partir d'ací, de la mà dels seus inseparables amics, que ara serien, com no, els seus nobles cavallers, va anar a parar a la que és la seua volguda filà, els Alcodianos. La història es diria "Daniel el Just i els Cavallers Alcodians", i seria la seua pròpia història: la d'un xiquet bereber, orfe a causa de les revoltes dels violents Almogàvers prop de les muralles d'Alcoi, on va ser detingut per petits furtcs per poder menjar i sobreviure. Va ser presentat al noble senyor de la Vila, el qual no tenia fills i estava greument malalt. Alguna cosa especial hauria de veure en el xiquet, perquè des del moment en què el

va vore i va poder parlar amb ell, va tindre clar que l'acolliria en adopció, convertint-se amb el temps en l'hereu i capità de les tropes alcodianes.

Quan tinguérem clara la història, treballàrem en el primer esborrany del que podria ser el guió del boato del capità dels alcodians: banderins, grups de poble, ballets, guàrdies, carrosses, grups de música... vaja, tota la parafernàlia que compon un gran boato a l'altura del capità cristià de les Festes d'Alcoi, i que després canviàrem i adaptàrem diverses vegades, fins que quedara perfecte.

Durant l'inici del procés, com no podia ser d'una altra forma, mantinguérem les primeres reunions amb la junta directiva de la Filà, la seua comissió de boato i el primer tro, al qual ara també puc anomenar el meu amic Ismael. Només tinc paraules d'agraïment per a tots i cadascun d'ells, per la seua enorme predisposició a treballar en equip pel projecte i per totes les facilitats que em donaren a l'hora de desenvolupar i treballar durant tants mesos.

Com tots sabeu, tot aquest treball que es desenvolupa durant més d'un any sencer és absolutament alt secret, però si hi ha un secret dins del secret,

eixe és el del vestit del capità, la seua indumentària i la de la seua família. En aquest cas, la seua filla Daniela (un àngel), que Dani i Judith tingueren clar des del primer moment que seria la favorita, i el seu fill Nico (un trapella de manual), que representaria el rodeïlla. Els vestits dels càrrecs sí que són secret d'estat, i poc a poc els donàrem forma: primer els esbossos, després colors, teixits, metalls, acabats... La il·lusió s'incrementa conforme s'avança i es van veient resultats.

Tenim una bonica anècdota: quan tinguérem clars els vestits de Dani i Nico, decidírem, junt amb Festalcoi (sense ells res d'això hauria sigut possible), que tots els metalls de les seues vestimentes els faria el mateix Dani al seu taller. Va ser molt emocionant i un orgull per al propi Dani, participant directament en la fase de creació dels seus vestits. I, per fi, les primeres proves físiques d'aquests vestits: Dani i Nico, guerrers però elegants, com ells volien, amb el contrast dels seus metalls amb els velluts brodats i els cuirs repujats. I Daniela, la joia de la corona, estava preciosa i enlluernadora, el roig predominant per expressar petició seua, amb brodats molt

cuidats, pedreries brillants, centenars de fornitures i unes ales al·legòriques de la idiosincràsia de la filà, que feien que la seua imatge fóra encara més increïble i irreal. El silenci i l'expressió de les cares en vore-la vestida ho digueren tot.

Quan els vestits de les figures principals de la festa (els seus) ja estaven encaminats, començàrem a treballar en alguna cosa que tant per a Dani com per a Judith sempre va ser més important que el seu propi vestit: els seus amics i amigues, els seus cavallers i les seues dames. Per a ells, la clau de poder gaudir d'alguna cosa tan important com aquest any de Capità era poder estar amb ells en tot moment. Un grup nombrós d'amics i amigues que es bolcaren sense dubtar-ho, tant a compartir cada moment amb ells com a treballar dur perquè tot esquerra perfecte!

Després arribà el torn de les carrosses. A part de les carrosses i plataformes del boato de la Filà i els ballets, començàrem a dissenyar les carrosses tant del capità, on l'acompanyarien els seus fills Daniela i Nico, com les dels cavallers i dames... També treballàrem els dissenys per

als tres ballets que acompanyarien tot el boato: Gabriel Amador, Danses Al-Azraq i Gawazi serien els artífexs de les fantàstiques coreografies que ajudarien a contar la nostra història de forma magistral i en tots i cadascun dels detalls que conformarien l'extens guió del boato del capità dels Alcodians 2024: presentacions de vestits i heràldiques, i un munt d'esdeveniments amb els quals treballàrem com mai, ens emocionàrem, riguérem, ploràrem i ens divertírem. No ho passàrem gens malament, la veritat. Va valdre la pena.

En definitiva, tinguérem la gran sort de formar part de la il·lusió de tota la família de la Filà Alcodians i del seu capità, Dani Cano, que ens brindà l'oportunitat d'acompanyar-lo i de fer realitat junt amb la seua família el seu enorme somni, i és per això que sempre et quedarem agraïts.

Jo, personalment, mai oblidaré aquesta aventura, i done les gràcies en majúscules, tant a la Filà Alcodians com al meu amic Dani, "el Capità" i a la seua preciosa família.

Gràcies, Dani. Gràcies, amic.

César Vilaplana

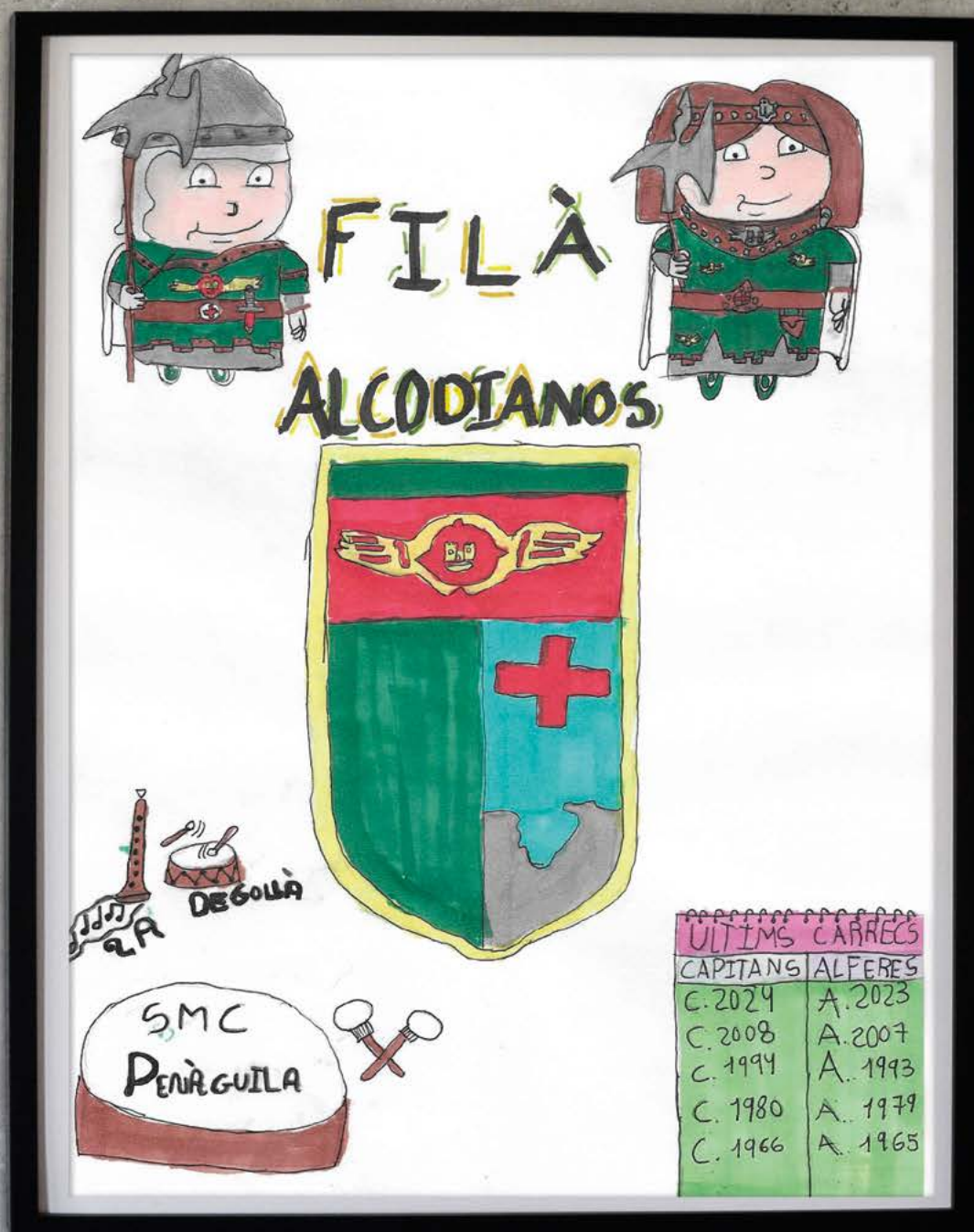
CONCURS INFANTIL DE

DOBUIX

Ainhoa Lucas Segura (12 anys)

PINTURA

Nerea Tendero Mateo (10 anys)

CONCURS DE MICRORRELATS

CATEGORIA JÚNIOR

LA FILÀ ALCODIANS

Per fi, després d'esperar els 365 dies com he de fer tots els anys, arriba el que per a molts és un dia qualsevol a la seua vida. Per a molts menys per a mí, la meua gent, la meua ciutat i per damunt de tot la meua filà. Arriba el 22 d'abril, eixe dia en el que has de matinar per poder disfrutar de l'espectacular arrancà de diana amb la que tots ens hem emocionat alguna vegada, eixe dia en el que el món de la Festa es llueix, eixe dia marcat per retrobaments, riures, música i molta festa. Per a molts alcoians els Moros i Cristians signifiquen beure, festa i amics. Per a nosaltres també, però d'una manera més única, més nostra, més alcodiana. Què diria pensant en els alcodians si no és eixe color verd tan nostre que impregna la filà, el fet de llevar-se el cinturó i els manguitos abans de dinar, les marxés que tant ens representen. Tot açò sumat al conjunt de noves generacions i d'altres que no ho són tant i els ja 65 anys que tenim d'història formen una cosa meravellosa i única que sols la nostra gent coneix, la filà Alcodians.

per **Laia Tendero Mateo** (14 anys)

EL SECRET DELS ALCODIANS

Hola, em dic Carla, i crec que he descobert el secret dels Alcodians. Després d'això, crec que mai tornaré a veure la filà igual.

Tot va començar quan, a la Societat, vaig escoltar Iñaki contar una història. Deia que els Alcodians eren més que una filà, que tenien un secret, una cosa especial que els donava força per liderar sempre qualsevol projecte. Jo pensava que era una exageració fins que vaig trobar un símbol gravat al fons de la vitrina, el mateix que hi havia en les fotos antigues del 1911: una creu de Sant Jordi amb unes claus al mig.

Curiosa de mí, em vaig amagar a un racó fins que Iñaki se'n va anar de la Societat. Després de buscar un poc, vaig trobar el mateix símbol a una de les parets. Vaig tocar-lo, i es va obrir una porta.

Dins hi havia un cofre. Quan el vaig obrir, vaig sentir com una energia que m'omplia. Al seu interior hi havia unes claus daurades, que brillaven com el foc. De sobte, una veu de fons em va dir:

"Aquest és el cor dels Alcodians. Protegeix-lo, perquè la seua força és també la de tot el poble d'Alcoi."

Aquell dia, em va canviar tot en mí. Ara sé que els Alcodians som els guardians de la ciutat, i jo... crec que també ho soc un poc.

per **Carla Gisbert Martínez** (13 anys)

CATEGORIA SÈNIOR

L'ESQUADRA DE BLANCS ÉS MÉS
QUE UNA ESQUADRA

Una "arrancà" d'esquadra és un d'aquells moments que no es poden oblidar mai.

Estàs en companyia de tots els esquadriers en fila, esperant que comence a tocar la música. Quan sents els primers tocs dels timbals, notes una estranya sensació, no saps si els timbals són el teu cor, o el teu cor són els timbals. És com si el cos levitara, pugés al primer pis, després al segon...

...en afegir-se els altres instruments que toquen la marxa, ja estàs al tercer; i al moment d'arrancar, per damunt de les cases. A partir d'ahí, ja és baixar sense pressa, però sense parar; mirar i saludar a la gent de les cadires i dels balcons, per a que també ells miren i aplaudisquen l'esquadra, cridant la seua atenció. Això sí, l'esquadra s'ha de prendre com deia mon pare que s'havia de prendre el cafè licor: "tómese a cucharadas y espaciosamente".

Sí, és una experiència que es recorda sempre, els minuts de vida són molt més llargs, encara que semble que l'esquadra s'acaba prompte.

Enhorabona als esquadriers de la filà, els que han sigut o seran, que són moltíssims, però d'una manera especial, a les dones de la filà que arrancaran l'esquadra per primera volta en els Alcodians.

per **Rafael Carbonell**

CONCURS DE POESIA

CATEGORIA JÚNIOR

Les claus d'Alcoi

Alcoi és ma casa, el meu gran racó,
amb muntanyes verdes i un cel de cotó.
El riu Serpis canta, sembla un joguet,
amb cada onada xiula un secret.

Tenim unes claus que són molt especials,
les guarden els Alcodians, herois immortals.
Diuen que obrin històries d'un món encantat,
on cada racó té un record amagat.

Els Moros i Cristians, una gran emoció,
amb música, festa i molta passió.
Els Alcodians formen amb tanta il·lusió,
defensant el seu poble amb el cor a la mà, amb devoció.

El Pont de Sant Jordi és com un tresor,
un arc que uneix els cors amb amor.
De nit, la lluna acarona els carrers,
i Alcoi somriu ple de milers d'estels.

Jo sóc d'Alcoi, això és el millor,
un poble màgic, ple de calor.
Les claus d'Alcoi són la nostra sort,
i dins del meu cor les guardo ben fort.

per **Carla Gisbert Martínez**
(13 anys)

LA CORDA I EL POAL

Els codis que ens unixen: Societat Musical Cultural de Penàguila i la Filà Alcodianos, dos institucions diferents però amb el mateix ADN.

per **Jordi Gisbert Blanes**

Es tanca un cicle fester per a la Filà Alcodianos d'Alcoi comprés entre els anys 2009-2024, on la Societat Musical Cultural de Penàguila ha format part del mateix i ha acompanyat a la filà en els distints actes festers on la presència de la banda de música ha sigut i és necessària i presencial.

Dins d'aquest cicle fester (2009-2024), entre els nombrosos actes que s'han fet, destacaria el concert de música fester que la Societat Musical Cultural de Penàguila va realitzar en l'any 2007 en l'alferesia de la Filà encapçalada per l'alferes Ricardo Pons Sala i el celebrat en data 14 d'abril de 2018 en el Teatre de Salesians, per celebrar els 25 anys com a banda de música oficial de la Filà Alcodianos, però, abans d'arribar a realitzar eixe acte musical, en el

Entre els nombrosos actes que s'han fet, destaca el concert de música fester que la Societat Musical de Penàguila va realitzar en 2007 en l'alferesia de la Filà encapçalada per Ricardo Pons

mes de novembre de 2017 ens vam reunir les dos juntes directives de les dues entitats. Els Alcodianos ens van exposar de que l'any 2018 la Societat Musical de Penàguila feia 25 anys

Cartell: Adrián Vilaplana.

Ambdues entitats anem escrivint agafades de la mà la nostra història tant de manera individual com col·lectiva, esperant que siga per molts més anys

com a banda oficial de la filà i que estaria bé commemorar l'efemèride. A la Societat de Penàguila ens va parèixer perfecte. Després de vore pros i contres, vam decidir fer una *dinà* al nostre poble i un concert de música fester a Alcoi. La *dinà* la vam celebrar el dia 10 de març de 2018 a Penàguila, on vam comptar amb la presència de 110 alcodians i alcodianes que representaven a tota la filà. Per a nosaltres va ser una alegria molt gran vore a tant d'alcodià ja que no esperàvem que foren tants els que pogueren vindre a Penàguila i la veritat que ho vam passar molt bé. Per a repetir!

Dir què suposa i què ens aporta la Filà Alcodians per a nosaltres no sols en aquestos 25 anys que portem com a banda oficial, sinó més enrere en el temps, fa més de 40 anys que existeix esta relació, és molt complicat, difícil, perquè per a la Societat Musical de Penàguila, la Filà Alcodians és una barreja de moltes coses. Quan penses què és la Filà Alcodians per a nosaltres: són tolerància, concòrdia, convivència, respecte, germanor, familiaritat, proximitat, festa (*dinà* en el mas de Pastor, sopars i

entraetes en tots els montepios de la Filà, les xarangues en la Plaça de Dins el dia de l'Entrada per la vesprada, el soparet i tot el que venia darrere en els amics del montepio de La Roïna, ja ho diu el nom, un ruïna, etc. Quines muntonades i què bé ho hem passat). Els Alcodians són una encaixada de mans neta i transparent; són un abraç sincer i acollidor quan fa temps que no ens hem vist; són els que es posen de peu per aplaudir a la banda quan esta interpreta el pasdoble *Alcodians* en la *dinà* de Penàguila que vam fer el dia 10 de març en senyal de gratitud i estima; són els que en les dues Dianes o Entrada cristiana et donen un cop en l'esquena i et donen l'enhorabona per la feina feta... Són, en definitiva, la nostra casa, perquè ens donen la llibertat que ells volen, i no es poca, per a què ens sentim de la mateixa manera com si estiguérem en les nostres cases.

D'ahí que des de fa molt de temps, tenim clar en la Societat Musical Cultural de Penàguila que tenim el mateix ADN que la Filà Alcodians, com així queda demostrat que dues entitats anem escrivint agafades de la mà la nostra història tant de mane-

ra individual com col·lectiva, esperant que siga per molts més anys.

Ja ho diuen el més vells i savis: "on va la corda va el poal", i en aquest cas on va la Filà Alcodians, ahí estarà la Societat Musical de Penàguila acompanyant-la i fent costat en tot allò que ens proposen!

Són molts anys de relació que hem anat cultivant les dues entitats i que esperem siguen, com a mínim, per un altre cicle fester!

Sempre estarem agraïts a la Filà Alcodians! 🏴

25 anys de MÚSICA I AMISTAT

Des de 1994 s'inicia una estreta vinculació entre la Filà Alcodians i el Grup de Dolçainers i Tabaleters "La Degollà" d'Alcoi

per **Òscar Sempere**

Festes del 94; dia de l'Entrada. La Filà Alcodians té el capità. Els integrants de l'esquadra oficial de la Filà, l'esquadra de blancs —alguns dels quals havien gaudit de protagonisme en l'anterior alferesia—, manifesten la voluntat de què en el seu acompanyament musical pels carrers d'Alcoi s'hi incloguera també el so particular de la dolçaina. Per a materialitzar aquella voluntat, confien en els dolçainers de "La Degollà". L'experiència va resultar molt exitosa, i com a conseqüència, la filà va decidir repetir l'experiència.

Des d'un primer moment s'inicià una estreta vinculació entre la Filà Alcodians i el Grup de Dolçainers "La Degollà" d'Alcoi, relació que ha tingut continuïtat en el temps i que confiem en què encara tindrà més recorregut

Des d'aquell primer moment s'inicia una estreta vinculació entre la Filà Alcodians i el Grup de Dolçainers i Tabaleters "La Degollà" d'Alcoi, relació que ha tingut continuïtat en el temps i que confiem en què encara tindrà més recorregut.

Per a commemorar els 25 anys de relació i amistat entre la Filà Alcodians i "La Degollà", el 13 d'abril de l'any 2019 es va portar a terme un concert de música festera, amb l'en-

Un moment del concert *25 anys de música* (1994-2018). "La Degollà", sota la direcció de Francisco Valor Llorens, va fer un repàs musical de les obres que els anteriors càrrecs dels Alcodianos havien aportat a la Festa.

25 anys ininterromputs de relació cordial, festera, afectiva i musical. I tots aquestos anys, compartits amb els amics de la Societat Musical Cultural de Penàguila, amb els quals tot han sigut facilitats i respecte

Concert de música festera per celebrar els 25 anys de col·laboració continuada entre la Filà Alcodianos i el Grup Dolçainers i Tabalers "La Degollà".

registrament del disc *25 anys de música* (1994-2018). Sota la direcció de Francisco Valor Llorens, "La Degollà" va preparar un programa fester en el qual, i com a homenatge a la Filà, es va fer un repàs musical a part de les obres que els anteriors càrrecs dels Alcodianos havien aportat a la Nostra Festa i al nostre ben ric patrimoni musical.

El protagonisme de la primera part del concert va estar en mans de la dolçaina i la percussió, i en ella, es van interpretar obres que van acompanyar a l'alferes cristià de la Filà Alcodianos de 2007, Ricardo Pons: *Alferes i dolçainer* (paseo de Toni

Lloret), *Draps bruts* (ballet de Francisco Valor) i *Sagittarie* (marxa cristiana de Saül Gómez). També es va interpretar la marxa cristiana *Penyalba*, en la qual es basa la marxa *La penya de l'Alba*, de Francisco Valor, composta per a l'esquadra especial de 2007. Corresponent a l'acompanyament musical del capità cristià de 2008, Fernando Santonja, es va interpretar la peça de boato *Els gremis*, d'Àngel Lluís Ferrando.

En la segona part del concert, es va incorporar un secció de metalls al grup de dolçaines i percussió, i amb aquesta formació musical, van augmentar i es van enriquir les possibilitats interpretatives. Del capità de 1994 es va interpretar el ballet *Titellam*, d'Àngel Lluís Ferrando; *Sígnifer archeus*, fanfàrria cristiana que Francisco Valor va compondre per a l'Alferes de 2007; també la deliciosa

obra *Seduït per la cort*, ballet d'Àngel Lluís Ferrando per al capità de 2008. El final del concert va incloure algunes obres que no estan tan estretament vinculades a la Filà Alcodianos, però que posseeixen una indiscutible qualitat musical: la marxa cristiana *Creu daurà*, de Francisco Valor; el ballet-boato moro *Roda celest*, de Saül Gómez; i finalment, *Tabal i saragüells*, pas masero de Mario Roig.

Un magnífic concert per a celebrar 25 anys ininterromputs de relació cordial, festera, afectiva i musical. I tots aquestos anys, compartits amb els amics de la Societat Musical Cultural de Penàguila, amb els quals tot han sigut facilitats, respecte i cordialitat. I és que l'amistat i el bon ambient són sentiments que es viuen a la Filà Alcodianos, com si d'una gran família es tractara. I que dure molts anys! 🐦

Homenatge al VETERÀ FESTER

per **José Luis Boronat Fuster**

Des de 1982, l'Associació de Sant Jordi atorga el títol de "Veterà Fester" com un reconeixement als mèrits obtinguts per la participació en les Festes de Moros i Cristians i la seua clara devoció a Sant Jordi. El seu exemple i la seua trajectòria com a festers deixa

l'empremta d'estos veterans als nous festers, aportant la seua contribució a la noble tasca de transmetre i eternitzar les nostres benllogudes tradicions.

En un principi s'atorgava cada any, però després es va passar a fer-se de manera bianual. El lliurament del títol s'efectua en un sopar que gene-

ralment es duu a terme en una data pròxima al Mig Any —una setmana abans o després. Les filaes tenen l'opció de no presentar a ningú o de proposar a una, dues o tres persones.

En les imatges d'estes pàgines es poden veure als membres de la nostra Filà que han rebut este títol des de 2008 fins 2024.

2018. Francisco Seguí Peidro.

2024. José Luis Vilaplana Cantero i José Tomás Miró Doménech.

2022. Amando Miguel Llorens i José Luis Boronat Fuster.

2016. Jaime Rafael Segura Frau, Josep Pascual Armija i José Luis Miralles Cortés.

2008. Rafael Pascual Gisbert.

2010. Ángel Juliá Olcina i Francisco Miralles Gisbert.

2012. Jacinto Santacreu Llorens i Enrique Galbis Aracil.

2014. Eduard Aracil Corella i Francisco Ferrero Boronat.

Que açò no pare!

per **Juan Abad Lillo**

Tots, en algun moment, tenim un abans i un després, un dia en què canvia tot. Sempre recordaré el meu: 27 de novembre de 2004. En aquell moment jo era un xaval de vint-i-dos anys que acabava d'entrar a la Filà. Tota la vida sent fester, però només un sospir d'Alcodiano. Malgrat això, em va cridar moltíssim l'atenció la quantitat d'alcodians que eren als Vascos per a animar-me. No sols el Pisuke, família i amics; hi havia gent amb els quals només havia intercanviat una salutació des que era membre de la Filà, però allí estaven, fent costat a un dels seus. Mai oblida-ré aquella esquadra: Sergio, Tendero, Pereda, els meus amics Gilberto i Cabrera, el meu cosí Juan Antonio... Com a Alós, sergent sortint, qui em va fer

com va aguantar el meu pare al saber la notícia per a tancar els ulls per última vegada.

Els anys en el càrrec van superar totes les expectatives. Vaig estar amb Tomasinas, Muntanyesos, Cruzados i Alcodianos. Tenia clar, quan em vaig presentar, que acabava en la meua Filà, la guinda perfecta a una experiència insuperable. Sobre això només puc mostrar agraïment i un profund afecte que sempre guardaré un el meu cor.

Les quatre Glòries que vaig viure puc dir, quant a tècnica, nervis i saber estar, que van anar de menys a més. No es viu igual el primer que l'últim any, de la mateixa manera que si l'haguera de fer hui, tampoc seria el mateix en cap dels aspectes. És curiós que, de tot allò, el que més recorde és la imatge de la meua família, en la plaça, capitane-

amb tu i als quals, si visquera cent vides i en les cent els donara les gràcies per allò, no seria suficient.

Allò va canviar la meua vida, fins al punt en què en eixa època, i gràcies al món de la Festa, vaig conèixer a la dona de la meua vida, Irene. Pel 2006 ella era una de les germanes del Sant Jordiet; aquelles Festes ens van marcar per sempre i ens han portat fins hui. Necessitaria una revista sencera per a explicar allò, però només diré dues coses; Juan i Pablo.

En el 2008 va arribar el tan esperat any, el que coincidia amb la meua Filà, la meua última Diana. La fi d'un cicle per a mi, però l'inici d'alguna cosa més gran que venia a quedar-se per sempre en la nostra història. Fa vint anys van canviar moltes coses, però no sols per a mi.

Vaig ser el primer sergent, en la història d'una jove Filà, però eixe dia es va obrir la llanda, van vindre uns altres i, a més, millors. És curiós com sense saber-ho i sense buscar-ho es crea una escola. Una escola que surt de la il·lusió d'un fester que li pregunta a un altre com afrontar un concurs, com fer això o l'altre, i amb eixos xicotets consells i l'essència d'un mateix, naix un altre sergent.

Carlos, Nico, Juan, Jordi i Ona, que no pare... Visca la Filà Alcodianos!

Vaig ser el primer sergent en la història d'una jove Filà, però eixe dia es va obrir la llanda; van vindre uns altres i, a més, millors

l'ullet un segon abans que s'escoltara el meu nom. Tampoc oblidaré del crit de "campions, champions" dels meus amics i de com ploraven les meues germanes. Ni com vaig eixir corrent fins a l'hospital per a explicar-los als meus pares el que havia passat i de

jada per la meua mare, sempre en el mateix lloc. Recorde també quan sonaven els primers acords i alçava la vista al balcó de l'ajuntament un eixordador crit de part dels meus amics. Al final t'adones que tot se centra en això, en la calor de la gent que vols, que està allí,

La il·lusió d'un xiquet convertida en realitat

per **Carlos Mateo González**

Encara tinc en la memòria la primera vegada que va passar pel meu cap la idea de ser sargent, a mitjans dels anys noranta: sent un xiquet vaig veure passar al sargent moro Juanjo Mas i a partir d'eixe instant sabia que un dia arribaria el meu moment.

Uns quinze anys més tard, i després de tres concursos, el 15 de gener del 2011 eixe somni es va complir. Envoltat de familiars, amics i, per descomptat, de la família alcodiana secundant com només ells saben.

I a partir d'ací, tot va ser una de les aventures més apassionants de la meua vida.

La Filà Realistes va ser la primera que vaig tindre l'honor d'acompanyar. L'únic inconvenient, el poc temps que vaig tindre per a gaudir de tots ells. Agraïment etern per al seu capità Toni Aracil, a la seua família i, com no, al seu primer tro, Raül Llopis, i la seua junta directiva.

El segon any tot va ser més fàcil per l'experiència en el càrrec. Tocava acompanyar als *Bequeteros*, i des del primer dia em van obrir les portes

com si d'un més d'ells es tractara; tant va ser, que vaig arribar a vestir el seu vestit amb molt d'orgull. Gràcies al seu capità Juan Miguel Miró per fer-me partícip d'un any tan especial per a ell,

i a Juan Valero pel seu afecte i atenció cap a la meua persona.

El tercer any, els Benimerines era la filà que tocava acompanyar. El seu capità, Jorge Pascual, va ser el millor amfitrió que podia tindre; la seua elegància i saber estar va fer que fora un any inoblidable. *¡Oh capitàn, mi capitàn!*

I finalment, la Filà Llana. Un gran any, però el més trist. Cada acte, cada moment, es convertia en l'últim i, després de tants anys esperant, esta il·lusió a poc a poc s'anava apagant. El seu primer tro Luis Sorolla i el seu capità Rafa Vilaplana van deixar una empremta inesborrable en la meua memòria, sempre atents a les meues necessitats.

Sense voler oblidar-me de les persones que van compartir esta il·lusió, perquè també era la seua, els ambaixadors Sergio Sempere, Rubén Mullor, Ricard Sanz i Juan Javier Gisbert.

**Recordar-me d'aquells que sempre van estar
al meu costat, la meua família, amics i la Filà
Alcodianos**

I als meus sergents de l'altre bàndol, encara que adversaris en la batalla, amics en la vida: Saoro Albero i Mateo Martín, gràcies per tot.

També una menció especial per a Jordi Pascual Armiñana, el primer tro d'aquells anys, i tota la seua junta directiva, per donar-me suport i acompanyar-me en esta boja aventura.

Finalment, recordar-me'n d'aquells que sempre van estar al meu costat: la meua família, amics i els Alcodianos, que allà per on passava sempre hi havia un gest de calor, una mirada còmplice.

Espere haver estat a l'altura que el càrrec mereixia i, sobretot, haver honorat el bon nom de la Filà Alcodianos, a la qual represente.

Jordi Seguí Orejuela "Quaranta"

Sergent major 2023-2026

per Jordi Seguí Orejuela "Quaranta"

Des de la refundació de la Filà Alcodianos, sempre hi ha hagut un Quaranta. Com a membre d'esta família i alcodiano des que vaig nèixer, era per a mi un somni representar a la Filà a través del càrrec de Sergent Major. Amb l'ajuda dels anteriors sergents de la Filà i amics com Mateo i Carlos, vaig afrontar els mesos previs al concurs.

El dia del concurs, els nervis van anar desapareixent en veure el suport de la Filà, primer tro, alferes i capità dels anys vinents i el Montepio "El

el que havia de viure i gaudir amb la meua filà.

Amb l'any d'alferes en el seu màxim esplendor, vaig viure els primers mesos com a sergent on cada esdeveniment sentia l'afecte de tota la Filà. Però el que mai haguera imaginat era que coincidira la meua primera Glòria amb l'any en què mon pare representava a la Filà com a glorièr oficial. Fet històric, ja que fins aquell moment mai havien coincidit pare i fill com a glorièr i sergent.

Aquella primera arrancada amb ell va fer que el moment fora perfecte.

Aquell va ser un fet històric, ja que fins eixe moment mai havien coincidit pare i fill com a glorièr i sergent

Punyalet" junt amb la meua família, encapçalada per la meua dona, mon pare i el meu germà, que eren els que més m'havien patit els darrers mesos. Les emocions viscudes aquell dia són difícils de descriure i quan vaig guanyar, no podia ni imaginar-me tot

És en eixe moment quan et venen al cap totes aquelles persones que t'han ajudat a aconseguir-ho i els que ja no estan, per a poder gaudir-ho amb tu.

L'any de capità tot va continuar sent molt especial, perquè si per al sergent és molt important el *feeling*

amb el capità, fer-ho amb el de la teua pròpia filà fa que tot siga més fàcil, més emotiu i que t'impliques al màxim en cada acte de l'any per gaudir de cada moment amb els teus.

Com a sergent, la Diana em sembla un dels actes més íntims que vius amb la filà del capità, ja que s'enceten les Festes de l'any de capità acompanyant a una esquadra d'aquest. És per este motiu que tenia molta il·lusió en eixa arrancada de Diana de l'any de capità de la Filà, i tindre la sort de què uns quants amics del montepio estiguessen en eixa esquadra, va fer més especial encara eixe moment i és un record que guardaré per sempre.

Resumint, és per a mi un orgull poder estar representant durant estos anys a la meua filà de tota la vida, disfrutar del suport de tots i haver viscut moments molt especials durant estos dos anys de càrrec. Espere estar a l'alçada que es mereixen els Alcodianos i que estiguen orgullosos del seu sergent.

Anem per catorze anys més de Festa. Visca els Alcodianos!

Benedicció dels gloriers al santuari de Maria Auxiliadora l'any 2024.

Llistat oficial de GLORIERS INFANTILS I MAJORS

GLORIERS MAJORS

1960 Jorge Segura Picher	1991 Antonio Brotóns Soriano
1961 Julio Iváñez Martinet	1992 Francesc J. Pérez Climent
1962 Salvador Doménech Llorens	1993 Jorge Abad Carbonell
1963 Enrique Borrás Insa	1994 José T. Miró Doménech
1963 Rafael Ferrándiz Soler (Partidor)	1995 Ángel Juliá Olcina
1964 José Llorca Llodrá	1996 Miguel Ugeda Company
1965 Rafael Carbonell Carbonell	1997 Jorge Segura Giner
1966 Rafael Ferrándiz Soler	1998 José Luis Miralles Cortés
1967 Carlos Mora Jover	1999 César Puig Pereto
1968 Antonio Alós Segura	2000 Francisco Serra Llopis
1969 Carlos Ferrándiz Soler	2001 Jordi Pascual Armiñana
1970 Julio Martínez Carbonell	2002 José I. Hilario Domínguez
1971 Rafael Ferrándiz Soler	2003 Adolfo Laliga Calvo
1972 Vicente Gisbert Torregrosa	2004 Jorge Martínez Llodrá
1973 Julio Iváñez Martinet	2005 José I. Payá Mayor
1974 Adolfo Seguí Olcina	2006 Marcos Muñoz Beltrá
1975 Jorge Llácer Silvestre	2007 Jorge Reig Boronat
1976 Francisco Seguí Peidro	2008 Enrique Company Llopis
1977 Eduardo Pascual Ribes	2009 Eduardo Aracil Corella
1978 Miguel Pérez Peidro	2010 Enrique Jorge Llácer Linares
1979 Miguel Jover Mompó	2011 Máximo Fajardo Navarro
1980 Roque Cantó Soler	2012 Francisco J. Monllor Montava
1981 Enrique Galbis Aracil	2013 Bruno A. Mata Castelló
1982 Francisco Agudo Valdés	2014 Miguel Pastor Martí
1983 Francisco Abad Fuentes	2015 Claudi Jordi Sempere Pastor
1984 Rodolfo Abad Gosálbez	2016 Carlos Gisbert Pérez
1985 Antonio Vilaplana Alcaraz	2017 Francisco J. Aguilar Olcina
1986 José Colomina Agulló	2018 José Luis Boronat Fuster
1987 Luis Sirvent Llácer	2019 Luis Moisés Casa Miró
1988 Francisco Doménech Lorente	2022 Jose Roberto Peidro Belda
1989 Jaume R. Segura Frau	2023 Jordi Lluís Seguí Romà
1990 Francisco Ferrero Boronat	2024 Lluís Pascual Masiá

GLÒRIA CENTENÀRIA 1976

1976 Antonio J. Linares Selles (Alcodians Antics)

1976 Juan Llopis Jorner (Ángeles)

GLÒRIA HISTÒRICA 2006

2006 Enrique Galbis Aracil (Caballería de Lanceros)

GLORIERS INFANTILS

1965 Josep Pascual Armiñana	1994 Adrián Vilaplana Company
1966 Josep Pascual Armiñana	1995 Juan I. Gonzalo Laliga
1967 Josep Pascual Armiñana	1996 Ignasi Santacreu Balaguer
1968 Jorge Segura Giner	1997 Jorge Serra Carbonell
1969 Jordi Lluís Seguí Romà	1998 Jorge García Vilaplana
1970 Jordi Lluís Seguí Romà	1999 Hugo Pastor Balart
1971 Rafael Ferrándiz Olcina	2000 Pablo Muñoz Trelis
1972 Rafael Carbonell Pardo	2001 Jordi Seguí Orejuela
1973 Juan Enrique Llopis Micó	2002 Jorge Verdú Ferrando
1974 Jorge V. Martínez Juan	2003 Mario Gomar Alba
1975 Fernando Payá Mayor	2004 Pablo Sirvent Pla
1976 Javier Nebot Cerdá	2005 Mauro Ugeda Botella
1977 Jorge Martínez Llodrá	2006 Mauro Sirvent Jordá
1978 Adolfo Seguí Miró	2007 Ignacio Andrés Ces
1979 Antonio Alós Simó	2008 Jordi Cantó Esteve
1980 Rafael Gisbert Payá	2009 Mauro Seguí Orejuela
1981 Jorge Seguí Miró	2010 Pepe Payá Botella
1982 Julio Jorge Iváñez Seguí	2011 Mauro Pérez Estevan
1983 Alberto Alberola Romà	2012 Pablo Miró Lara
1984 Luis Vañó Jordá	2013 Enric Llácer Angulo
1985 Jorge Llácer Moltó	2014 Nicolás Ruiz Verdú
1986 Carlos Gisbert Pérez	2015 Unai Hilario Palomares
1987 Jorge Abad Pérez	2016 Jordi García del Moral
1988 José Vte Ferrero López	2017 Mauro Miró Lara
1989 Jordi Segura Micó	2018 Pablo Pérez Estevan
1990 David Miralles Bonet	2019 Elena Llácer Angulo
1991 Marcos Muñoz Trelis	2022 Jaume García del Moral
1992 Miguel Pastor Balart	2023 Thaïs Santonja Aracil
1993 Óscar Boronat Fuster	2024 Javier Arjona Moreno

SERGENTS INFANTILS

En este cicle fester han sigut 3 els xiquets i xiquetes de la Filà Alcodianos que han guanyat el concurs de sergent infantil, representant el càrrec amb orgull i solvència.

per **Nico Cano Cantó, Juan Abad Llopis i Ona Santonja Aracil**

GLÒRIA INFANTIL 2015

Tot va començar quan li vaig dir al meu pare en 2013 que m'agradaria ser sergent infantil. Uns mesos després em vaig presentar al meu primer concurs sense sort, però això no em va llevar les ganes ni la il·lusió de poder desfilat pels carrers d'Alcoi com a sergent, així que en 2014 tornava a presentar-me al concurs de sergent infantil, però esta vegada per a representar el bàndol moro.

Anava molt preparat, tan preparat que vaig eixir vencedor i llest per a representar el bàndol moro el dia de la Glòria infantil. Durant els mesos següents vaig continuar assajant molt i rebent el suport de la família, amics i de grans sergents com Juanjo, Carlos Mateo o Juan, estos dos últims sent de la Filà. Cada vegada el moment de triomfar estava més a prop, i jo cada vegada més nerviós però molt il·lusionat, tant que només volia que arribaren els assajos amb els altres representants de les diferents filaes, que acabarien convertint-se en amics meus.

Arribaria ja el moment més esperat dels últims mesos, el diumenge 12 d'abril de 2015, el dia de la Glòria Infantil. Em vaig alçar junt amb la meua família i familiars que van vindre a esmorzar a ma casa. Es respirava alguna cosa diferent aquell matí, ja que

era el moment de fer realitat el meu somni. Va eixir un matí ennuvolat que m'acompanyaria tot el dia, però no m'importava, ja que només estava pendent d'arrancar al partidior. Una vegada vam eixir de ma casa ens vam dirigir cap a Santa Maria per a la missa, i pel camí vam arregar

al representant de la Filà, el meu gran amic Unai Hilario. Una vegada acabada la missa ens dirigirem a la filà per a esmorzar amb la família i amics que ens acompanyarien més tard al partidior per al gran moment. Ja en el punt zero de la Glòria els nervis augmentaven exponencialment i amb ells la meua il·lusió d'arrancar la Glòria infantil mora.

Els heralds, els timbalers recitant el seu ritme més característic acompanyats de la melodia de les trompetes, i jo a pocs segons que s'interpretara el pasdoble *Aitana*, amb el qual arrancaria aquell matí d'abril. Tot va ser millor del que encara havia somiat, va ser un dia inoblidable en el qual no vaig estar sol en cap moment i tant els meus familiars com els amics com tota la filà van estar somrient al meu costat.

Ja passades quasi dues setmanes arribaria el dia de Sant Jordi, en el qual em vaig alçar prompte per a arrancar la segona diana amb la filà de la capitania mora, els Judíos. Va ser un tram preciós però res comparable al que vaig poder viure més tard per Sant Nicolau, ja que desfilaria vestit de sergent amb la meua filà, amb la nostra filà. És un dels records més bonics que tinc com a sergent junt amb formar al pòrtic amb l'esquadra que ens va tocar viure aquell any,

Nico Cano Cantó, sergent moro infantil 2015.
Foto: Estudios Cyan

Juan Abad Llopis, sergent cristià infantil 2022-2023.

Ona Santonja Aracil, sergenta cristiana infantil 2024-2025.

l'esquadra del mig. Aquell any 2015 va ser un any molt bonic que sempre recordaré.

Nico Cano Cantó

TORNARÉ

Per a mi ser sergent va ser un premi, tant per a mi com per al meu pare. Ell va ser el que em va motivar a presentar-me al concurs. També es mereix part del mèrit perquè sense els seus consells, lliçons i la seua motivació perquè jo aprenguéss no hagués arribat a res. Tot el que sé m'ho ha ensenyat ell.

El dia del concurs vaig dinar en la nostra filà. Estava espantat, però tota la gent que necessitava hi era allí. Després vam anar als Guzmanes,

estava molt nerviós, però quan vaig agafar la llança i va començar a sonar el pasdoble em vaig tranquil·litzar i ho vaig fer el millor que vaig saber. Havia assajat tant, que res podia sortir malament.

Quan vaig guanyar, pensava que ja estava tot fet, que no havia d'assajar més i que tot anaven a ser riures; però em vaig equivocar. No sabia que realment acabava de començar el treball dur.

Estava molt il·lusionat, ja que el dia de la Glòria Infantil anava a ser un dels dies més feliços de la meua vida perquè a més d'estrenar-me com a Sergent i demostrar tot el que sabia al carrer, prenia la comunió. Va venir molta gent especial per a mi i a més jo vaig ser el protagonista. Després

de la Glòria ens ho passàrem en gran, va ser una super festa a la qual van venir un munt d'amics i tota la meua família. Aquell dia va ser tot un món d'emocions.

L'única pega que li vaig trobar és que la meua àvia per part del meu pare no va poder veure'm perquè va morir just dos dies abans de la Glòria Infantil. El dia que m'ho van dir vaig pensar que era per culpa de la COVID perquè si hagués estat en la data que tocava (dos anys abans), sí que m'hauria pogut veure. Em va fer molta pena, però li ho vaig dedicar a ella.

Quan es va acabar la Glòria i la celebració em va fer molta pena perquè sabia que no podia tornar enrere i aquest dia tan bonic que havia viscut no anava a tornar. Però ma mare em va consolar dient-me que a l'any següent el tornaria a viure.

No podré tornar a ser sergent infantil, però en uns anys sí que podré ser-ho dels majors. Així que treballaré intensament per a aconseguir-ho i estic segur que ho aconseguiré perquè quan em propose alguna cosa ho aconseguisc. Igual que ho vaig fer quan vaig guanyar el Concurs de Sergent Infantil.

Gràcies a tots els que em vau acompanyar durant els dos anys que vaig ser Sergent Infantil. Visca la Filà Alcodianos i Visca Sant Jordi!

Juan Abad Llopis

SERGENTA CRISTIANA 2024-2025

Quan vaig tindre la idea de ser sergenta va ser perquè l'any anterior la meua germana va ser Gloriera. Jo em vaig fixar en el sergent i em va agradar molt, i des d'eixe moment vaig començar a assajar.

Vaig assajar a ma casa, al pati dels meus *abuelos*, inclús el meu pare va demanar les claus del local dels Alcodianos per assajar allí.

Em van ajudar el meu pare, Juan, Carlos, Jordi... I gràcies a ells vaig ser Sergenta.

El dia del concurs estava molt nerviosa, però hem d'agrair que vaig ser una de les que va guanyar.

El dia de la Glòria vaig haver d'alçar-me a les 6:00 del matí i ens en vam anar a missa. A l'hora de desfilars estava un poc nerviosa, però després ja estava més tranquil·la.

Vull agrair a la Filà el seu suport i sobretot al capità i al primer tro. 🏹

Ona Santonja Aracil

Gala "50 Aniversari del Lliurament de Claus" amb tots els protagonistes a l'escenari.

Filà Alcodians, 50 anys de

LLIURAMENTS DE CLAUS

Del 1974 al 2024 han passat 50 anys de l'acte de Lliurament de Claus per part de la Filà Alcodians als capitans cristians, coincidint amb el nostre any de capità. Repassem la història i els seus protagonistes.

per **Ismael Juan Gisbert Plaza**

Agraint la col·laboració de Joan Jordi Coderch Peidro

ANTECEDENTS

L'any 1974 la Filà Alcodians venia d'ostentar l'esquadra del mig un any abans. Pot ser per a totes les filaes hi ha un punt d'inflexió quan acaben els anys de càrrec d'Alferes i Capità però, segurament, i no en menor mesura, també ocorre quan s'és la filà del mig i comença la *costera avall* cap als càrrecs.

Fins l'any 1973 l'acte del Lliurament de Claus el protagonitzava la Filà Aragonesos, la filà més jove en aquell moment. L'últim xiquet aragonès que va lliurar les claus a un capità cristià fou Ignasi Camil Carbonell García a l'edat de 10 anys. Aquell capità va ser de la Filà Vascos, Ismael Peidro Pastor i les entrades tingueren lloc el dia 29 d'abril, ja que el dia 22 fou el Dia de la

Glòria. En aquell moment no existia la figura de l'alcaid del castell i encara faltaven uns anys perquè aparegués en el panorama fester.

Els Alcodians comencen a lliurar les claus del castell en 1974 perquè la Filà Aragonesos tenia eixe any l'esquadra del mig i pot ser la suma de responsabilitats superava la capacitat per a portar-les totes endavant, quan les filaes eren molt menys nombroses del que són ara. Aquesta responsabilitat va passar d'una filà a l'altra, segurament, perquè era la filà cristiana anterior o pot ser perquè portava el nom dels habitants de la ciutat. En qualsevol cas, des d'aquell any fins el 2024 són 50 anys consecutius de protagonisme en un acte tan entranyable per a tots els que ens sentim Alcodians.

ELS PRIMERS ANYS

Salvador García Parra, *Doro, el Gat*, capità de la Filà Mozàrabes va ser el primer càrrec que va rebre de mans d'un xiquet alcodià les claus. Encara que aquell xiquet ja no era tan xiquet. Es tractava de José Ignacio Sirvent Mira, que tenia 16 anys. Segons paraules de José Ignacio, va lliurar les claus perquè era el més jove o el més baixet de tots els que van fer la *Diana del Carbonato*. Quan van acabar eixe tram de Diana, es van esperar fins que passara per allí el capità durant l'Entrada i segurament algú diria "dóna-les tu que eres el més jove". Llarga espera seria. Salvador García i José Ignacio Sirvent foren protagonistes d'aquest primer any. No s'ha trobat cap document gràfic d'aquell primer any.

Com a curiositat, cal dir que l'any següent, el 1975, el lliurament de claus al capità de la Filà Almogávares, José Agulló Albors, va ser retransmès en directe per Radiotelevisión Espanyola (RTVE), on s'utilitza la paraula "pajecillo" per a nomenar el xiquet que lliura les claus.

Acte del Lliurament de Claus l'any 1975.

La història transcorre a través de la segona meitat dels anys 70 i la primera dels 80. El xiquet que protagonitza l'acte l'any 1977 al capità de la Filà Tomasinas a hores d'ara ens és desconegut, tot i que hi ha una fotografia del moment que va eixir en la *Revista de la Fiesta* de l'any 1978. A la imatge no es pot apreciar la cara del xiquet perquè està d'esquena.

S'INCORPORA LA FIGURA DE L'ALCAID DEL CASTELL

L'any 1984, amb Eladio Silvestre Orts com a capità de la Filà Cides, s'incorpora la figura de l'alcaid del castell, que anys després figurarà en l'Ordenança de la Festa com a "personatge fester", que en el article 45 diu textualment:

Su designación la hará la Filà Alcodianos a petición de la Junta Directiva de la Asociación, debiendo recaer en una persona que se identifique y mejor represente los valores del personaje.

Per tant, la Filà Alcodians designa la persona que ha de portar endavant aquest personatge entre els membres de la Filà i incorpora en el Reglament de Règim Interior la forma de la designació, concretament en l'article 58, on diu textualment:

El càrrec d'alcaid serà ocupat prioritàriament per un Soci Fester Individu Veterà que no l'haja exercit amb anterioritat. El període de duració d'aquest càrrec serà de 3 anys, tret del cas d'una renúncia per escrit del Soci Fester Individu que l'estiga ocupant.

Aquesta regulació comença l'any 2008. Anteriorment, la designació no estava legislada i era alcaid aquella persona que mostrava interès a ser-ho. La duració del càrrec no estava estipulada i era fins que la persona que l'ostentava decidia deixar de fer-lo.

Alcaid i xiquets que van lliurar les claus en 2024 en la carrossa del capità.

Estrena del sainet fester *On están les Claus?*, d'Ana María García, durant la celebració de la gala "50 Aniversari del Lliurament de Claus"

El primer alcaid va ser José Colomina Agulló, qui curiosament només ho va fer el primer any (1984).

A partir de l'any 1985 va ser Antuán Vicedo Fierro l'alcaid més longeu, ja que va estar 16 anys (1985-2000) ostentant el càrrec.

Juan Llopis Jornet ocuparia el càrrec d'alcaid durant els següents 7 anys (2001-2007). Amb l'aprovació per part de la Filà Alcodians de la regulació d'aquesta designació, han protagonitzat el càrrec les persones següents:

- Francisco Ferrero Boronat (2008-2010)
- Amando Miguel Llorens (2011-2012)
- Jorge Llácer Silvestre (2013-2015)
- Jorge Segura Giner (2016-2018)
- José Luis Castañer Payá (2019)
- Ricardo Cascant Payá (2022-2023)
- Francisco Ferrero Boronat, qui repetirà el càrrec els pròxims anys, a partir del 2024.

Cal tenir en compte que els anys 2020 i 2021 no es van celebrar les

Festes per culpa de la pandèmia per COVID.

Com a curiositat, cal dir que durant els anys 1984 a 1988 l'alcaid que acompanyava el xiquet que donava les claus, ho feia amb cavall com ho demostra l'enllaç adjunt al vídeo del lliurament de claus de 1986 que té la Filà en el seu canal de YouTube.

Acte del Lliurament de Claus l'any 1986.

LA XIQUETA COM A ACOMPANYANT I LA XIQUETA COM A PROTAGONISTA

Històricament, sempre era un xiquet qui lliurava les claus al capità cristià. L'any 1995 s'incorpora la figura de l'acompanyant al xiquet, figura que, obligatòriament, és una xiqueta. Aquell any el capità per la Filà Aragonesos és Pedro García Ramírez, i la xiqueta que enceta aquesta nova responsabilitat és Cintia Segura Alberola. Aquesta xiqueta portava un vestit que tenia la Filà per a les xiquetes, presentat en la seua seua social el mes d'abril de l'any 1991, d'acord amb el vídeo que té la Filà en el canal de YouTube.

Acte del Lliurament de Claus l'any 1991.

En aquest canal també es pot veure el vídeo del primer any de la xiqueta com a acompanyant.

A partir d'ací, no tots els anys hi havia aquesta figura. De fet, hi ha anys que no es presenta cap xiqueta i no apareix en l'Entrada cap acompanyant. Tant és així que l'any següent, 1996, es fa el Lliurament de Claus sense acompanyant. L'any 1997 són dos xiquetes les acompanyants de les quals, a hores d'ara, se'n desconeix la identitat, malgrat tenir una fotografia on apareixen i es veuen perfectament les cares.

Amb el començament de la incorporació de la dona en la Festa i el sorgiment dels vestits femenins, concretament l'any 2005 —capità de la Filà Tomasines—, en què s'estrena aquest vestit, la xiqueta Àngela Molina Vañó és l'acompanyant aquest any i ja ho fa amb aquest vestit oficial.

En l'assemblea celebrada el dia 22 de setembre del 2006, els Alcodians incorporen als estatuts la possibilitat que les xiquetes pogueren lliurar les

claus. Això suposava un gran canvi en l'acte i obligava que els xiquets passaren a poder ser acompanyants si l'elegida per poder lliurar les claus era una xiqueta. No serà fins l'any 2013 quan Àlexia Gandia Ureña va ser la primera xiqueta a portar endavant aquesta responsabilitat, acompanyada pel xiquet Xavier Botella Colomer. Ho feren al capità de la Filà Labradors i la premsa es va fer ressò d'aquesta circumstància amb el titular "Àlexia hizo historia" —periódico Ciudad (22 d'abril de 2013), Alcoi.

L'ACTUALITAT

Aprofitant els anys de càrrec, la Filà Alcodians ha volgut donar importància a aquest acte. Els dos anys de pandèmia per COVID han fet que l'any de capità coincidira amb el 50 aniversari de l'acte de Lliurament de Claus per part de la Filà, ja que sense pandèmia els Alcodians hauríem tingut capità l'any 2022.

Com a fiança per als anys de càrrec, en l'Assemblea General del dia 16 de juny del 2022 de l'Associació de Sant Jordi, la Filà va presentar una taula on hi ha un pergamí amb tots els noms de les persones protagonistes dels diferents Lliuraments de Claus: capitans, alcaids i xiquets i xiquetes. A més, porta una reproducció de les claus igual a les que es lliuren als capitans. S'aporta document fotogràfic.

Dins dels actes preparats per a l'Any de Capità, el dia 17 de novembre de 2023 es va celebrar una gala commemorativa on es va convocar a totes les persones protagonistes d'aquests 50 anys. Va ser un moment de retrobament de capitans amb aquells xiquets i xiquetes que els donaren les claus, molt emotiu, i es va aconseguir que hi acudiren 26 capitans dels 29 que quedaven en vida.

En la mateixa gala, es va passar un vídeo resum dels 50 anys amb tots els lliuraments de claus:

I, finalment, en l'Entrada Cristiana, el nostre capità Dani Cano va tenir la iniciativa d'incorporar a la seua carrossa el xiquet i la xiqueta

Vídeo resum dels 50 anys de lliurament de claus.

Fiança per als anys de càrrec 2023-2024 de la Filà Alcodians.

que van lliurar les claus, Adriana Serra i Lorenzo Pastor, així com també l'alcaid, Paco Ferrero. Van fer l'Entrada tots junts fins a la seua finalització.

EL FUTUR

La Filà Alcodians continuarà amb la comanda de l'Associació de Sant Jordi de fer-se càrrec i responsabilitzar-se d'aquest entranyable i bonic acte durant els pròxims anys. Cal reivindicar la dignificació de l'acte i demanar a totes les filaes cristianes i els seus futurs capitans, com també als dissenyadors de les carrosses, que aquestes siguen accessibles per als xiquets i xiquetes que hi han d'accedir. Cal evitar escales d'alumini o fusta o, fins i tot, infants en actitud voladora en mans de membres de la filà del capità per tal d'arribar al càrrec i poder donar-li les claus.

Dignificar aquests petits actes és dignificar la Festa i la Filà Alcodians continuarà lluitant per dignificar-la i protagonitzar l'acte des de la responsabilitat que això implica. Enguany serà Naira Cardenal Martínez la xiqueta que donarà les claus al capità cristià de la Filà Aragonesos, Salvador Albero Saoret, acompanyada del xiquet Biel Blanes Aracil i sota l'atenta mirada de l'alcaid Paco Ferrero.

Afegim els seus noms a una llista que creix any darrere any amb gran orgull i satisfacció per a major glòria de la Festa.

Gala "50 Aniversari del Lliurament de Claus".

LLIURAMENT DE CLAUS (1974-2025)

	Any	Capità	Filà	Alcaid	Xiquet/a	Acompanyant
1	1974	Salvador García Parra	Mozárabes		José Ignacio Sirvent Mira	
2	1975	José Agulló Albors	Almogávares		Fernando Payá Mayor	
3	1976	Adrián Espí Valdés	Navarros		Javier Nebot Cerdá	
4	1977	Francisco Jover Pérez	Tomasinas		Desconegut	
5	1978	Emilio Gisbert Coloma	Muntanyesos		Julio Jorge Iváñez Seguí	
6	1979	Jorge Verdú Catalá	Cruzados		Julio Jorge Iváñez Seguí	
7	1980	Francisco J. Agudo Valdés	Alcodians		Jorge Llácer Moltó	
8	1981	Antonio Miralles Gandía	Aragonesos		Francisco C. Abad Vicéns	
9	1982	Octavio Pérez Payá	Andaluces		Francisco C. Abad Vicéns	
10	1983	Paulino Vallejo Giner	Asturianos		Pedro de Andrés Jordá	
11	1984	Eladio Silvestre Orts	Cides	José Colomina Agulló	David Llácer Moltó	
12	1985	Enrique Moltó Verdú	Labradores	Antuán Vicedo Fierro	Marcos Muñoz Trelis	
13	1986	Hermelando Linares Nácher	Guzmanes	Antuán Vicedo Fierro	Jordi Tendero Carbonell	
14	1987	Mario Botella Calabuig	Vascos	Antuán Vicedo Fierro	Ignacio Ferrero Bou / Borja Ferrero Bou	
15	1988	Jaime Coderch Santonja	Mozárabes	Antuán Vicedo Fierro	Pau Seguí Barber	
16	1989	Francisco Alba Socarrades	Almogávares	Antuán Vicedo Fierro	Javier Balart Espinós	
17	1990	Antonio Torregrosa Verdú	Navarros	Antuán Vicedo Fierro	David Miralles Bonet	
18	1991	Juan Miralles Milla	Tomasinas	Antuán Vicedo Fierro	Oscar Boronat Fuster	
19	1992	Antonio Valor Santonja	Muntanyesos	Antuán Vicedo Fierro	Jorge Francés Cantó	
20	1993	Francisco J. Vicedo Manzano	Cruzados	Antuán Vicedo Fierro	Adrián Vilaplana Company	
21	1994	Vicente Gisbert Torregrosa	Alcodians	Antuán Vicedo Fierro	Jorge Serra Carbonell	
22	1995	Pedro García Ramírez	Aragonesos	Antuán Vicedo Fierro	Ignasi Santacreu Balaguer	Cintia Segura Alberola
23	1996	Miguel J. Reig Abad	Andaluces	Antuán Vicedo Fierro	Jorge Verdú Ferrando	-----
24	1997	Federico Agulló Pericás	Asturianos	Antuán Vicedo Fierro	Alberto Domínguez Vicent	2 xiquetes deconegudes
25	1998	Luis Moltó Molina	Cides	Antuán Vicedo Fierro	Juan Gabriel Llopis Jiménez	Sheila Llopis Jiménez
26	1999	Alfonso Torres Cardador	Labradores	Antuán Vicedo Fierro	Mario Gomar Alba	-----
27	2000	José L. Sanchís Machancoses	Guzmanes	Antuán Vicedo Fierro	Lluís Pascual Masiá	-----
28	2001	Fernando Tormo Vicente	Vascos	Juan Llopis Jornet	Joan Sanfrancisco Alba	Sara Reig Catalá
29	2002	José Manuel Rico Jover	Mozárabes	Juan Llopis Jornet	Alejandro Puig Miralles	Marta Pastor Balart
30	2003	José Moïña Pérez	Almogávares	Juan Llopis Jornet	Joan Reig Catalá	Sara Reig Catalá
31	2004	Jorge Espí Matarredona	Navarros	Juan Llopis Jornet	Javier Ponsoda Segura	-----
32	2005	Amado Chinchilla Martínez	Tomasinas	Juan Llopis Jornet	Pablo Sempere Morant	Ángela Molina Vañó
33	2006	Roberto Pérez Jordá	Muntanyesos	Juan Llopis Jornet	Mauro Seguí Orejuela	Lucía Monllor Carbonell
34	2007	Antulio M. Moltó Femenía	Cruzados	Juan Llopis Jornet	Pepe Payá Botella	Aitana Gisbert Santonja
35	2008	Fernando Santonja Sanz	Alcodians	Francisco Ferrero Boronat	Fernando Ribas Espí	-----
36	2009	José Vicente Olcina Seguí	Aragonesos	Francisco Ferrero Boronat	Pablo Miró Lara	Reyes Payá Botella
37	2010	Vicente Cortés López	Andaluces	Francisco Ferrero Boronat	Pau Casa del Moral	Aitana Sempere Cerro
38	2011	Rafael Pastor Gonzálbez	Asturianos	Amando Miguel Lloréns	Ignacio Sanjuán Fajardo	Andrea Vilaplana Pascual
39	2012	José J. García Montava	Cides	Amando Miguel Lloréns	Nicolás Cano Cantó	Daniela Cano Cantó
40	2013	Fernando Muñoz Escarcena	Labradores	Jorge Llácer Silvestre	Alexia Gandía Ureña	Xavier Botella Colomer
41	2014	Antonio J. Gisbert Pastor	Guzmanes	Jorge Llácer Silvestre	Elena Seguí Sempere	Mauro Miró Lara
42	2015	Eduardo Tormo Matarredona	Vascos	Jorge Llácer Silvestre	Eric Hilario Palomares	Elena Martínez Masanet
43	2016	Francisco Baldó Verdú	Mozárabes	Jorge Segura Giner	Elena Martínez Masanet	Javier Colomina Montava
44	2017	Luis Sanus Pastor	Almogávares	Jorge Segura Giner	Martí García del Moral	Laia Tendero Mateo
45	2018	José V. Jornet Moya	Navarros	Jorge Segura Giner	Arnau Vidal Ortiz	Adela Company Castelló
46	2019	Juan Enrique Miralles Jordá	Tomasinas	José Luis Castañer Payá	Ainhoa Lucas Segura	Javier López Cedrón
47	2020	Pandèmia per CÒVID				
48	2021	Pandèmia per CÒVID				
49	2022	Alfonso Moreno Fernández	Muntanyesos	Ricardo Cascant Payá	Paula Llácer Sempere	Nicolás Llácer Soriano
50	2023	Jesús Mullor Masanet	Cruzados	Ricardo Cascant Payá	Martín Vidal Abad	Marta Vidal Abad
51	2024	Daniel Cano Canales	Alcodianos	Francisco Ferrero Boronat	Adriana Serra García	Lorenzo Pastor Antolí
52	2025	Salvador Albero González	Aragonesos	Francisco Ferrero Boronat	Naira Cardenal Martínez	Biel Blanes Aracil

Sant Vicent, 47

per **Alfredo Ribas Jordá**

El local de Sant Vicent va ser un gran encert de la junta directiva de Jordi Pascual.

Passat el Capità de 2008, es va vore la necessitat de buscar un local nou. Abans en teníem d'altres, més o menys útils i convenients, però aquest ha passat de ser simplement un local que es troba en un lloc privilegiat, al cor mateix del Partidor, a ser un espai molt especial per als alcodians i alcodianes durant diversos moments clau de l'any fester.

Ens en vam adonar que necessitàvem un lloc suficientment gran per

aquest ens va agradar especialment: ja tenia estants, tot separat a diverses alçades. Era el que estàvem buscant: només calia afegir-li alguns detalls i fer-ho nostre.

El lloc és un espai ampli i diàfan, extens en les tres dimensions. Allí hi cap tot el que és necessari per a muntar en Festes la decoració de la Filà al pòrtic dels Salesians i, de seguida que acaben els festejos, recolocar-ho tot i guardar-ho de nou, tot convenientment ordenat.

També ens ha vingut bé per a poder gaudir dels records: quadres, fotografies i regals que es trobaven amagats i

El nostre local és també un lloc de reunió per als grups que preparen el Mig Any, dia important per als afortunats que la sort, o la roda de monteipios, ha decidit que els toca preparar cada any. Lloc de trobada també el dia de l'Entrada. Allí acudim els alcodians a l'hora indicada, esperant el nostre torn en la magna desfilada i, entre canya, plis-play i aigua fresqueta, sorgisen els sentiments. L'esquadra ha de vestir-se, i no hi ha millor espai per a tal empresa: els 22 esquadriers poden estar-hi tranquils i a cobert, amb espai per a seure o passejar inquietament, i amb la gens menyspreable possibilitat de desaiugar puntualment tot el que han estat bevent durant el matí. Miren la taula on tot està preparat: hi troben les capes, les armes, els petos i el maquillatge, tot enllestint per al gran dia. Els nervis i les emocions es barregen, un moment especial, companys, música i lloc on compartir-ho.

Passa la Festa i el nostre local de Sant Vicent 47 torna a quedar-se tranquil i ordenat el dia del descans. Silenci que amaga milers de records. 🌿

Lloc de trobada el dia de l'Entrada, allí acudim i, entre canya, plis-play i aigua fresqueta, sorgisen els sentiments

guardar tot el que teníem emmagatzemat al despatx de junta i locals anteriors: material, documents i records que ja començaven a acumular-se i demanaven un lloc ample, ordenat i segur on passar l'hivern. Vam visitar molts immobles, però

amuntegats de mala manera en la filà ara poden estar degudament exposats a la vista de tots els visitants. Hores d'ara, les parets del local ja tenen una bona història, construïda i escrita poc a poc, any darrere any per tots els que formem esta filà.

La "roponà"

per **Jordi Ponsoda Nadal**

La roponà és una forma d'interactuar dins de la desfilada pròpia de cada Filà en l'Entrada de Moros i Cristians. En el nostre cas, una agrupació d'alcodians, acompanyats de dolçaina i percussió, representen una escena medieval amb idea i guió preestablert que aporta un toc lúdic-festiu a este acte. La temàtica va variant cada any, encara que el material i el vestuari s'adapta i complementa en cada edició: túniques, banderes, piques sonores i atrezzo de gran varietat.

Les "roponaes".

La nostra creativitat ha sigut valorada i avalada amb diverses nominacions a guardons del món de la Festa. Un repte il·lusori que cada any mou a una trentena d'individus disposats a gaudir de debò. Algunes de les darreres creacions estan basades en les històries que es narren a continuació.

La desfilada guerrera a l'entrada de la ciutat és tot un espectacle. La comitiva sosté sonores piques engalanades, l'efecte de les quals anuncia l'homenatge als seus valents guerrers, els qui tornen triomfants després d'una àrdua comtesa. L'atmosfera està fortament carregada d'alegria i celebració, reflectint la unitat i l'esperit indomable de la comunitat alcodiana. Cada pas és un recordatori de la valentia i el sacrifici que han demostrat en el camp de batalla. Els rostres dels personatges, plens de determinació i orgull, són rebuts amb forts aplaudiments de la multitud amb nombroses mostres de gratitud i admiració. Quin moment tan emocionant i ple de vida! Una desfilada vibrant on els guerrers, després d'haver aconseguit una gran victòria en la guerra, marxen amb orgull pels carrers d'Alcoi on l'alegria és palpable.

La nostra creativitat ha sigut valorada i
avalada amb diverses nominacions a guardons
del món de la Festa

Pot ser també, unes noces medievals, afegint un toc sentimental a l'esdeveniment. La parella, amb vestits elaborats, protagonitza la comitiva que aporta arcs decorats amb flors i cintes de colors. Els centenars de persones que els observen al pas, aplaudixen exaltats. Les campanes sonen, i el sacerdot beneix la unió d'estos joves en sagrat matrimoni.

Esta desfilada, amb la seua mescla de victòria i celebració de l'amor, es convertix en un record inesborrable per a tots els presents. És un dia en què la guerra queda arrere i el que preval és l'alegria, la companyonia i l'esperança d'un futur brillant. Una veritable festa per a l'ànima!

Hi ha hagut altres arguments carregats de màgia vibrant. Enmig de la celebració, un bruixot es troba en el seu laboratori, envoltat de flascons

i herbes, preparant els seus beuratges amb gran destresa. Amb moviments precisos, mescla ingredients secrets, mentre murmura encantaments que omplinen l'aire d'energia. El seu objectiu és clar: enfortir als guerrers que es preparen per a la batalla. En provar el beuratge una llum brillant l'emboïca, i en un instant, es transforma en un ésser molt poderós, ple de força i determinació. La seua mirada reflectix la confiança que li atorga la màgia del bruixot, i els seus companys el miren amb admiració i respecte.

Sempre la desfilada avança, i els estendards onegen al vent, creant un espectacle acolorit que es mescla amb el so de la música festiva. La multitud des de les seues cadires i balcons, victoreja als alcodians que marxen amb orgull. En aquests moments tots som Festa! 🌿

En temps de pandèmia

Assemblea celebrada en el pòrtic amb distància de seguretat (18/09/2021).

per **Pablo Gisbert Pérez**

Es impossible oblidar dates esgarrifadores. Dissortadament, tots recordem amb horror l'11S i l'11M, però més recentment tenim una data que va canviar el món, al igual que les esmen-tades abans, de forma dràstica. Estic referint-me al 14 de maig de 2020. Aquell dia les autoritats, aconsellades pels especialistes de la salut, ens van confinar a casa per l'alt impacte que la pandèmia de Covid-19 havia provocat al nostre país i a tot el món.

En aquells moments, tots pensàvem que seria un confinament curt i que no tindríem l'elevat nombre de baixes que finalment vam haver de suportar. Tanmateix, l'efecte de la pandèmia va afectar, i de quina manera, a la Festa. Restaven escassament un poc més de 30 dies per l'inici de la Trilogia, i encara hi havia esperances de poder treure

Quan ens vam quedar aïllats intentant salvaguardar la nostra salut, les incògnites al voltant de què passaria amb la Festa van començar a aparèixer ràpidament. Les juntes directives estaven desorientades, ja que una situació d'aquestes característiques no la recordava ningú. L'Associació tampoc tenia les coses clares i, fins i tot, les autoritats tampoc podien esbrinar ben bé que anava a ocórrer.

En el cas de la nostra Filà, la junta directiva va decidir que el pagament de l'últim termini de la quota anual d'aquell any Fester es faria amb normalitat, respectant, això sí, els casos de companys festers que, amb la situació econòmica adversa, tenien serioses dificultats per fer front a aquest pagament. Al final, com sabeu, no va ser possible fer Festa.

fulles pagarien els festers si no sabíem si hi hauria Festa? Què passaria amb els artesans, càterings, bandes...? Sobreviurien ells i els conserges de les filaes? Això barrejat amb l'angoixa de la cruenta pandèmia, amb la pèrdua de moltes vides estimades i la por a passar l'enfermetat i els dubtes, raonables o no, amb l'efectivitat de les vacunes i els seus efectes secundaris, tenia a la societat alcodiana dins d'un somni esgarrifós.

Afortunadament, els malsons sempre passen i acabem despertant. I nosaltres, els Alcodianos, ho vam fer a finals del 2021 amb la gèlida dinà al pòrtic, amb tota la força, passió i esperit de superació que ens ha caracteritzat al llarg de la nostra història. Les festes 2022 van ser una explosió de ganes de Festa de la societat i d'assaig pels propers anys de càrrec, ajornats per la maleïda pandèmia. El final no cal contar-lo, ja el sabeu.

Voldria acabar amb un record molt especial per tots aquells grans professionals als quals aplaudíem tots els dies des dels nostres balcons i finestres, gràcies eternes... encara que sembla que ja hem oblidat aquestes dures lliçons de vida.

Afortunadament, els malsons sempre passen i acabem despertant

la Festa al carrer. Tot i això, els que estàvem al càrrec de les filaes, temíem des d'un primer moment que el malson seria més llarg del que es sospitava.

Un cop acceptat l'horror que estàvem vivint, i conforme el temps passava, les incògnites augmentaven: hi hauria Festa al 2021? Quin tipus de

El pòrtic

per **Pablo Gisbert Pérez**

Corria la dècada dels 90 del passat segle XX, quan la Junta Directiva de l'època va decidir que calia donar solució als semipiterns problemes d'aforament que la Filà arrossegava a la seu d'antics alumnes els dies de la trilogia festerà. Ningú podia sospitar llavors l'impacte que aquesta decisió tindria en el futur de la Filà.

Hui en dia, degut a l'increment del nombre de festers a la majoria de les filaes alcoianes, hi ha un seriós problema d'aforament als locals de les filaes, nos sols durant la Trilogia, sino també en molts altres actes festers. Afortunadament, la Filà Alcodianos —almenys de moment—, pot afrontar el repte de ser una filà molt nombrosa amb garanties de poder complir amb les normatives de seguretat per als nostres festers gràcies al pòrtic del col·legi salesià San Vicent Ferrer.

El muntatge i aspecte del pòrtic fins fa uns anys no era igual que l'actual. Els veterans de la Filà recordaran les lones de PVC amb carrils penjats a les columnes que suporten la pista d'hoquei patins i, fins i tot, els turbocalors alimentats a gasoil que permetien millorar les condicions de temperatura els anys en què les nits festeres

eren més aviat fresquetes. Aquests elements han quedat relegats per la instal·lació, l'any 2020 durant la pandèmia, d'un modern sistema semiautomàtic de cortines de PVC resistents als impactes i amb parts translúcides, i del cobriment de l'espai que hi havia

Els usos del pòrtic, des de la darrera reforma, estan recollits amb la signatura d'un contracte entre la Filà, l'Associació de San Jordi i la comunitat salesiana per establir les obligacions, drets i normes d'utilització dels elements de tancament. S'ha passat del

S'ha passat del simple muntatge per al càterring de la Filà a la Trilogia, com es feia abans, a la celebració de múltiples actes

a cel ras davant del Bartolín, el que ha permès convertir el pòrtic gairebé en una sala multiús. És evident que un projecte d'aquesta envergadura va suposar un repte econòmic per la nostra Filà, però afortunadament va tindre viabilitat econòmica sense fer aportacions extraordinàries més enllà de les quotes anuals habituals, gràcies al fàcil muntatge, que comporta una important reducció de les despeses d'aquesta partida, i amb l'ajuda d'altres entitats de la família salesiana, així com de la pròpia comunitat salesiana. També s'ha aprofitat per millorar els sistemes d'enllumenat, substituint progressivament els focus halògens per nous de tecnologia led i augmentant el seu nombre.

simple muntatge per al càterring de la Filà en la Trilogia, com es feia abans, a la celebració de múltiples actes com dinars de Glòria, assajos, concursos de paelles, presentació d'heràldiques i trajes de seguicis, etc.

Evidentment, amb una casa amb moltes i variades entitats, la junta directiva actual i les futures han de planificar amb el col·legi el calendari d'activitats a realitzar al pòrtic amb temps i, dissortadament, a vegades, canvis de dates d'actes i passar actes històricament nocturns a diürns per les condicions climatològiques durant els mesos de fred. Tot i això, honradament, crec que els Alcodianos tenim molta sort de poder contar amb el "nostre" pòrtic. 🌿

Ni tornar els diners!

per **J. Roberto Peidro**

En els 10 anys que he sigut l'encarregat de la loteria, no hem tingut cap premi, ni tampoc ens han tornat els diners. Esperem que canvie la cosa ara que m'ho he deixat.

Quan em vaig fer càrrec, allà per l'any 2014, es repartien més participacions que dècims; el conserge tenia loteria i sempre sobraven dècims. Sols havies de tindre controlat que cada talonari de participacions tinguera els sis dècims guardats per fer front en cas que tocara algun premi. I la inexperiència ens va fer passar alguna que altra dificultat al respecte, però, afortunadament, ho vam poder solventar sense incidències.

També recordareu que es domicilia-va la loteria i, a principi de desembre, et passaven el càrrec pel banc. Amb la incorporació del datàfon, vam eliminar este càrrec i, al dia d'avui, més del 90% de la filà paga per este mitjà i ho tenim totalment assimilat.

Conforme passen els anys, cada vegada venem més loteria i podem arregar la que volem sense cap limita-

ció. Evidentment va arribar el moment que va explotar el tema en quedar-se gent sense loteria, perquè l'havíem repartida sense cap control (com havíem fet sempre). La mare que va! Quin lio es va muntar. Vam retirar al conserge

va ser l'única activitat que no es va deixar de fer en els dos anys que la Festa va estar al ralenti. Recordeu que amb les màximes mesures de seguretat, mascareta, distància entre persones, gel hidroalcohòlic... ho vam fer.

La pandèmia no va poder amb la loteria: va ser l'única activitat que no es va deixar de fer

els dècims que tenia i que ens venia tots els anys, vam anar a l'administració a demanar per favor que si podien traure algun dècim de més, als de més confiança els vam retallar el número de dècims... Al final, vam aconseguir contentar a tota la gent.

A partir d'eixe any, va canviar la manera de repartir els dècims: hi ha uns dies per a arregar sis dècims per individu i poder reservar-ne més (si en sobra). De moment sembla que funciona la cosa, però si segueix augmentant el nombre d'individus, alguna altra mesura s'haurà d'aplicar.

Encara que sembla molt lluny, la pandèmia no va poder amb la loteria:

Al llarg d'aquests 10 anys, sols he extraviat un dècim (si tenim en compte que he manejat aproximadament uns 15.000, pense que no ha estat gens malament). És cert, que han hagut moments crítics, pocs, però han hagut. Normalment sempre ha sigut perquè al repartir els dècims, n'has donat de més o de menys. Però l'honradesa de la gent ha sigut sempre impecable i ho hem aclarit sense cap pega.

Voldria acabar agraint a tota la Filà la confiança dipositada en mi. Esta feina m'ha permès conèixer a quasi tots el membres i estic francament satisfet. Sempre he intentat fer el millor possible.

Campionat de cotos intern, Memorial Menta

per **Jaume Abad Llinares**

El campionat de cotos intern de la Filà Alcodians sempre ha estat el tret de sortida després de les vacances d'estiu. Després de la mort del nostre benvolgut company Francisco Julián Climent *Menta*, la Filà va decidir que aquesta activitat portaria el seu nom. Ell va ser la persona qui va estar al capdavant d'aquesta durant anys i anys, des del seu inici. Han estat més de trenta anys de campionats i vint d'ells sota el seu nom. Les cartes solament han deixat de rodar pel tapet verd durant els dos anys de pandèmia, període en el qual les activitats van deixar de realitzar-se a causa de l'emergència sanitària.

Són dos o tres jornades de companyonia, retrobament i joia després de

tingut molta sort fins ara, i encara que alguna ha alcançat les fases finals, no hem tingut una parella successora d'Agustín Seguí i Pedro Linares (DEP), vencedors en la final de l'any 1988 i únics alcodians que han inscrit el seu nom en la llarga llista de parelles guanyadores.

Normalment són al voltant de vint parelles les que hi concorren i intenten eixecar el trofeu dels vencedors, guardons que solen rebre de mans del primer tro en un dels assajos posteriors al campionat. Durant els dos recents anys de càrrec, la participació s'ha incrementat i l'ambient al local de la Filà ha estat especialment cordial i bullanguer. Els participants van des dels més joves (en els darrers anys la participació d'aquest segment

Quatre jugadors al voltant d'una taula i un tapet verd fan servir les seues destreses amb les cartes per aconseguir una victòria i avançar en el quadre d'eliminatòries. Tot això adobat amb les tapes de l'Iñaki i el seu equip de cuina i bona cervesa, refrescs i café licor.

A causa del format de les partides eliminatòries (qui guanya un coto i un cau o el coto/cau de desempat s'emporta la partida), sempre es fa difícil fer un pronòstic i el ventall de parelles que han guanyat ha estat ben ample al llarg de més de tres dècades. Solament en la final, una de les dues parelles haurà d'alcançar tres cotos/caus per a proclamar-se campiona.

Després dels dos primers dies de partides, les dues parelles que han resistit els embats de la resta de rivals es troben a la final. El premi, com ja he indicat abans, la participació en la fase final del campionat del Mig Any, del qual la primera partida es disputa a la seu de la Societat d'Antics Alumnes, també seu dels Alcodians, el primer dia feiner d'octubre.

Són dos o tres jornades de companyonia,
retrobament i joia

les quals la parella guanyadora rep l'honor de representar els Alcodians en el campionat del Mig Any. Ben cert és que les nostres parelles no han

ha estat remarcable) fins els més veterans. Podem dir que la majoria de montepios i grups de l'entitat hi tenen representació.

Campions i subcampions en 2012 reben el premi de mans del primer tro en l'assaig de setembre.

2022, l'any de les 6 copes

Trofeu Filaes

ESPORT, FESTA I GERMANOR

per **Kiko Aguilar**

El Trofeu Filaes és l'esdeveniment esportiu per excel·lència en la ciutat d'Alcoi, el qual compta amb la participació dels representants de totes les filaes de l'Associació de Sant Jordi. Aquest esdeveniment enfronta a les diferents filaes en nombroses modalitats. La participació de la nostra filà durant aquests setze anys de Festa ha anat augmentant fins i tot sent una de les filaes amb més participació i més èxits aconseguits.

Aquest esdeveniment no sols és esportiu, ja que per als més petits i per aquells nous membres sol ser el moment perfecte per a fer grupet i formar-se els anomenats "montepios", ja que en participar com a equip en alguna modalitat esportiva s'aconsegueix eixe esperit de germanor amb la resta de companys de la filà.

Les modalitats esportives en què la nostra filà ha participat al llarg dels anys ha sigut diversa. Hem tingut grans esportistes en modalitats com futbol, pàdel, petanca, CrossFit, cursa

de muntanya, tennis taula, ciclisme BTT, bàsquet, golf o raspall, on hem sigut els reis de la competició.

Tot i que el futbol sala i el bàsquet són les categories reines d'aquest esdeveniment, la nostra filà no ha aconseguit cap títol en aquestes modalitats, però en la resta de modalitats hem omplert les nostres vitrines de trofeus, sent el 2022 l'any amb més títols aconseguits. De les 12 modalitats esportives que vam participar vam aconseguir 6 copes:

- En la modalitat de raspall, la parella formada per Adrián Vilaplana i Jordi Verdú van guanyar l'or.
- En la modalitat de tennis taula, l'equip format per Juanjo Cubero, Ricardo Pons i Kiko Aguilar van guanyar la plata.
- En la modalitat de cursa de muntanya, l'equip format per Aaron Andres, Pau Ferrer, Jesús Garcia i Jordi Tendero van guanyar l'or.
- En la modalitat de pàdel, la parella formada per Jordi Seguí i Aaron Andres van guanyar l'or.

- Així mateix, els més petitets del futbol 5 aleví i els més majors del futbol 7 veterà van aconseguir la plata.

Amb totes aquestes copes, l'any 2022 va ser el millor any de la nostra filà en aquest esdeveniment.

A més, aquesta competició no és sols emocionant per als membres que hi participen, ja que la grada també s'omple de membres de la Filà que gaudeixen animant als nostres companys i amics. Cada any les graderies dels Camps del Serpis, o els pavellons, o fins i tot l'Urban Pàdel s'omple d'alcodians que gaudeixen d'un bon ambient de festa i esport.

En la meua opinió, el Trofeu Filaes és un esdeveniment molt enriquidor on s'unix esport, Festa i germanor. He tingut la sort de participar en nombroses modalitats esportives, tant com a jugador com com a entrenador, i poder transmetre eixe sentiment de filà a través de la pràctica de l'esport. 🌿

El Mig Any

per **Jaume Abad Llinares**

La celebració del Mig Any ja ha assolit grans cotes de popularitat, tant entre el públic alcoià com en la totalitat de les filaes. Actualment és una de les jornades més importants des del punt de vista de la participació en el calendari festiu de la ciutat. Tot i que la programació d'activitats és molt extensa durant el mes d'octubre (campionat de cotos, exposicions, concursos, presentació de càrrecs, etc.), el dissabte del Concurs d'Olleta i les entraetes recull la major concentració de festers i públic en general al centre de la població.

Els Alcodians sempre han estat una filà molt participativa en aquesta arrelada celebració que marca el compte enrere cap a les properes Festes. Ho constata el fet que pràcticament tots els montepios de l'entitat han estat protagonistes en el concurs d'olleta que cada any s'organitza al parc de la Glorieta i l'existència d'una llarga llista per als propers anys. També els més joves volen endin-sar-se en el món de la gastronomia més local i provar sort en el concurs d'aquest tradicional plat.

Normalment el montepio prepara algunes tapes per a la gent que s'hi apropa i serveix diversos refrescs i begudes espirituoses per animar l'atmosfera festiva en el centre de la ciutat. Un tirador de cervesa i una font de café licor posen color i atrauen alcodians i gent diversa.

Durant aquest període de 16 anys també el grup de l'esquadra d'enmig 2015, l'alferes, la seua colla de cavallers i l'esquadra especial 2023 així com el capità, els seus cavallers i la pròpia esquadra 2024 han estat estat els protagonistes al lloc assignat a la Filà acompanyats per la nostra banda i la junta directiva en el seu paper organitzador. Diversos tipus de pinxos i tapes molt elaborades van fer que el nostre racó de la Glorieta estigués molt concorregut durant els anys 2022 i 2023.

Cal agrair el treball d'Alfredo Ribas Jordà durant anys i anys en l'organit-

Campions del concurs d'olleta l'any 2022.

D'aquest període es fa necessari destacar la victòria en el Concurs d'Olleta de l'any 2022

zació del racó, el mobiliari i tot allò necessari per a gaudir d'una bona diada.

Completen les activitats del dia un multitudinari sopar al local de la Filà preparat pel nostre conserge i la posterior entraeta, acompanyats per la Societat Musical Cultural de Penàguila.

D'aquest període es fa necessari destacar la victòria en el Concurs d'Olleta de l'any 2022. L'excel·lent plat va estar cuinat per Òscar Sempere, Jordi Miró i Jaume Abad. Aquesta va ser la segona vegada que els Alcodians aconseguen eixecar el plat del triomf en el temple del parc. Una gran jornada sense cap dubte i una bona empena per a tot allò que ens esperava en la segona part de l'any d'alferes.

Després de la interrupció per la pandèmia, el programa del dissabte del Mig Any ha canviat. El Concurs d'Olleta té lloc de 9:00 a 14:00 hores i les entraetes comencen a les 18:00 perquè totes les filaes puguin completar-les amb tranquil·litat i respectant els horaris assignats. Aquests canvis introduïts per l'ASJ en els darrers anys sembla que compten amb el beneplàcit de la majoria de filaes i permeten veure major quantitat de públic al carrer. També ha estat un encert la decisió de separar en dos caps de setmana consecutius la presentació dels càrrecs i el Concurs d'Olleta. Així, les quatre filaes que representen els capitans i els alferes poden gaudir de dos jornades de festa amb absoluta satisfacció i benestar. 🌿

Més que una “DINÀ”

La *dinà* marca l'inici d'un nou any fester, adquirint el compromís un any més, amb la teua filà i amb la Festa, del nostre volgut Alcoi.

per **Pablo Miró**

Dinà. Paraula coneguda en el món de la Festa de Moros i Cristians d'Alcoi com a l'inici d'un nou any fester, adquirint el compromís un any més, amb la teua Filà i amb la Festa del nostre volgut Alcoi en honor a Sant Jordi, per a posteriorment després d'aquesta anomenada *dinà* i del període vocacional, agafar amb tota plenitud el mes de setembre i posteriorment octubre, afrontar el Mig Any amb les piles ben carregades.

Depenent de l'any de la nomenada *dinà*, com és el cas del posterior a anys de càrrec, durant el transcurs de la mateixa es poden tractar comentaris entre membres de la Filà i mon-tepios, fent càbales per als següents

càrrecs encara així faltant 13 o 14 anys; “que si podem fer esquadra; que si *fulanet* es tira endavant, fem de cavallers”, etc.

Els anys següents, fins a l'arribada del 2014 en l'esquadra del mig —que, per cert, la qual es va presentar a tota la Filà en aquest dia—, transcorren en una jornada de germanor i de gaudir d'un dia de música i, com no, de Festa.

El primer i fonamental per a representar aquest dia és una samarreta proporcionada per la Filà que, des de l'any 2009 i fins ara, les hem tingudes de tots els colors: taronja, verd mar, roig vermelló, blau cel, blanca, amb caricatura del mig, verd poma, pistatxo, granat i fins una l'any 2019 amb la caricatura del nostre alferes Miquel Jordà i el nostre capità Daniel Cano.

De passada, vull i no vull recordar que l'any 2020 queda en blanc i el novembre del 2021 es fa dita *dinà* al pòrtic dels Salesians, sense samarreta com és habitual, però sí amb mascaretes a causa de la malaurada pandèmia.

D'anys enrere i fins a l'any 2015 la Dinà se celebrava al conegut Mas dels Capellans, lloc ideal per a gaudir de la natura als peus de la Font Roja en unes condicions que ens deixaven fer més que alguna altra animalada, com reballar-se poalades d'aigua i d'algun altre líquid negre que no cal dir el nom.

M'agradaria recordar eixos anys en el Mas de Pastor en els quals, de bon matí, arribaven els més veterans per a fer-se l'herberet acompanyat de l'esmorzaret, mentre un nombre gran de gent quedava al poliesportiu per

Galeria de fotos
dinaes 2009-
2024.

Foto de grup en la Dinà de 2023.

La Dinà 2015, l'última al Mas dels Capellans.

a jugar el típic partidet de futbol per a pujar després cap amunt per jugar les tradicionals partides de cotos baix l'ombrall dels xops. Cap a les 12 es feia la tradicional missa a la capella del mateix mas; no era molta l'assistència, però oberta per a qui volguera.

En la primera Dinà d'aquestos setze anys (2009) se li va fer lliurament a D. Rafael Pastor Gisbert d'un quadre en agraïment per la seua voluntat a deixar-nos gaudir tants anys del seu mas, el Mas dels Capellans. Va ser l'últim any del Sr. Rafael com amfitrió, ja que a novembre del mateix ens va deixar. DEP.

Fins a l'any 2015, l'últim que es va celebrar la Dinà en el mas de Pastor, voldria nomenar els diferents rebosters, com Miguel Munera, tot un clàssic; Toni de Guillermina, amb una cassolada d'arròs al forn i, com no, amb

el nostre reboster actual Iñaki en les seues paelles.

A partir de l'any 2016 vam haver de buscar alternatives, trobant com a millor opció el restaurant Tiro de Pichón, canviant de fer una típica *dinà* a la serra, en dies de calor sufocant, cadires de plàstic i estovalles de paper, a fer una *dinà* en un restaurant amb aire condicionat i joc de taula de tela.

La vida canvia i tot progressa, però si és cert que s'ha pogut perdre l'essència del que molts de nosaltres, excepte els més joves, coneixem com a *dinà*: el partidet de futbol s'ha perdut, tot i que es va intentar suplir per unes partides de pàdel, però també s'han perdut, així que quasi l'esport s'ha canviat per un bon esmorzar sota les moreres del Tiro de Pichón, per a seguidament continuar amb les tradicionals partides de cotos amb un gran nombre de taules, mentre transcorre el matí, fins a l'arribada de la nostra banda SMC Penàguila per a començar entonant el nostre pasdoble, *Alcodianos*.

Cap a les 14:00 hores, com és tradició, toca la foto conjunta, naturalment, feta pel nostre amic Boro, incloent en algun any un dron per a fer la mateixa.

Seguidament, passem al restaurant per a degustar tapes típiques alcoianes, acompanyades per dos arrossos típics de la casa i, com no, entre plat i plat i colpet de café, formar les marxes entonades per la banda de música.

Ja després del dinar, hi ha qui es retira, hi ha qui torna a la taula dels cotos —això sí, veient un poc borroses les cartes—, i hi ha altres que opten per fer-se un digestiu a la barra lliure muntada per la Filà, i així, al so de les marxes i de la música *patxanguera*, acabem un dia molt llarg i intens.

Com a anècdota, voldria destacar l'última dinà d'aquest cicle: la del 2023, any de capità; als cavallers i al nostre capità se'ns va ocórrer fer una "Fiesta de la espuma"; clar que dins del restaurant no era viable! Doncs allà que anem i ho fem fora al pàrquing i sota els efectes del negret. La gent es tirava en la piscina creada per espuma com si davall hi haguera un matalasset; doncs no! Hi havia asfalt; les costalades de més d'un van ser importants, però gràcies a Déu les ferides no van ser greus.

Aquestos canvis han canviat el sistema, però el que sí que perdura, siga el lloc que siga, és que és un dia en el qual tots som amics, tot són rialles, tot és festa i bon humor i tots i totes, del primer a l'últim, som Alcodians. 🌿

Assajos: Ahí estan...

per **Jordi Seguí Romà "Quaranta"**

Sempre he defensat la millora contínua en lloc de canvis de sobte.

Venim d'assajos seguts i per montepios. Canviar a assajos "plantats" va omplir més d'un *vermudet*. Jo estava convençut que suposava un gran avanç per nosaltres, ja que ens permetia barrejar-se i compartir cafè i *formae-ta* amb companys amb els quals no teníem massa o cap contacte. Assegut, normalment mantens conversa amb el tres o quatre més pròxims. També fomentava formar més, perquè si et quedés assegut hi ha moltes vegades que ni t'alces per formar. Per a mi, un gran encert.

Avancem i els costums (ai, els humans i els seus costums/tradicions...!) van canviant al mateix compàs que les diferents generacions s'incorporen. Això sí, baix la capa dels montepios, tot i que els intents de fer un montepio de Filà no varen acabar assolint-se (quina ocasió perduda!).

Soc un enamorat del fet que la nostra Filà tinga una mitja d'edat baixeta,

això comporta molta gent jove, sang nova i, com no, idees fresques, no condicionades pel "sempre s'ha fet així".

Estem assistint a un continu creixement de membres, la incorporació de la dona, l'assistència de dones que tot i que havien nascut en el si de la Filà assisteixen als assajos quan l'edat corresponent els ho permet. Fins i tot la participació en el si de la Junta Directiva, fet que normalitza totalment la igualtat entre homes i dones. També hem viscut l'ús del pòrtic, donat l'aforament limitat del local de la Filà, i la necessitat de rebre convidats d'altres filaes, que aporten nous costums.

Encara que soc un veterà dels assajos, m'agradaria encetar algunes idees que em ronden pel cap i que les deixi perquè les taules de vermut les discuteixen i, qui sap, igual ixen algunes propostes que ens ajuden a continuar millorant.

Per exemple, vaig observant que la gent ja no es mescla pràcticament res i, tot i que estar plantat afavoreix les relacions molt més, quasi tots passem l'assaig amb el grupet de sempre.

D'altra banda, la incorporació a l'assaig es fa molt tediosa: un gran cúmul de gent per anar passant per un embut d'un en un. En l'era digital hauríem de pensar en altres solucions més lleugeres i ràpides de realitzar el control de l'aforament i abonament de l'entrada. Podem avançar molt i els festers ho agrairíem de debò.

I per acabar, ara que ja han passat els anys de càrrec, no puc callar un suggeriment: A moltes filaes, quan a l'assaig assisteix un sergent, és costum que la primera peça (o després d'una tocada perquè tota la gent ja estiga al seu lloc) la forme el sergent, donant per iniciat l'assaig. Em sembla una atenció afectuosa amb el càrrec i que no costa res. M'agradaria que la meua Filà ho fera així amb tots els futurs sergents que vinguen, siguin de casa o no. He deixat aquesta pulleta per al final per motius evidents...

Que puguem seguir disfrutant d'eixos *ratets* cada mes del calendari i en pau.

Divendres final de mes que fora...

Saluda del primer tro

Estimats alcodians, amics i festers:
És un autèntic honor dirigir-me a tots vosaltres com a primer tro de la nostra estimada Filà Alcodians. En aquestes línies vull fer un exercici de memòria col·lectiva i reflexionar sobre el creixement i la trajectòria que hem compartit com a família durant aquests últims 16 anys, un camí ple d'històries, tradicions i moments que han forjat el caràcter de la nostra filà.

Som la filà dels Salesians, la filà del Patronat, un lloc d'arrels profundes i de valors que van més enllà de les Festes. A través de la nostra implicació en la societat alcoiana i de la nostra estima per les tradicions, hem aconseguit construir una identitat única dins del món fester. Aquesta connexió ens recorda que les nostres bases són la germanor, el respecte i el compromís, valors que definixen tant les nostres festes com la nostra manera de viure-les.

Durant aquests anys, la nostra família ha crescut, no només en número, sinó en qualitat humana i en la força del nostre sentiment alcodià. Cada membre, antic o nou, ha aportat un trosset del seu cor per fer de la Filà Alcodians el que és avui: una família que combina l'experiència dels que fa dècades que ens acompanyen amb l'energia renovada de les generacions més joves.

Aquesta revista, que teniu entre les mans, és molt més que una recopilació d'imatges i paraules.

És un document viu del nostre llegat, una finestra a la memòria col·lectiva que compartim. Les seues pàgines són una forma de preservar allò que hem sigut, allò que som i allò que volem ser. Perquè cada instant capturat, cada crònica escrita, representa la nostra manera única de viure les Festes de Moros i Cristians.

No obstant això, no podem oblidar aquells que ens han deixat al llarg del camí. Ells, els que ja no estan amb nosaltres, continuen formant part de l'ànima de la Filà. La seua absència es fa present en cada acte, però també ho fa el seu record, ple d'alegria, ensenyances i moments que ens han deixat per sempre. Ells són la nostra inspiració per seguir avançant, mantenint viu l'esperit de la Filà Alcodians.

Som conscients de la nostra importància dins de les Festes de Moros i Cristians d'Alcoi. Portar el nom dels Alcodians no és només una responsabilitat, sinó també un orgull immens. Representem una història rica, unida a la tradició del Patronat i a l'esperit salesià, que dona sentit a la nostra manera de viure la Festa.

Gràcies a tots vosaltres, per ser part d'aquesta família tant meravellosa, per mantindre viva la passió i per fer de la Filà Alcodians un autèntic símbol de germanor i tradició.

Som conscients de la nostra importància dins de les Festes de Moros i Cristians d'Alcoi. Portar el nom dels Alcodians no és només una responsabilitat, sinó també un orgull immens

Carlos Gisbert Pérez
Primer tro de la Filà Alcodians

Saluda del president de l'ASJ

És costum que les filaes de càrrec, una vegada han acabat els seus anys d'alferes i capità, editen un llibre o una revista on recorden tots els moments viscuts durant aquests anys, els quals estan plens d'emocions, alegries i satisfacció per la feina feta i l'èxit aconseguit.

També és habitual que tant president com primer tro, facen un xicotet saluda que s'incorpora a la revista.

És per això, que quan el primer tro i amic Carlos Gisbert em va demanar que escriguera unes lletres per a incorporar en la revista, se'm va fer un nuc a l'estómac, perquè aquest anava a ser el meu primer saluda com a president de l'Associació de Sant Jordi, i volia estar a l'alçada de les circumstàncies.

Però una vegada comences a recordar i repassar el que han estat aquests anys, et venen al cap infinitat de records, moments i persones que han aportat la seua inestimable ajuda per a que tot isquera bé.

Com no destacar a Carlos Mateo i Jordi Seguí, com a sergents majors. O a Nicolás Cano, Juan Abad i Ona Santonja com a sergents infantils. Crec que cap filà ha tingut tants sergents en un període de temps tant curt, i és que l'escola dels Alcodianos és ja ben reconeguda en tota la Festa.

Com no recalcar també les espectaculars esquadres especials en aquest període, especialment l'esquadra cinquantenaria del 2010 en la que, per extranyes circumstàncies i a causa de la meua vinculació amb la vostra filà, vaig poder vestir en Fontilles.

Vull donar les gràcies a tots els primers trons i a les seues juntes directives pel treball desenvolupat

en aquests últims 16 anys. Sí, 16 anys, 2 anys més de l'habitual a causa de la maleïda pandèmia.

Jordi Pascual, Jordi Molina i Ismael Gisbert, 3 primers trons que han deixat empremta pel seu bon fer i que he tingut el privilegi de conèixer personalment i treballar amb ells com a primer tro i com a membre de junta directiva. Especial menció per a Ismael, primer tro d'anys de càrrec i ara company de Junta. Crec que no hi ha res més complicat en el món de la Festa que ser primer tro en anys de càrrec, però també sé que

la recompensa és la satisfacció del treball ben fet. L'enhorabona. Sense la vostra feina i la de les vostres juntes, res haguera estat possible.

Felicite especialment a les persones que han representat els càrrecs d'alferes 2023 i capità 2024: Miquel Jordà Linares i Daniel Cano Canales. També, per descomptat, a Omar Castañer

Payá, Mossèn Torregrossa de 2023.

Moltes gràcies a tots vosaltres i a les vostres famílies, així com al grup d'amics, companys de filà, cavallers i dames que us han acompanyat en aquesta aventura. Em consta que ho heu viscut intensament i ens heu fet emocionar a tot el poble d'Alcoi amb la vostra il·lusió i bon fer. Dos anys espectaculars de Festa.

Festa en honor a Sant Jordi, Festa en la que la Filà Alcodianos ha escrit una brillant etapa, i que estic convençut, que continuarà fent història en els propers anys.

Enhorabona Filà Alcodianos!

Visca Alcoi!

Visca Sant Jordi!

Francisco García Carrillo

President de l'Associació de Sant Jordi

EL CAPITÀ I CAVALLERS ALCODIANOS 2024

agraïxen el suport i l'estima rebuda durant estos cinc anys per part de tota la Filà i el poble d'Alcoi. Som una família, la Família Alcodiana.

ALFERES 2023,
FAVORITA, MOSSÈN,
DAMES I CAVALLERS
AGRAÏM EL SUPORT I ESTIMA
DE TOTS ELS ALCODIANS I ALCODIANES
PER ACOMPANYAR-NOS
EN FER REALITAT UN SOMNI

©PSTFotografia

L'Esquadra Especial Capità
2024 en agraïment a la Fila
Alcodianos

ESQUADRA ALFERES 2023 FILÀ ALCODIANOS

**Jordi
Miró**
"Babu"

**Mauro
Pérez**

**Migue
Abad**

**Fidel
González**

**Josep
Pascual**

**Lluís
Pascual**

**Kiko
Nadal**

**Jorge
Verdú**

**Javier
Hilario**

**Pablo
Miró**

**Tono
Gisbert**

**Dani
Cano**

L'ESQUADRA DE NEGRES ALFERES 2023

agraïx a tota la Filà el suport i estima rebuts durant
els quatre anys de càrrec. No ho oblidarem!!!

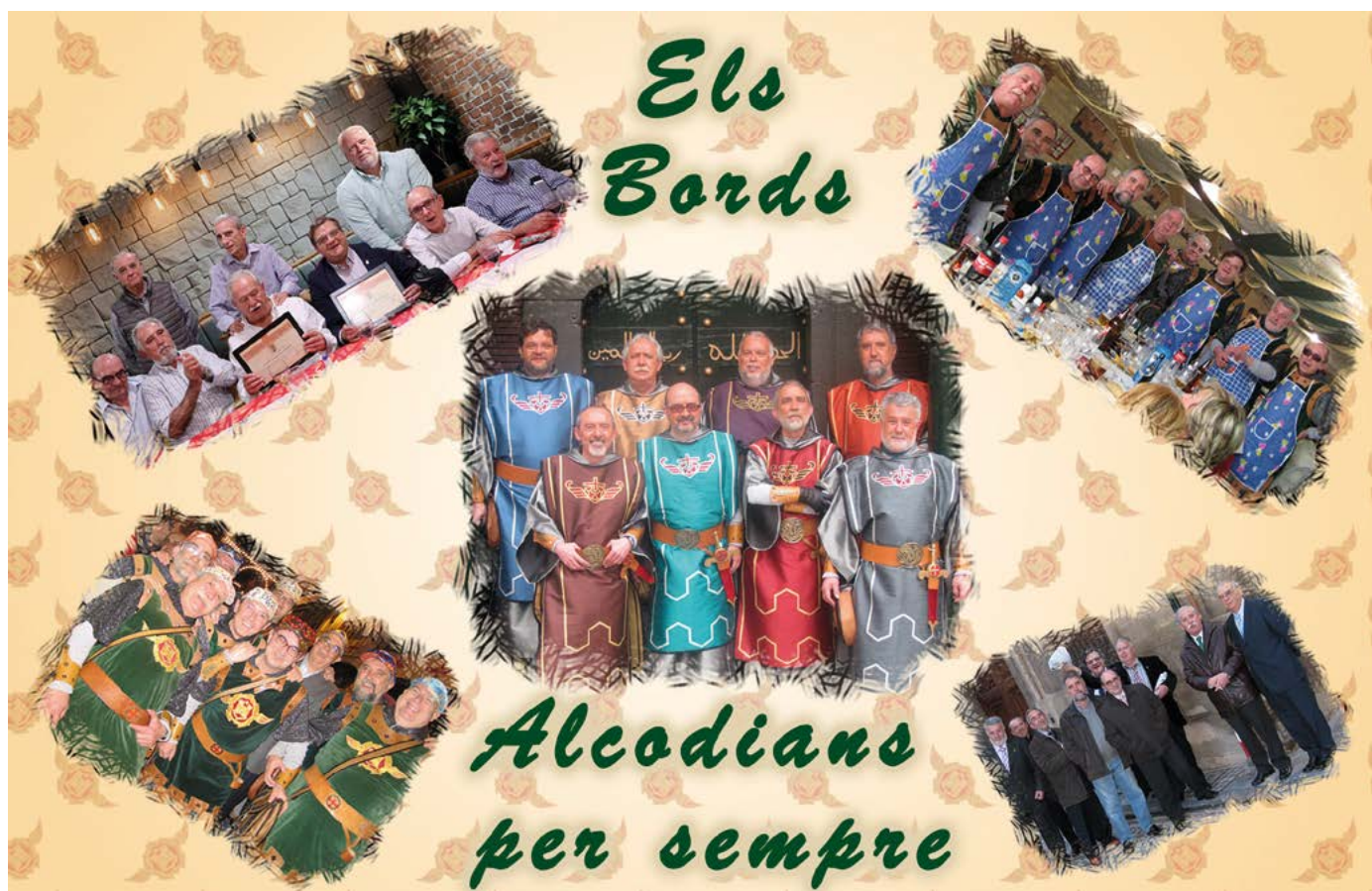

MONTEPIO LA ROÏNA

El Montepio La Roïna agraïx
als càrrecs de la Filà
Alcodianos el seu compromís
i dedicació, fonamentals per a
enfortir la nostra germanor i
les nostres Festes.

Gràcies pel vostre esforç!

FILÀ ALCODIANS

El Montepio L'ENCARO Felicitja la FILÀ ALCODIANS per aquests 16 anys farcits de FESTA i ESDEVENIMENTS, i molt especialment als càrrecs de 2023 i 2024, MIQUEL, OMAR i DANI, per haver-nos fet gaudir de MOMENTS TANT INOBLIDABLES.

CADA FILÀ TE LA SEUA HISTÒRIA
GRÀCIES PER DEIXAR-NOS FORMAR PART DE LA VOSTRA.

www.ladegolla@ladegolla.com

telèfon 629 01 33 19

Digicopy

Alcoi, un poble, un sentiment, una festa emotiva
Capitá Filá alcodians -Abril 2024

SEGURO

SELLOS DE CAUCHO
ENCUADERNACIONES
GRABADOS

C/ San Mateo, 16 Bajos - 03801 ALCOY

Tel y Fax: 96 554 20 50

www.cauchosegura.com - e-mail: info@cauchosegura.com

REYES CARNICERIA

C/Arquebisbe Domenech 3
Mercado de la zona norte PUESTO 43
Alcoy, Alicante 03804

CONTACTO

 carniceriareyes2023@gmail.com

 +34 652877750

 [carniceriareyes2023](https://www.instagram.com/carniceriareyes2023)

 [Carnicería Reyes](https://www.facebook.com/CarniceriaReyes)

ARTÍCULOS PERSONALIZADOS

Llaveros
Cajas
Figuras

Regalos
Recuerdos
Premios

¡¡¡Y todo lo que se te ocurra!!!

Rol
& more

Av. Juan Gil Albert 21
Telf: 614 12 09 79

Payart

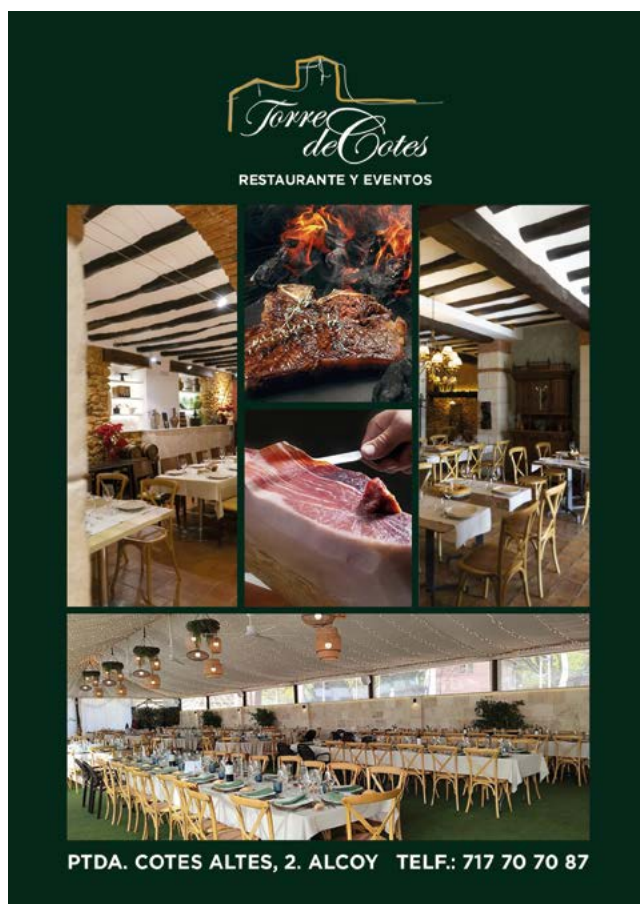
PAYÁ CUADROS ARTÍSTICOS S.L.

ECO Informática

Formació | Anàlisi | Programació | Ordinadors | Perifèrics | Servei Tècnic
Tel. 965 525 487 www.ecoinformatica.com

c/Mossén Vicent Albors, 3 · Alcoi · T. 96 552 54 87

 comercial@ecoinformatica.com

ELECPORTA

**PUERTAS AUTOMÁTICAS
Y AUTOMATISMOS
PARA PUERTAS**

**Felicitacions a tots els ALCODIANS
pels seus anys de càrrec.**

ALCOY *EuroTaller*

*Cuestión de **Confianza!***

Climatización eficiente y saludable

Expertos en el proyecto e instalación de sistemas de climatización eficiente y saludable para los espacios interiores donde vives o trabajas.

Personalizamos tu proyecto con soluciones innovadoras de bajo consumo y respetuosas con el medio ambiente que aportan el confort térmico y la calidad de aire que deseas.

📞 696 908 084 ✉ info@hilario-climatizacion.es

